T.D.P. e 3322.

O,892 MMV3,V
M82
119515

உ

கடவுள் துணை.

சிவசுப்பிரமணியர் மணம்புணர்ந்த

வள்ளியம்மை நாடகம்

மதுரைஜில்லா

எட்டியாபுரம்-சமஸ்தானவித்துவான்

கடிகை-முத்துசாமிபுலவர்

மாணாக்கராகிய முத்துவீரக்கவிஞர்

இயற்றியது.

இஃது

கோகுலாபுரம்

சரவணபண்டிதரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு.

சித்தூர்

வீராசாமிநாயுடு அவர்களது

வித்தியாவினோத அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விஷு-௵

O-,892MMV3,V
M82

87/2-82

உ

கடவுள் துணை.

விநாயகர் துதி-வெண்பா.

திங்களணிசெஞ்சடையன்-செல்வமெனவேயிலகுந்
துங்கமலைக்காங்குமரனையேதுதித்துப் பொங்குமுடன
வள்ளியம்மைநாடகத்தை மாநிலத்தியம்புதற்குக்
களங்கமில்லாக்கணபதியின் காப்பு.

இதுவுமது-விருத்தம்.

மதுராசக்தமிழ்தழைத்து விநோதநாடு
வளம்பெருகுங்கழுகுமலை தன்னில்வாழும்
சதிர்பெருகுமக்த்ரசடாக்ஷரகுமாரன்
சண்முகவேள்மணந்தவள்ளி சரிதைதன்னை
விதிமுறைநால்தெரிந்திசைநாடகமாய்ப்பாடி
மேதினியெலார்க்குமித்து விளக்கவேண்டி
அதிகமதமொழுகுகந்தி முகத்தோன்றொந்தி
ஐங்கரவிநாயகன்பொன் னடிகாப்பாமே.

முருகர்-துதி-விருத்தம்.

சீருலவும்பங்கயப்பூமாதுசேர்ந்து
செழித்தவளம் பொருந்திவளர்சிவசம்பாதி
காருலவுநாரணிலைசுப்ரமணியர்
தழுவுமணம்புணர்ந்தசவுந்தரவிலாச
வாருலவுகொங்கைமின்னாள் வள்ளியம்மை
மகிமைபெறுநாடகத்தை வளமாய்க்கூற
காருலவுங்கழுகுமலை தன்னில்வாழுங்
காங்கேயதிருபதத்தைக் கருத்திலுவைப்பாம்.

சிவன்-உமையவள்-துதி-விருத்தம்.

துதிக்குதவும்புண்ணியசகாயனெங்கள்
சம்பாதிகழுகுமலைதன்னில்வாழுஞ்
சதிகடவுள்குருபரசண்முககுமார
கந்தவேள்புணர்ந்தவள்ளிக்கனியைவெள்ளை
மதிக்குயர்ந்தமுகம்விளங்கும் விழியாள்சுந்தர
வையகத்தோர்புகழ்ந்திடநாடகமாய்ப்பாடத்
துதிக்கமதிதிருமுடிக்குஞ் சடையோன்ஞான
சுந்தரசம்புவுமாபர்மதந்துதிப்பாம.

அவையடக்கம்-விருத்தம்.

கஞ்சமலர்த்தடஞ்சூழுந் சிவசமபாதி
கடவுளசம்புவிக்காமமா கனித்துமேவும்
கொஞ்சுகிளிமொழியகிலாண்டவடன்பாலன்
குழக்கைதவடிவேலன் மணமபுணர்ந்தமாது
வஞ்சிறுதவள்ளிநாடகம்யான்பாட
வையகத்திற்கூறறிந்தோர் சூரவோர்சூழ்ந்தோர்
மிஞ்சுதமிழ்ப்புலவரிதிற் பிழைகண்டாலும்
வேளர்சரித்திரமென்றே விளம்புவாரே.

இதுவுமது,

திருவளர்தாரணவருடமகாமாதநு சிறந்தவென்னிசேரகனிகட்டிரத்தில்-கருணைமுருகனைப்பணியுங்கந்தசாமிகவிஞன்புத்திரன்சொன்னன்மென்மை, குருமூர்த்திக்குகிர்கடிகை முத்துசாமி குருவினுபதேசமுத்தவீரப்பேர்க்ரான், பஞ்சமதன் வள்ளிநாடகத்தைநன்றாய்ப் பாடினன்சோபனங்கொண்டாடினனே.

விநாயகர்வருகிற-பொதுவிருத்தம்.

சொற்பொருட்குகவுதான அக்தாக்குமாரன்மேவும்
அற்புதகனியாப வள்ளி யம்மைநாடகங்கொண்டாடப்
பொற்பதவரத்தான்நீற பொருந்துமைமகாத்தான்றெய்வ
கற்பகமுகத்தான்ஞெக்கிக் கணபதிதோன்றினாரே,

விநாயகர்வருகிற-தரு-இ ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்.

நாயகர்தோன்றினரே-மந்த்ரவிநாயகர்தோன்றினரே
நாயகர்தோன்றி சகாயனென்வாசன்
நேயன்கணபதி மாயன்மருகனென்னும் (நாயகர்)

இக்துமனிபுயத்தான்-விக்கின-தொங்கிபெருமவாற்றன்
தந்திவினாமுகத்தான்-விதிமுச்-சநியுநஞ்சகத்தான்
விந்தைதவிகுதித்தந்த்ரமிருமதஞ்சித்த புளகிதகந்த்ர ஸ்ரீயாகரா (நா)
தேவர்பணியும்வாசன்-கைலைமகா-தேவர்குமாரேசன்
பூவினிலுபதேசன் தமிழ்சூழ்ந்த காவுந்தந்திடுமீசன்
சிதவியாம்வல்லமை மேவியவல்லவன் மூவுலகுதனி லுலாவிய
செலவமி (நாயகர்)
வெள்ளிமலையின்வேடா உதவிய-வள்ளியின்கதைபாட
தெள்ளியதமிழ்நாட-நமதுயர் தள்ளிவேகலக்கேட
வெண்டைக்கிரணமதி பின்னைக்கிணைமருப்பு-வெண்ணெயாசடிப்பின்
னைக்கணபதி (நாயகர்)

குருக்கள்வருகிறபொதுவிருத்தம்,

காங்கேயன்கழுகுமலைக் கந்தவேளை
கலைத்தவள்ளித்தாயினிடக்கைக்குமென்மை

யோகியமூலப்பொருளாய் வந்தென்றுவி
துதவுகணபதியெனுநற் பிள்ளையாதரு
மாங்கனியும்பொரிகடலை பழந்தேங்காயும்
மாலையுஞ்சந்தன தூபதீபமுமதை
தாகதிமௌனடக்குமந்தா வேதஞ்சொல்லி
சரவணப்பட்டருஞ் சபையிற்றன்வந்தாரே

குருக்கள்வருகிற-தரு இ-ம் மத்தியமாவதி-ஆதிதாளம்

சோதியாம்வெண்மைவிபூதியும்பூசி-சுகந்தபரிமளமுஞ்சூழமே சாதியின் முறையாய்வேதங்களோதுஞ்-சரவணப்பட்டருந்தோன்றினார் வாத்தியமுழக்க-கெய்வேத்தியகொண்டுமிக-சோமனுமூமித்தியோசாதிரமபொய்யாதோத்ரஞ்செயுஞ் சரவணப்பட்டருந் தோன்றினார். ஆஷிசவாசமோதுக துலதனை போதக்கணபதிசகஸ்ரக தாசவெவ்றேசிவபூஜைகளசெய்யுஞ் சரவணப்பட்டருந்தோன்றினர்

குருக்கள்சொல்-ஸ்லோகம்

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம்சதுர்ப்புஜம் பிரசன்னவதனத்தியாயே சர்வவிக்னோபசாந்தயே

விநாயகர்-அர்ச்சனை-வசனம்.

ஓம்-சுமுகாயநமா-ஓம்-லம்போதராயநமா-ஓம்விகடாயநமாஓம்விக்னவிநாயகாயநமா-ஓமகஜாதிபதிநமா-ஓமகாமாட்சிசுதாயநம-ஓம்சாமளசுதாயநமா-ஓசக்ருசுகிராயநமா-ஓம்-பிரணவசொரூபாயநமா-ஓம்மூலதாரபீடாயநமா-ஓம் மூர்த்திமெருபாயநமா-ஓம்-விபூதிநானுவித கெந்தபரிமள புஷ்பதூபதீபநைவேத்தியங் தாமபூலமசமர்ப்பயாமி.

கட்டியக்காரன்-வருகிறபொதுவிருத்தம்

சட்டமிட்டாடித்தோகை தனைவிரித்திசையாய்கூவி
வட்டமிட்டுலாவும்புள்ளி மயில்மிசையேறுமுன்னவ
கொட்டமிட்டசூரனைவென்ற குமரவேள்கதைக்குநன்றாய்
கட்டுமெட்டாகப்பாடி கட்டியக்காரன்வந்தான்

கட்டியக்காரன்-வருகிற-தரு-இ-ம்-மோகனம்-அடதாளம்

மந்திரவெண்ணீறணிந்து வல்லபஞ்சொல்லத்துணிந்து
கந்தனைநாடிப்பணிந்து கட்டியக்காரனுந் தோன்றினான்
திலக்கமாய்சிங்காரப்பொட்டு சுந்தரிஜாருக்கொட்டு
கலக்கமில்லாதமெட்டு கட்டியக்காரன் தோன்றினான்
தந்திமுகமுறக்கி ஒன்னலரைக்கணுக்கி
கைநதசர்சையிதக்கிகட்டியக்காரன் தோன்றினான்
பழமைமக்கதைகள்பேசி பழகுமந்திரவாள்வீசி
களபசவ்வாதுபூசிக் கட்டியக்காரன் தோன்றினான்

கட்டியக்காரன்-சொல்-பொதுவிருத்தம்

வின்னுபுசம்சூழ்குமலை தன்னில்வாழும் வேலவர்சிவ சுப்பிரமணியருமாரனகீதன்-புள்ளிமயிலேறியம்பூபதிகைபாக்கும் பூ

நனைசெவ்வேல் முருகன் பொருந்து நாட்டில் - வெள்ளிமலைச் சிற்றூரு
க்கில்லாமும் வேடுவர் காவலர்களும் நற்குறவர் கோமன் - நம்பி
லை பெயர் படைத்த நம்பிராஜன் வளமையுறத் திருக்கொலுவில் வ
ருகின்றனே.

வசனம்

ஆகோ தெப்படியென்றால் இந்தப்படிக்கு சமுசாரசகப்பிரமணி
யக்கடவுள் பொருந்தியிருக்கும் நாட்டில் வெள்ளிமலைச் சிற்றூரைச்சே
ர்ந்தநாட்டில் வேடர் வில்லியர் குறவர்களுக்கு இராஜாதிராஜனுமெ
ம்பியமகாராசன் கொலுவுக்கு வருகிறவிதம் எப்படியென்றால்.

நம்பிராஜன் வருகிற. தரு - இ - ம் - மெயால் - ஆதிதாளம்,

சோதிவயிரீயக்கோமேதக — மிலங்க
சொர்ணமணிமகுடமுடியின்னிய — துலங்க
தாதுலவும்மார்பில முத்துத்தாவடம் — குலுங்க
நாசகிதாசன்போல்நம்பி — ராஜனுமவந்தானே
அம்புவில்லுந்தானீரமுன் கொம்புகளும் — முழங்க
ஆச்சரியகெருமாசக்கரம் — தெரிக்க
கும்புபெரும்வேடுவனைக்கூட்டிவதும் — கெரிக்க
சூரிலகம்பிராஜேந்திரன் — விரைவுடன்வந்தானே
பளபளென்னச்சரிகைகையுமடிப்பட்டைக் — கட்டும்
பதிக்கமுத்துக்கயிகவிந்தும் பக்கபுய — மெட்டும்
களபமணம்பொருந்துக்குமிர்கலவை — மணிப்பட்டும்
காசினியோர்புகழ்நம்பி — ராஜனும்வந்தானே
துவியமுத்தொமுமியபற்சவியொளி — தெரிய
டாமுதுஞ்சிவவியவொண் தலகுமென்று — மறிய
காவுமலிவேலனுசணமுகருகனும் — குரிய
நாசன்விகவுசன்நம்பி — ராஜனுமவந்தானே
தங்கநிலையங்கிதொட்டுதொங்கல்முகு — கணிந்து
சந்தனஞ்சவ்வாதுவணிந்துமிந்நார்மு — மணிந்து
மங்களகல்யாணமறைநிந்தியனைப் — பணிந்து
வாசன்விளவாசநம்பி — ராஜனும்வந்தானே

இராஜன்சொல் - பொற்றிவிருத்தம்,

வேதனைக்முடிவாய்நோதி விண்ணவிலாகதமாகி
ஏதமாய்ச்சமாகி காவினைத்துயிர்களாகி
பூதமுமைந்துமாகி புலனுமாய்ப்பொறியுமாகி
நிலைநின்றவீசன் செயனுமசெல்வேலனைபோற்றி

இதுவுமது-விருத்தம்,

கலைகொண்டிமைசயோர்கடவுள் கட்டியக்காரரோளாய்
கதபதிதிறந்தாள்பாக கந்தரியென்னுந்திவ்ய
முகனுசிரத்தாலகனை மோகினிப்பெண்ணுடனே
பகிமைசேர்கொலுமுன்பாக மகிழ்ந்திவியழைத்துவாராய்

வசனம்.

ஆகோவாரும் காவல்கட்டியக்காரா நமதுசபைக்கு வனதுசெயந்
திவியாகிய நன்னைமோகினிப்பெண்ணை அதிசீக்கிரமாக அழைத்து
வாருமபிள்ளாய் (கட்டி வசனம்)

அப்படியேஅழைத்துவருகிறேனையாசுவாமி
கட்டியகாரன்நன்னைமோகினிக்குசொல் விருத்தம்.
கல்லதெய்வேறிக்கட்டியனை எளிமநிகைமுமாடந
தன்னுதன்குழலாள்கன்னை யழிவைப்பணிந்துபோற்றி
எல்லைவிழுமைமெல்லுக்கேர் துயர்கொலுக்கழுபுமெலுகன்
செல்வியேவாருமென்ன விரைந்தவைவருகின்றானே

வசனம்,

சரணம் சரணமம்மாதாயே மெது இராஜாதி இராஜனுமேமம்பி
யமகாராசன் கொலுவிற்கு தங்களை அதிசீக்கிரமாக அழைத்துவரச்
சொன்னார் வாருமம்மாதாயே(நன்னை-வசனம்) நல்லது அப்படியே வ
ருகிறேன் நடவும்பிள்ளாய்,

பொது-விருத்தம்

கன்னைகுழலாள்சேர்வெள்ளிக் கைலாயமலையிலுள்ள
சிக்கெவர்கன்னோரான் சிறுகும்நம்பிராஜன்
மங்களமனைவியான வஞ்சாள்சிகவில்தார
நன்னைமோகினிப்பெண்வாது நலமுடன்தோன்றினளே

நன்னைமோகினிவருகிற - தரு - இ - ம் புன்னுகவராளி - ஆதிதாளம்,

நன்னைமோகினியும்வந்தாள் — கொலுவினில்
நன்னைமோகினியும்வந்தாள்
மங்களமொழிபேசி — மாதுகள்விசுவாசி நன்
மிச்சிசெண்பகஞ்சூடி — கவமணம்
பெண்களுடனேகூடி
உச்சிதத்தமிழ்பாடி — உத்தமிகவந்தேடி நன்
குந்தளவேர்மேயிலங்க — முத்துமணிக்
கோர்வைத்தாவடங்குலுங்க — முத்துமணிச்
சுந்தரமதிமுகமு — காவேற்றனைவடைதுலங்க நன்
அனம்போல்நடைநடந்தி — மயனைக்
கரிபோலமொழியிருந்தி
கஸ்தூரிமஞ்சள்பூசி — காமாதிபும்வஞ்சி நன்
கன்னிமாருடன்கொஞ்சிக் — மணிக்கடக
கைகில்லனைகளவிசி

வில்காரமாகப்பேசி — விளங்குமகாரி நல்
கணநுவோர்க்குபகாரி — சித்தார்கம்
ராஜம்மேவியபாரி
புண்யபூசிதக்காரி — புத்திலஷ்காரி நல்

நல்லைமோகினிசொல்-விருத்தம்,

வேடர்குல்தவர்கோமானே வெள்ளியங்கிரிவாழ்வேந்தே
ஆடவர்க்கரசே என்மேல் அருமைகாதலனே கேளீர்
கூடியுங்கமகேயோர் குழந்தையில்லாதபாக்யம்
தேடியுமபலனொன்றில்லை செய்தவக்குறையோமன்னா

வ-ம, சாண்ணுசரணமெய்பிராணநாதா தாங்கள் என்னைக்கொண்டு வித்துவரும்படி செய்த காரணமென்ன நல்லது இப்போது நமது துறை தீநம்பொருட்டு ஒருபெண்குழந்தை யில்லாதபாக்கியம் ஒருபாக்கிய மோ என்னசெய்வோம்பிராணநாதா

நல்லைமோகினி புலம்பல் கண்ணிகள்,

இ-ம் முகாரி-தாளம்-ருவம்,

விசனுபுரம்நாட்டுமேவாமோனைமேவுகின்ற — வேடவரே
செல்வனைக்கலைவரே என்னைமேவுகின்ற — மன்னவரே
எப்படிவாழ்ந்துப்பெண்பிள்ளைமகவில்லையோ இதென்ன — தொல்லை
கைப்பிடித்தவேளைதானே பெண்கண்மணியிலாத — தேனே
வேலைவனஞ்ஞாட்டிற்சேர்ந்தும் காவ்வெள்ளியங்கிரியில் — வாழ்ந்தும
பாலனுமில்லா திருக்கனூயோ பண்டுவிதிப்படி — தானே
சாத்தகன்னிமாரோதாயே மலைச்சாத்தாவேகப் — பிரானே
புத்திரியைவேண்டிநாங்கள் இப்போபுலம்புவதுங்கேட் — கொண்டோதா
கல்லைத்தெய்வமேகேளீர் கல்லவனப்பேச்சி — பத்ரகாளி
இக்கிலொருபெண்குழந்தை இப்போ தெங்களுக்கரு — ளோதா
வையகத்துயிருக்கவேநாங்களாய்கட்டிவைத்தாகுத் — தானே
கையிலேத்துமுத்தமிடப்பெண்கண்மணியில்லாத — தேனே
தென்குறிஞ்சிவேலவனேவள்ளிருவருணைக் — காவலனே
அன்புடனேர்பெண்குழந்தைனைக்கருமையாயரு — ளோதா

பொது - சந்தவிருத்தம்.

இத்தநல்லைமோகினிப்பெண் சிந்தைநடுக்கு
வெளிக்குளம்பிராஜனோடு மொழிந்தேயோர்பெண்
புத்திரியில்லையினிமேல் செய்வோமென்று
புலம்புவதைமனதில்கண்டு பொறுந்தக்கேட்டு
மெத்தமனமகிழ்ந்துதர்மம்தெய்வமாக
விசையவெள்ளிமலையினெட்டுமிசையக்காக்கும்
சத்தகன்னிமார்களனைவருந்தயாரிக்கத்
தாமேவ...

வசனம்,

இத்தப்பிரகாரம்நம்பிராஜனிடத்தில் நல்லைமோகினிப்பெண் குழந்தையில்லையென்று புலம்பும்போது அவ்விடம்வெள்ளிமலையில் வாசஞ்செய்யும்சத்தகன்னிகள் வருகிறதின்காரணம்.

சத்தகன்னிகள்-வருகிற-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி,

ஆதிதாளம்,

கைலாசமலையிற்றுக் — காவியெழுந்து
கருணைபொழியுந்தெய்வம் — கன்னியானவர்
தயவுபொருந்தத்தெய்வ — மின்னுநரனமலை
சத்தகன்னியர்வந்துதோன் — றினரே
நல்லைமோகினிப்பெண் — குழந்தையில்லையடி
நம்பிராசனுடன் — புலம்பியபோது
நல்லைப்பொருந்தத்தெய்வ — மங்கையரெழுமாலை
சத்தகன்னியர்வந்துதோன் — றினரே

சத்தகன்னியர்-விருத்தம்,

சேர்ந்தகன்னிமார்கள்வந்துசேர்வைகாட்டி
சித்திரமானமோகினியைப்பார்த்துச்சொல்வார்
கூர்ந்துநம்மையுருகித்துயவும்வருந்தியேபெண்
குழந்தையில்லையென்றுசொன்னகுறையைக்கேட்டு
சார்ந்துவந்திருப்பிடத்தைத்தெய்வத்தோம்
சலியாதேமெய்யாதோற்றங்கேளு
போக்குவைக்குறிசொல் சுவைப்பேறுடன்
புனர்ந்திவொருபெண்குழந்தைதருக்குந்தாயினை

இதுவுமது.

தாமேவியவழித்தின்றிப்பெண்கருவேவியில்லை
சலியாதேநுமிவிதிப்படியாக்க
காணுமவனதவிக்காளிவேறும்
காரணத்தாலடக்கதேவக்காட்டுவம்பள்ளி
மாதேவோர்பெண்குழந்தை மணிப்பொற்போற்று
வளரவுன்கையாலெடுத்துவளர்ப்பாயென்றே
ஆனதெய்வமங்கையர்களுரைத்துப்போக
அமிர்தசன்னையமகிழ்ந்தங்கிருந்தினறேன

பொது-வசனம்,

இத்தப்பிரகாரம் தேவகன்னிகள் நல்லைமோகினிக்குப் பெண்குழந்தையாகும்பிதத்தைச்சொல்லி வெள்ளியங்கிரிமேல்சென்றபின் அவ்விடத்தில் கலைக்கோட்டுமகாமுனி வருகிறதின்காரணம்.

கலைக்கோட்டுமகாமுனிவருகிற-விருத்தம்.

தேகமெல்லாந்தவளவெண்ணீறுபூசிக்காதில்
திருக்குண்டலநாட்டுவண்சடைமுடியுங்கொண்டு
குடேந்தசாமிபிரமருக்கிருந்துசேர்ந்து

மந்திரத்தாற்கட்டியவெட்டியானைமபூணடு
ஆகமுறைகறைபருமையதுதானுணடு
ஆதிகமனறநாவ உருமணர்கருள்சேர்ஞான
யோககலைகோட்டுமுனிபிரம்மைபக்கைகி
நுான்றிருஞ்றிருக்காவிறரேன்றினனே.

கலைக்கோட்டுமகாமுனிவர்வருகிற-தரு-இ-ம்-ஸாருசி-ஏகதாளம்.

கலைக்கோட்டு முனிவர் வந்தார் தெண்டகாருணிய
கலைக்கோட்டு முனிவர் வந்தார்
[illegible]ந்தயர் மோகவலையிற்சிக்கி
[illegible]லைக்காட்டிலிருந்து மலைக்காட்டுவனந்தனில கலை
மாயின்ருத்ராக்ஷங்குலுங்க-கையிறசெப
மலரித்தாவடமுங்-துலங்க
போர்பெறும்புலித்தோலும் பிடித்தமாத்திரைக்கோலும்
சீர்பெறப்பூணூலுஞ்சேர்ந்த திரணயத்தாலும் கலை
உற்சியுறறிருக்கொம்பும கலைமுகமும்
ஓங்குளைகைவிலிற்பிரம்பும்
மச்சிரமான்தேக மாணிடரூபமாகவும்
இச்சையுடனேகாவி யிருந்துதவங்களசெய்யுங்

விருத்தம்.

தெளிரைக்கும்வெள்ளிமலைவஞ்சிகாட்டில்
செழித்தவெழில்மலைகுழிகு[illegible]த்திலேதான்
தாவைத்திலிருந்துனி புசிக்குலாவிக்
ககிபெறுகாயசதவ வேடங்கொணடு
போனமுற்றகலைக்கோட்டு முனிவரகரு
முக்கதைவிவபடியாலே முறையாய்வத
ஞானவிட்டைதனைநோக்கி யிருந்திடாது
நணனிரூர்மோகமனைத யெண்ணினரே

பொது-விருத்தம்.

மின்னையமுனிவரிக்கு நிலைதவிர்க்குங்காடி
கன்னியராசபாசங்கருத்தினிலிருக்கும்போது
தன்னினஞ்சேரலைதனைனிற் றனிதவெருபுள்ளிமானும்
கன்னயகலைத்தேடி நாடியும்வந்ததன்றே,

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் வெள்ளிமலைச்சாரலில் ஒருநந்தவனத்தில்தவஞ்செய்யவந்தகலைக்கோட்டு மகாமுனிவர் காமவிகாரங் கொண்டிருக்கும்போது அவ்விடமொரு புள்ளிமான் கலைமானைத்தேடி வருகிறவிதங்காணக

மான்வருகிற- தரு-இ-ம்-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்,

மானும்வந்தே-புள்ளிமானும்வந்த,
கானிருந்துமன்றி-காவனத்தனிற்பிறந்த மானும்
மெய்புறவாடி-மேவிமேடூடி-கைவிடாமேகோடிக்கலைதனைத்தேடிமானும்

வந்து னிம்மேவிலாவியுலாவி - கனிந்துசொற்றேவி-கலைதனைத்தாவி
பொன்னிறமானின்-புகழ்கருமேனிஉன்னியம்மனணியயாவுறக்கவேல்

விருத்தம்.

விளைவுறுஞ்செக்கேனவடிக்குமலரோபூர்த்து
விரையிருந்தவெள்ளிமலைக்கருகேசனறு
குளுந்தாசக்கனிபுசித்துமயல்பூரித்துக்
கொண்டுகலைகோட்டுமுநிகையமானைத்
தழுவரிஷிசெற்பயிராத்தனகதென்ற
தகைமையிருலேசெய்பத்தாங்கிமானும்
பிழையறறும்லேதவிதிப்படிசாலங்கோர்
பெண்ணுருக்கைதாயின்றிடவும்பெயருண்டாச்சே,

பொது-விருத்தம்

இருண்டமதனையின்றுமானும்
திரும்பவும்பாரமல்வனமோடிப்போக
பாருண்டாவியப்பூவாதேவித்தாங்கிப்
பழுதறப்பிளளையைப்பாதுகாக்கும்போது
காருண்டாம்வெள்ளிமலைக்குறவர்கூடி.
காளில்வள்ளிக்கிழங்குவெட்டக்கரிதெல்லோரும்
சேருண்டாயித்தவனந்தனைத்தேடி.
விரைசிளாயாயக்குறத்திகுறவர்கள்வந்தாரே

வசனம்,

அப்போதெப்படியென்றால் காவனத்தில்வந்த புள்ளிமானைக்கலைக்கோட்டுமகாமுனிவர் காமவிகாரத்தாலசேர்ந்துசென்றபின் அந்தமானவயிற்றிலுதித்தப் பெண்குழந்தை அவ்விடமிருக்கும்போது அந்தவெள்ளிமலைக்குறவர் குறத்திகள் வள்ளிக்கிழங்குவெட்ட வருகிறவிதங்காணக,

குறத்திகள்-குறவர்வருகிற - கண்ணிகள்-இ-ம்-குறவஞ்சி- ஆதிதாளம்,

குறத்திகள்குன்றவர்காவக் குறவர்களுங்கூடி மன்ன
கூர்த்தயலகிழங்குவெட்டச் சேர்ந்துவனத்தேடி.
உறவுசொல்லிக்கூடிக்கூடி யொருவர்கொருவர்பேசி துடர்க்
தோடியோடிக்கூடையுங்கொண்டுகந்துகலைவீசி
குப்பல்குப்பலாய்கிழங்கிருக்கிறது குச்சிலியாலேயின்று கைது
குத்துகம்புக்குநிலமிடாததை விட்டுவிட்டமேகொளுறு
அப்பாலோடிகிழங்குசெல்லுவோ மதிசிக்கிரமாய்வாரும் மைய
ஆடிமோடிச்சனைபேசிக்கூடிவியந்துசேரும்
சிறுகிளைக்கும்பிடிகிளைக்குஞ் சிளிக்கிளன்கெலித்து வேடர்
சேகரித்தாரவரவர்கள் கூடைகளிலள்ளித்து
வரிசைபோலெயகிள்ளு வாய்த்ததென்று கொண்டார் கொண்டு
வரும்போதுவனக்கனிமேலமுதலைகளைக்கண்டார்
அதிசயமாய்வனத்திற்பிள்ளை யழுங்குரலுமேது அங்கே
அதித்துசித்துவாருங்கள காமறியலாமிப்போது
எதுவனைபோவனத்திற் பிள்ளையின்றதும்பபோ இப்போ

இக்குழந்தையையெடுத்துவிட்டேன்கேளிவ செல்வரே
செம்புலியானைகுழச் செடிகளடருமவனத்து — சொருரு
சிறுகுழந்தையரு கழுதா நியங்குளதலோறவிக்து
கூதுமணிபோலசைபோதும் குரவைப்பாருஞ்சனங்கள் — இந்த
குழந்தையினிடவடிவுதன்னைக் கூர்ந்துபாருமினங்கள்
எவ்வகாரணமோவிது யாதோதெரியாதே — இப்போ
இந்தவனத்திற்குழந்தைவந்ததவுஞ்சூதே
மின்னனைதபோல்குழந்தையிந்த வெளியிற்பொருக்காமல் — பின்னும்
விரிட்டிவிரிட்டமுருதேசிட்டிப்பாராமல்,
நமாதிந்தவதிசயத்தை நம்பிராசனிடத்தில் — இப்போ
நல்முடனெல்லோருங்கூடிச்சொல்லுவோமிக்ஷணத்தில்
சாமதமில்லாதெல்லோருந் தலைக்கமையயெடுகள் — நல்ல
தருமவானுமநம்பிராசன் முன்னேவைத்திடுங்கள்

குறவர்சொல்-விருத்தம்,

காட்டியம்புகழ் சேர்நம்பிராசனேயிதுகள்குழந்த
காட்டிலோரதிசயமான காரணக்கண்டுவந்தோம்
கேட்டிடவேண்டுமவள்ளிக் கொடியிற்பெண்குழந்தையென்று
கேட்டமாய்க்கூவுதையா தெரிந்திடப்பார்க்கவாரும்,

வசனம்,

அகோவாரும்இராஜாதிராஜனுநம்பிமகாராசனே சரணஞ்
சரணம் இப்போதுவனத்திற்புனங்கெடுக்கப்போனவிடத்தில் வள்ளிக்
கிழங்கெடுத்தபள்ளத்தில்சூரியன்போலவொருபெண்பிள்ளையழுதுக்கொ
ண்டிருக்குது அந்தவதிசயத்தைத்தான்கள்வந்துபார்க்கவேமகாராசனே

பொது-விருத்தம்,

புதுமையகாகவர்கள்சொலிற் போய்வந்துசொல்லக்கேட்டு
அதிசயம்பார்ப்போமென்று அன்புடன்நம்பிராசன்
சதிபெண்ணுமொழியொப்பா நங்கைமோகினியுங்கூட
மதிமிகர்குழந்தைகூவும் வழிதனைத்தேடிவாரார்.

வசனம்,

இக்கப்பிரகாரங் குறவர்சொல்லக்கேட்டு,நம்பியமகாராசனுநங்கம்
டைமோகினியும் வனத்தில்வருகிறவித மெப்படியென்றால்,

இராசன்-வனம்போகும்-கொண்டிச்சிந்து
இ-ம்-புன்னாகவராளி-அடதாளம்.

வந்தார்வனத்தேடி — நம்பி
ராசனுந்தான்நங்கைமோகினியாம்
மடந்தையுடன்கூடி — வாசன்
மல்லிகைமுல்லைமலர்சூடி
குழந்தையிருக்குமிடம் — தன்னைக்
கூறுமக்குறவர்கூட்டமுடன்
தெளிகதுகலம்பேசி — கல்வி
சேஷமதாயிருகைவீசி
அந்ததலம்பார்த்து — வெரு

அருகனாயாகாடக்கையிலே — பிள்ளை
விக்தைமணிபோல
விரிட்டசத்தமும்கேட்டதே, — பெண்
வள்ளிக்கொடியிற்பெற்ற
மதலைக்குரலினைக்காதிலுற்றார் — அங்கே
உள்ளமகிழ்ந்துகொண்டார்
உற்றகுழந்தையைவந்துகண்டார்

இராசன்சொல்விருத்தம்.

வந்தநம்பிராசேந்திரன் வனத்திலுற்ற
மதலைதனைக்கண்டு மனமகிழ்ச்சிகூர்ந்து
கந்தமலர்மமுலானே நங்கையாதே
கந்தனுக்கேயிள்ளரசே கடவுட்செய்கை
எந்தவகையோவோர் பெண்குழந்தைதானும்
இசைத்தமணிகுரல்கூவுகின்றாபாரு
சந்திரபுகமக்கெனவே குளிர்ந்ததேத்தப்
தாங்கினான்நங்கைகையில்வாங்கினளே.

நங்கைமோகினிச்சொல்-அகவற்பா-இ-ம்.மோகனம்.]

மன்னனேகேளாய் மாவனத்தன்னில்
முன்னமேயாரும் முமையமதாக
குறித்துமேயோர்பெண் குழந்தையைவேண்டி
வருந்தமாய்ச்சிவன்றன் வடிவேலனையும்
காவலைத்தந்த கன்னிமார்தன்னையுந்
தாவியேவருந்தி தாளினைப்பணிந்து
பெருநடனைமான் பிள்ளைகளிருக்க
கூடியதுதாய்ப்பெண் குழந்தைதந்திடுவாய்
என்னநாம்புலம்ப வெண்மொழிகேட்டு
தன்னிலேமகிழ்ந்தாய்ச் சத்தகன்னியர்கள்
வந்துதானென்று வருணமையத்திருந்து
இந்தமாவனத்தி லீஸ்வரன்செயலால்
மான்வயிற்றினிற்பெண் மதலையுண்டாக
பான்மையாநீங்கள் பரிவுடன்காண்பீர்
எடுத்ததையார்ப்பி னெக்கன்னிமார்கள்
கொடுத்திதிம்வரங்கைக் கொண்டதாமிப்போ
பேணியேயமக்குப் பிரமகற்பனையால்
வாணியம்பலித்த வள்ளியின்கொடியில்
காரணமாகக் கண்மணிக்குழந்தையைப்
பூரணமாகவே பொருந்தவேகண்டோம்
ஆனதால்நமக்கு அரசாளக்குழந்தை
தானிதுவென்று தழுவியேயெடுத்தார்

பொது-விருத்தம்,

அங்கம்பூரித்தவனுந்தக்கொண்டு
அரசராகியசிவாவென்றன்புகூர்ந்து

மங்களஞ்சேர்வெள்ளிமலைநம்பிராசன்
வனத்தினிலிப்படிகுழந்தைவாய்த்ததாலே
எங்களுக்குமொருவரில்லையென்று
இலங்குமணிபோலிருக்குங்குழந்தைதன்னை
தங்கமெல்லேமனைக்குளிர்ந்தணைமார்பில்
தாங்கினானதிகசெல்லமோங்கினானே
குழந்தைதனையேந்திமுத்தங்கொடுத்துக்கொஞ்சி
கொங்கையமுதூட்டியெங்கள்குலமும்வாழ்க
தழைந்துவிளங்கிமதலைக்கிளியேமானே
தங்கமேதிரவியமேதருவேதேனே
வழங்குகிளைக்குறவர்குலக்கொழுந்தேகோல
வயிலேயென்றேதழுத்தத்தமாதுங்கோதும்
செழிக்கவழிகூடிவெள்ளிமலைசூழ்கின்ற
சிறூரில்வந்தனன்றாய்ச்செழிக்கின்றாரே

வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் இந்தப்படிக்குநம்பியராஜனும்நல்ல மோகினியும் வனத்திறமோய் வள்ளிக்கொடியிலிருந்தபெண்குழந்தையைக்கண்டு எடுத்து தங்கள்சிற்றூருக்குள்வந்துசேர்ந்து குழந்தையை வளர்க்கிறவிதங்காண்க

இதுவும்அது-விருத்தம்.

வளமதியிதன்வதனக்கிளிமோற்பேசும்
வந்தமுலைவஞ்சியிடைநங்கைமாதும்
நவமணியின்கிரீடம்பிராஜன்றானும்
நன்மைபெறுமனதிலெண்ணிமகிழ்ந்தங்காவில்
தவமுடனுந்தானதர்மநன்றாய்ச்செய்து
சார்ந்தவள்ளிக்கொடியதனிற்சமைந்ததாலே
குவிமுலையாடனக்குவள்ளியெனப்பேரிட்டுக்
கூட்டுவார்தொட்டிலிற்றாலாட்டுவாரே
நங்கைமோகினிகுழந்தைக்குதாலாட்டுதல்
கண்ணிகள்-இ-ம்-நீலாம்புரி.
ஆரிவரோ-ஆரிவரோ- ஆரிவரோ-ஆரிவரோ.
மானீன்றகண்மணியேவஞ்சியேதங்கப்பணியே
தேனேதிரவியமேதெள்ளமுதேயோவியமே ஆரி
வள்ளிக்கொடிதனில்வந்துதித்தபெண்வடிவே
கிள்ளைமொழிக்கிளியேவிளைந்தசெந்தேன்மொழியே ஆரி
சோதிவைரியமேசெந்நெற்களஞ்சியமே
மாதேவனுக்குவிலைமரகதமேபூமியிலே ஆரி
வேழ்விமலைக்கரசேயின்னேயென்பெண்ணரசே
தாழ்விலாம்பாக்கியமேசந்தானசௌபாக்கியமே ஆரி
வரிசையாய் வெங்களுக்குவாய்த்தமணிவிளக்கே
இலகுபுகழ்க்கனவேனென்மனதிற்குகந்தபெண்ணே ஆரி
காவனத்திலேசிறந்தகம்பனையரயுற்பனமாய

தாவவுமேவந்தபெண்ணேதாயெனக்குகந்தகண்ணே ஆரி
கந்தவேளிருடையினால்கனவிமார்தன்னருளால்
வந்தருளுற்றகனியேமகளேநீகண்வளராய் ஆரி

பொது-விருத்தம்.

தனைாட்டிமதலைதனையாளோர்வண்ணக்
தாலவனாதுசந்தனசவ்வாதுவாசம்
நீராட்டமைவிழிக்குமையுமிட்டி
நெரிசைவெண்சலுமணிக்கோர்வையூட்டி
பாராட்டிவிளையாட்டுக்கூர்மைகாட்டி
பழுமொருவநிலைகைப்பாகங்காட்டி
சீராட்டிக்காதுகுத்திப்பஞ்சுஞ்சேர்த்து
சேலையிட்டுத்தக்கையிடச்செய்கின்றாரே

இதுவுமது-விருத்தம்.

தக்கைவிட்டுத்தனாவிளக்கெண்ணெயிட்டு
தவகிறமினைக்கவள்ளைத்தண்டுபோல
அக்காரமக்காதுவளர்ந்தன்புகூர்ந்து
அருமையொருமணிமகரக்குழையும்பூட்டி
மைக்குழலேலெங்கள்வள்ளித்தாயேவேலர்
மலரடியைமறவாதமங்கைப்பெண்ணே
மைக்கிளியேஎன்றுசகலருங்கொண்டாடிக்
கண்டிடக்கணடிடவடிவங்காட்டினாலே
பொது-கண்ணிகள்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

ஆதிதாளம்.

வள்ளியெனுஞ்சிறியபிள்ளைசிறந்து நாலாம்
வயதில்வளர்ந்துசிரிக்க
பிள்ளைக்கிளிபோற்பேசுமெள்ளவிருகை வீச்சும்
பெண்ணரிம்பலம்பொருந்த
சந்திரமுகமுஞ்சிறுதனமுங்குழு நங்கையுஞ்
சார்ந்தகயமணமும்
கந்தமலர்க்குழலுங்கழல்விழியி வழகுங்
கனியுமமிர்துணமும்
வஞ்சியிடையுங்கன்னிவாழைத்தொடை யுங்கோல்
வற்னைச்சரிகைத்துயிலும்
பஞ்சுபோல்மெல்லடியும்பாதச்செந்தா மனையும்
பாடகந்தண்டைவொரியும் போல்
அருவைமினதுதேகஞ்சூரியப்ரகாசம்
அழகுந்தலங்கமிதி மங்கைப்
பருவம்வயதெட்டாகியுருவந்துலங்க
பருவகுருந்துதேதி மயகு
மின்னார்களுடன்கூடவள்ளியும்பாங்கி
வீதியில்விளையாட
தென்னன்மகளோதெல்லகந்தேயமிக் இளையோ

செல்வியென்றனையாட
இப்புவிதனிலிக்தவடிவழகினைப் போல
எங்கெங்குங்கிடையாதென்பார்
ஒப்பினைவள்ளிவிண்ட செப்புமொழியுட் கொண்டு
ஒழுங்கிவனக்குவிரென்பார்
இந்தப்படியெலலோரும் வந்துபசாரஞ் சொல்லி
ஏந்திழைவள்ளிமகிழ்ந்தாள்
தந்தைநம்பிராசனும கனகமோகினிப் பெண்ணும்
தன்னவிலமெத்தப்புகழ்ந்தார்

இதுவுமது-விருத்தம்.

அருமையுடன்தாய்தகப்பன்புகழ்ந்துவாழ்த்த
அண்ணமார்மனமகிழ்ந்தேயன்பாய்க்கூற
உரிமையாயப்பின்னுமக்குள்ளோரும்வாழ்த்த
உத்தமிசொரும்போற்றவுறவோர்போற்ற
இருநிலமும்புகழுமித்ராணியைப்போல்வள்ளி
இசைதசொரணகிளிபோலுமிலேலைப்போலும்
பருவமுறும்பக்குவமாயனைக்தமர்ந்து
பாங்கிமாருடனகூடியிருக்கின்றாளே,

இதுவுமது-வேறு.

இருக்குநாளையிலேவள்ளிக்கியற்றுணையண்ணமாரும்
பெருகியகுறவரோடு பேசுமோரிடத்திற்கூடி
தருவுலாவிய பூஞ்சோலைவனத்தினிற்றினைவிளைக்க
உருக்கமாய்நினைந்துதல்லோருமுவகையாயிருக்கின்றாரே.

விருத்தம்.

விளங்கியகுறவரென்னும்வேடர்குன்றவர்கள்கூடி
தனைக்கிடவனைப்புனத்திற் றருந்தினைவிளைக்கவேண்டி
இனங்கொண்டிதேமக்கொலை கிருபைசெய்வடிவேலர்க்கு
வணங்கியிசையைநோக்கி வந்துபூசைகள்செய்தாரே.

இதுவுமது-விருத்தம்.

பூசைகள்செய்துவேண்டிப் புனக்குறவர்களுங்கூடி
வாசமாய்வனத்திற்சென்று வலிமைகல்வினத்தைக்கண்டு
வீசிமண்வெட்டிக்கொண்டு வெட்டிமுப்புறுநிசெய்து
பேசியேகல்லாள்ளிற்-பெருந்தினைவிளைக்கின்றாரே.

சந்தவிருத்தம்

பழுதுபார்த்துத்தினைவிளைப்பொட்டிவைத்
தழுவிக்கையாலெடுத்துத்தெய்வங்களைத்
தொழுதுகல்லுழுதற்றனைப்புஞ்சையிற்
குறவர்கூடித்தினைவிளைப்பார்களே

குறவர். தினைவிளைக்கும்-கண்ணிகள்.

இ-ம்-ஆவர்த்தனபரவீ-ரூபகதாளம்.

வனக்குட்செந்தினை விளைக்கத்தலை-வாழ்க்கியேதொழுதேத்தி
மனத்துயர்தன்னிவணமையால் நல்லதினத்தினில்வெள்ளிக கிழமை
விளைக்கவேல்விளையனந்திடப்புட்டிவிரைக்கவேமகிழ்ந்திட வினைய
பதப்போற்றியேவினைக்கடைகந்தலைவி சேத்தியேல் (வள்
கருக்குமவனத்தில்மிகுந்தேயறாகுருக்கமுடைய புஞ்சையே
சொர்ணமவினையுங்கருமலைமிலகன்னவனவினை தன்னையே
காதுறுவளனிலத்திற்றாவிவிரைத்தனர்தெய்வ வரத்தில
கந்தமாதன்கிருபையால்றுகைத்தான்வளிபெருந்து வளர்ந்ததே

பொது-விருத்தம்.

வனதெய்வகதியார்கள வரந்தருகிருபையாலுக்
தினமழைபொழியக்கண்டு இனமஞ்சன்றுனையுகொண்டு
துனிமைபேசாபயிர்வளர்க்குசெழித்திமேவளத்தைப்பார்த்து
மனதுநீயமேபவாதி மாண்மைகுழ்ந்தெதன்றே,

வசனம், இந்தப்பிரகாரமவேடர் குறவர்களதினைவிளைத்துபயிர்க
ளாகிவுடனே அந்தபயிரை யழிக்கும்பொருட்டமிருகம்வருகிறவித
மனப்படியென்றால.

மிருகங்களவருகிற-தரு-இ-ம்-கல்யாணி ஆதிதாளம்.

மிருகமனேகமவருதே-தினைப்புனத்தில
மிருகமனேகம்வருதே

பெரியோர்கள்சூழ்வனத்தில்வரிசைத்தினைப்புனத்தில
பருவப்பயிர்றுக்க சொருபங்கொண்டுவந்து மிரு
குடசாரிவலசாரியாகப்பாய்ந்துசீறி
குடிபோல்முழக்கிப்பாரிநடிவாய்புலிகள்மீறி மிரு
புக்குருகக்காடிபுலி வாய்பிதப்பெருகி
தந்திக்தந்திக்குதித்துதனிலாவுருமுருக்கி மிரு
வெடிலாவதுமுழக்கிவெருவாகிமபெருக்கி
படிசேறுசுற்றிநெருக்கி பயிரைத்தின்றுசெருக்கி மிரு

இதுவுமதுவிருத்தம்.

ரீதியேவனத்தில்வாவி மிருகங்களனேகஞ்சூழ்ந்து
சதியேழுமுழுதும்போது தெரிந்துவேடுவர்களகூடிக்
கூடியவேட்டைக்கொம்பு குறித்தமாவில்லமபேந்தி
பேரிகைமுழக்கவேட்டை பெருக்கமாயாடினாரே

குறவர்-வேட்டையாடுகிற- தரு-இ-ம்-அடாணா-அடதாளம்.

வேட்டையாடினரே
வேட்டையாடினரே

கோட்டிவலைநடிகளிட்டிவெடுத்துக்கரும்பு
கூட்டிவெழுந்துவெருகாட்டைவளைந்துசுற்றி வேட்டை
மேச்சநடுவேபிடிக்க றுட்சவலைவெடுத்துப்
பாச்சைபுலியைவெட்டும் வீச்சரிவாளுங்கொட்டு வேட்டை
அம்புமவில்லெடுத்துக்கும்புகும்பாகக்கூடி
அலைவருமவத்துவெருசாமதுதகலயேடியே
காட்டைக்கலைத்துவிட்டு வேட்டைமிருகங்களை
விட்டியாவேலிறுத்தாட்டி வேற்றியாகவே வேட்டை
மிருகத்தினைபயிரைச்சிதியுண்டப்பக்க
பாரமிருகங்களைக்கூறுபடவேருத்தி வேட்டை

விருத்தம்.

வேட்டைகளாடிவந்து வெற்றியாயிருக்குகாலின்
வட்டமில்லாமலோக்கி வளர்தினைபொதியாய்க்கொண்டு
கூட்டியேயகதிர்களைவாக்கிக் குவிதன்னரியன்னக்கோதி
காட்டமாய்மணிபிடித்து கலகுறவினைவுண்டாச்சே

இதுவுமது.

மணிபிடிவினைவுங்கண்டு மகிழ்ந்தண்ணமார்கள்சென்று
இணைக்கிலாய்நம்பிராசனிடத்திலிலகத்துபோற்றி
குணத்தொடு தினைபுனத்திற் குடிகொண்டுகாவலாகப்
பணித்தொடுவள்ளிசென்றால் பலனெனப்பகர்கின்றாரே.

வசனம்.

இந்தப்படி மிருகங்களை வேடர் வேட்டையாடிவந்து தினைப் பயிர்களுக்குப் பட்சிவராமல் வள்ளியம்மனை தினைகாக்கும்படி யெழுபேர் அண்ணன்மார் நம்பிராசனுக்குச் சொல்லுகிறவிதங்காண்க

அண்ணமார்-விருத்தம்.

பூங்குயிலமணிப்பழுவும் புனமிதங்கிலங்களோங்
ஆங்குநாங்கவைத்தாங்கள் நாந்தினைக்குயிர்கவீசெய்ய
ஒக்கியேவரவொட்டாமறுரிமையாய்க்காவலாக
காக்குமிலளைய தங்கை வள்ளியையனுப்பவேண்டே

வசனம்.

ஆகையாலும் எங்கள் தந்தையாகிய நம்பியமகாராசனே சரணஞ்சரணம் இப்போது காவல்வைக்க தினைப்புனத்தில்பட்சிகள்சாதிகள் வந்து அழிக்காமல்காவல்காக்க எங்கள் தங்கையாகிய வள்ளியம்மையை தினைப்புனங்காவல்காக்கச் செய்யவேணும் எங்கள் தந்தையே.

இராசனுக்கும்-கன்னைபுத்திரர்களுக்கும் தர்க்கம்-தரு.

இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

இராசன்கன்னைசொல்தரு

பணத்தினில்வள்ளியைநாடினைக்கதிர்காவெல்ல மைந்தரே-கும்மா
போவென்றுசொல்லவும்பொருந்துமோவென்மன மைந்தரே

புத்திரர்சொல்-தரு.

மனத்தொடுதினைப்புனம்வள்ளிகாக்கவேயென்றும் தந்தையே-காம
வருத்தப்பட்டதுநாங்கள்சகிக்கமாட்டோம் தந்தையே

இராசன்-கன்னைசொல்-தரு.

கன்னமணியாகியபெண்மகளிவள்ளிதனை மைந்தரே-தினைக்
காக்கப்போகச்சொல்லுவேன் இதுவுலகுக்கு மைந்தரே

புத்திரர்சொல்-தரு.

தன்னையாய்தினைக்கதிர் தன்னைக்காக்கவேயென்றும் தந்தையே-தாம
சதிசெய்தினைப்பட்ட கதினைக்கிளிகொய்யாமல் தந்தையே

இராசன்கன்னைசொல்தரு.

காவிரிபெய்திரியதன்னமணிவள்ளியை மைந்தரே-தினைக்
காவலுக்கனுப்பவேசென்றுசொல்லுவேனோ மைந்தரே

புத்திராசொல்-தரு.

அதுபட்டவிழித்துதவள்ளிகாக்கவேயென்றும் தந்தையே-கண்

118

மக்களெழுபேருக்கும் அக்காதனென்ன தந்தையே

இராசன்-கன்னைவள்ளிக்குச்சொல்-வேறுதரு

மைக்கிளியேயென்கண்மணியேவள்ளித்தாயே தினைக்
காவல்காக்கவுநீமேவசம்மதிப்பாய் தாயே
மைக்குழலேயென்பொற்கொடியேவள்ளிமானே அண்ணா
மார்களுரைத்திடக்காரியத்தேனடி தேனே
அண்ணமாரவந்திக்குசொன்னசொற்படியுமாறுதே காட்டில்
அருக்கினைப்புனத்திற்குவருங்காமல்போவள்ளி மானே
என்னவிதேசொன்னேனென்றிருதயவையாமல் நீயே
அம்மேதோழியர்தன்னுடன்போய்வரு வாயே

இராசனும்-கன்னைசொல் விருத்தம்.

மாங்குயின்மொழியேதேவே வள்ளியேமகளேமானே
பாங்கியர்தன்னைக்கூட்டி பண்புடன்றுணையாய்கொண்டு
பூங்குயில்கிளிகொய்யாமற் புகழ்தினைப்புனத்தைநன்றாய்த்
தீங்குவாராமற்காத்து ஜெயமுற்றுவருவாயம்மா

வசனம்

ஆகையாலும்மாளெங்கள் கண்மணியாகிய வள்ளித்தாயேஇப் போதேபாங்கிமார்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு நீமதுதினைப்புனம்போய் பிருகனாதிகள் பட்சிகள்தினைக்கதிரைகொய்யாமல்காவலிருந்துகழு குகளைக்கத்திருவையால் செயம்பெற்றுவருவாயம்மாவள்ளித்தாயே

(வள்ளியம்மை-வசனம்) (யே

சரணஞ்சரணம் அப்படியேயழுதில்லாகம் காற்றுவருவேன் தந்தையே

பொது-விருத்தம்.

ஞாலமேபுகழ்நம்பிராசனுமவர்தன்பாரி
மூலமோகிப்பெண்ணனங்கை மோகினியவர்தன்றாளே
பசாலைக்கும்புனத்திற்காவல் கருடனிருக்கச்சொல்ல
வாலையேசலவள்ளியம்மன் வளமுடன்வருகின்றாளே

வசனம்.

ஆகையால்கெப்படியென்றால் நம்பியராசனும் தன்மகளோமோகினியும் தி னைப்புனங்காக்கச் சொன்னபடியால் வள்ளியம்மன்பாங்கிமாருடன் தி னைப்புனங்காக்க வருகிறவிதங்காண்க.

வள்ளியம்மன்வருகிற-தரு-இ-ம்-புந்நாகவராளி.

ஆதிதாளம்.

வள்ளிநாயகியும்வந்தாள்-தினைப்புனங்காக்க
வள்ளிநாயகியும்வந்தாள்
வெள்ளியங்கிரிவேலன் வள்ளல்நம்பிராசேந்திரன்
பிள்ளையாகியபாவை மின்னையாகியபாவை (வள்ளி)
மாதாபிதாவைப்பணிந்து போய்வாவேயென்று
வாக்கியம்புகிலணிந்து
ஆதரவாகத்துணிந்து அண்ணமார்தம்மை
அனுப்பிமனதுகனிந்து
போகாதிபேதங்கள் வெகுதிட்டிமையாமல்
தாதியர்களன்றேவவ்கார தனுடனேகூடி (வள்ளி

பட்டுச்சிலம்புசிலம்ப — காலாழிபீலி
பாதசரங்களபுலம்ப
ஆட்கம்பணிகளசையமுகத்திலசை
அதிக்கரத்துணாயிசைய
ஜாடையீலகிதாகம் பாடியனளதேடி
பேடையீற்பாலியரோடுமுறவுகூடி (வள்ளி)
காவிற்கனிகளருந்தி — சாத்தாவைமேக
காளிலயைப்போற்றிவருந்தி
சேவற்குகனைப்பணிந்து கினைந்துகாக்குக்
இனைப்புனக்தேடித்தணிந்து
தாவிப்பாலகியரோடு சாசவண்டுபெண்பாடும்
பூவைப்பெணருகவிந்திரன் தேவிக்கதிகயோக (வள்ளி)
சந்தனவனநடந்து — சந்தவனமுக
தாண்டிவேதளனிடந்து
சிந்தைமகிழ்ந்தபடர்ந்து வருந்திபுற
செண்பகவனந்தொடர்ந்து
கந்தமல்லிகைச்செண்டை கையிலெடுத்துக்கொண்டு
வந்தவழியுமனை வளவொளவனைகண்டு (வள்ளி)

வஞ்சிவிருத்தம்.

சூரியன்கதிரொளித் துலங்கும்வள்ளியின்
சாரியதினைப்புனத்தில தன்னில்வந்திட
கூறியவேடர்கள கூட்டமாகவே
சீறியபாரைத செய்கின்றார்களே

வசனம்

இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மன்பாங்கிமாரோடு தினைப்புனகாக்க வரவும்மனதேவேடர்களால் பரணைகட்டப்பட்டு வள்ளியம்மன்காவலிருக்கிற விதமெப்படியென்றால்

வள்ளியம்மன்- பரணைக்கும்- கண்ணிகள்-இ-ம்
ஆனந்தபைரவி - ஆதிதாளம்

செம்மையக்காலநாட்டி — கன்றாய்க்
சிதக்ததக்கவலை பூட்டி
கம்பிலைப்பொன்மணிசெப்பி — அதில்
கனம்பொருந்தத்தைப்பரப்பி
வருந்தருவிழாவரிகைக்க — வள்ளி
பாதம்வைக்கவேணிவைத்து
திருத்தமாகவண்டதலைச்சேர்த்து — வள்ளி
செகனைகவிற்றனிற்கோர்த்து
ஏணிதனிர்பாதம்வைத்து — உள்ளி
ஏதவளரிமனதுவைத்து
பேணிபவனபாணிருந்தும் — வள்ளி
பிறவலமாய்வளம்பொருந்தும்
வரிசையவ்வைமார்போக — அங்கே
வள்ளியும்பாக்கியமாக

பிளாவுடனேவைகயிற்கவணுசேர்த்தாள — வள்ளி
விளைக்ததினைப்புனக்காத்தாள
திசையையோகடிப்பார்த்திவ்வாள — வள்ளி
தெய்வங்களைகரும்பிவ்வாள
ஆசைபாதபாணைறி — மக்கள
அவ்வளவளிமனக்தேறி
பாகிடைப்பிரியாமல் — நெஞ்சின்
பலதினைவுக்குறியாமல்
திக்குவரச்செயயாமல — கிளி
தினைக்கதிரைகொய்யாமல்
விருக்கவனமாறாமல் — அம்மன்
வேற்றுமுகமபாராமல்
காசலயாப்பாணமீது — இன்று
காத்தாளேகுறமாது
இருதவக்கைசக்கைசய — உண்மை
எதிக்தாளேகவணிசைய
பருவமுயல்குழல்சரிய — வள்ளி
பணபுடவைவைெரிய
கைக்கேவளயல்கலகலென — வள்ளி
கவணைநிக்தாருடல்குலுங்க
மெய்யிலிட்டபணிதுலங்க — உண்மை
விசுகின்றாள்கவணியங்க
வறுசிரிடைதுவளக்கன்றாள — அம்மன்
மகரிக்குரவோலமென்றாள
அழகாகய்யணகுரல்போடக் — கேட்டு
அவ்வகைகள்வகிரைபாட
பூங்குயில்கள்குழ்க்துமொய்க்க — வண்டும்
பூவைகளுந்துரிகளமொய்க்க
கருங்குயிலிசைபாட — புள்ளி
மயிலனைமுடனாட
இப்படிவள்ளியும்பெரிய — இந்த
சராசரலோகமுமறிய
செவ்புசசிலைமாறுளே — அம்மன்
தினைப்புனக்காததிருந்தாளே

பொது-விருத்தம்.

வாட்டமில்லாமுல்லைமலாணிந்தபூவையின்
வல்லிதினைப்புனக்காத்துவாழுநாளில்
தேட்டமுடன்கும்பமுனியிடந்தேக
சென்றவங்குவடவயிலைத்திகிரிச்சார்பில்
கூட்டமலர்காவனத்திற்தெபமுக்
கொண்டுசிலமாயிருக்தகோலம்போக
காட்டமுதைகாதகமாமுனிவன்வந்து
கடிக்கின்றான்சிவசிங்கப்பத்தி —றுசொ

வசனம்.

அதேதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் தினைப்புனத்தில் வள்ளியம்மையும் பாங்கிமாருமாக காத்துக்கொண்டிருக்க அவ்விடம் ஆகாத்தியமாகவே அவ்வழியே நாரதமகாமுனிவருகிறவிதங்காண்க.

நாரதர்-வருகிற-தரு-இ-ம்-ஆரபி-ரூபகதாளம்.

மேகமின்னலையாக விளங்குஞ்சடாதரியோக
காதலினாலுஞ்சிவயோக நாரதர்வந்து தோன்றினார்
புஸ்தகந்தாவீணையிற்பேர்த்தி போதவெண்ணீறுசாத்தி
வலுத்தமந்திரமேத்திவந்துநாரதர் தோன்றினார்
செபஞ்செய்ருத்ராட்சமாசாத்தி சிவமந்திரந்தியானித்து
தவஞ்சேர்பூவலயத்திலவநாரதர் தோன்றினார்
கண்டதுண்டு ஒளிகளெனக் கண்டவருடன்சொல்ல
விண்டுமிகுந்தகையாபாடி வேதநாரதர் தோன்றினார்

விருத்தம்.

சத்தியோதமுனிவர்பரன்மீதுற்று
வள்ளிமதியதனைமுமெய்வடிவுகண்டு
சித்தமதியோடியோசிந்தைதானோ
மேனகையோ ஊர்வசியோமின்னோபொன்னோ
இத்தவுலகினிலிவளைப்போலழகுள்ளோர்காணேன்
என்றுகளிகூர்த்துயரமுனிவோதின்று
சொந்தமென்றேதுடுவகாக்கும்பெண்ணைப்பார்த்துச்
சூட்சமதாய்முனிவனுஞ்சொல்லுவாரே.

நாரதர்சொல்-தரு-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

ஆரம்மாநீசொல்லுவாய் தினைப்புனங்காக்கும
அதிசயந்தனை விளம்புவாய்
சாரம்பொருந்துந்தமிழ்சாரதெரிக்குமம்
தன்மேனிலையினை வையகேவுந்தாய்தந்தை (ஆரம்)
ஆதிலட்சுமி தானோ தெய்வலோக
அயிராணியெனும் மாதோ
சோதியோசரஸ்வதியோரம்பையோவேதந்
துலக்கியபார்வதியோ
ஏதாகிலும்பேர்தந்தைதாய்பேருஞ்சொல்லுவாய்
இந்தத்தினைப்புனத்தில்வந்ததெந்தவிதமோ (ஆரம்மா)

நாரதர்சொல்-வசனம்.

அடியேவாரும்மாதரசியே ஆதிலட்சுமி இந்திராணி சரஸ்வதி அரம்பையர் பார்வதி இவர்கள்போலத்தினைப்புனங்காத்திருக்கிறாயேயாரோ என்னைத் தெரியவில்லை உன்பேரும் உன்னூர்பேரும் உன்தாய்தந்தைபேருந்தெரியச்சொல்லுவாயம்மாதரசே.

வள்ளியம்மை-சொல் விருத்தம்.

சுதிபோதநாரதமுனிவர்நாந்தாய்பேர்தனைக்
[illegible]
[illegible]
[illegible]

கிளியுடன்தினைப்புனத்தைக்காப்பாளென்றே
செயதந்தைதாயெனையுமனுப்பிவைத்தார்
ஓதுமென்பேர்கேட்டாளுருந்தாளேயிங்
குறமகள்பேர்தாமேந்தவுரைசெய்வீரே

வசனம்.

அதோவாருந்தவமுனிவரே என்னுடையவர் பேருந் தாய்தந்தைபேரும் ஊர்பேருஞ்சொல்லச் சொற்கிரமமேவாவிக்கள்றாதி பொருதசாதி வாகல் வாசமாயிருக்கிறது சிற்றூர் என்தகப்பன் நம்பிராசன் தாய் சுமதையெனும் என்பெயர் வள்ளி ஆனபடியால் நீரெவரென்பதுடன்பெயர் தெரியச் சொல்லுமையா.

நாரதர்சொல்-விருத்தம்

சேரிசைக்குயில்கள்கூவுந் தினைப்புனவள்ளியேகேளாய்
நாரதனென்றேபேரித்த நடைமாமுனிவனானே
காரியஞ்சொல்வேன்யான் கழுகுமாமலைவிலாசமுருகு
காரதருபன்கந்த சாமியைமணஞ்செய்வாயே

வசனம்.

அதோகேளாயம்மா வள்ளித்தாயே நானேநாரதமகாமுனிவன் ஆசிரமம்பதினுடையோகமுஞ் சொல்லிக்கொள்ளுவார்கள் ஆனபடியால் நானசொல்லும்வார்த்தைதனைநீகேள்ளுவாய் ஆகையால்வள்ளி ரூபவந்தியமாகயிருக்கிறபடியால் கழுகாசலக்கந்தசாமியைமணந்து செய்துக்கொண்டால் வெகுசந்தோஷமாயிருக்கிறது அம்மாதாயே

நாரதர்சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆட்டதாளம்

மணந்துக்கொண்டவர்தானே — குகனை
மணஞ்செய்துக்கொள்வள்ளிமானே
கணமும்பொருத்துக்கவள்ளித்தாயே — எங்கள்
கந்தனைமணந்துக்கொள்நீயே
கழுகுமாமலைமுருகேசன் — உந்தன்
கருத்திற்குகந்தவிலாசன்
தழுவிக்கொண்டால்வெகுசெம்மையே — கந்த
சாமிதருவார்வெகுநன்மையே
அசுரர்சமரில்வென்றவேலன் — ஆதி
அண்டர்பட்சமதியபாலன்
வலியபணிவண்மைத்தோளன் — உந்தன்
மனதிற்குகந்தமணவாளன்
கலியுகவரதக்குமாரன் — ராயக்குன்
கருணைபுரியுமுபகாரன்
சலியாமலவர்க்குச்சம்மதிப்பாய் — வள்ளித்
தாயென்சொல்லைநினைப்பாய் — வெற்றி
வேலேந்தியிருக்குமினியவரே
வேலைசேர்ந்துக்கொண்மாதே — குகனை
ஆதரவாகவென்றெண்ணாதே
அணைத்துக்கொள்ளினைகவலைதீர — அடி
வாசஞ்சேர்வதற்குகந்த

கனத்துக்கொண்டகில்லைசேவகனே
அமரர்மணிக்குழுக்கோத்தகுகனே
அணைத்துக்கொள்ளுமரகேசகனே சேர்ந்து
வேலுவள்ளிமயிலைவிலைக்காவே
பொலிக்கொண்டகுறவள்ளிநதேனே குகனே
வேலுகைக்கிருகுவர்த்திருவே
வேலுறுங்கண்ணைகைவசமே வடி.
தவித்திருப்பதுகண்மாவருத்தம்
சாமிக்குறைக்குவேமபொருத்தம் கந்த
தவிக்குகிராகுக்கப்பாமணியம்
கனத்துமொண்டால்சேரப்புண்யம் தன்னைக்

பொது-விருத்தம்,

கடைகாரநறனைத்தமெய்ப்பியைக்கேட்டு
காநிப்பிருகையைவத்துசுருக்கும்போனுய்
அவளிப்பாயில்லார்த்தைகருவிலைச்சமாம
அருசாமந்சொன்னுமே அக்பானத்தைத்
செவிதனிலேகேட்கவுக்கள்விநிபோதுசோ
நிகரில்லாநகரதிரியிலேவேலெய்து
குமிருவைப்பெண்வள்ளிநாயகிவிசாரம்
மெலவதேமுவிநிலையகொத்துடையவானே,

வசனம்,

இந்தப்படி வள்ளிநாயகியை நாரதர் சுப்ரமணியனைவிளாகத்தி
யிற்றுக்கொள்ளன்றதைக்கேட்டு நாநிப்பிருகையைவைத்து வள்ளியம்
மன்புலம்பிநனிதக்காணவ,

வள்ளியம்மன்- புலம்பல்கண்ணிகள்,

இ-ம்-மூகாரி-ஆதிதாளம்,

இந்த அப்பனவார்த்தைதன்செவிகேட்கவுந்தான்
என்னவிதிவோபமவிவோபம
வாச்முனிவனென்றுசொல்புடப்புதியாய்
மதியமறந்சொல்லவச்சேசிலவோபம சிவனே
ஆசனக்தனிலேகாணருக்குநிமைக்காக்கவந்து
அவருடைகேட்கனவேன்சிவவோபம சிவனே
சோதனிபாசமுநிகுறுதவர்த்தைதன்னைக்
கடியக்கேட்கவேனசிவவோபம சிவனே

வள்ளியம்மன்சொல்விருத்தம்,

நிறமாவின்சகோதரிபார்வதிதன்சேயன்
செய்நித்தாறதைத்திமக்குநேசேர்த்தன்
றுவானகுகனைமணஞ்செய்வாயென்று
குநித்தைத்திராதிபெல்லைக்மா
வெருவாதுமுலைக்கிடகீபேசவேண்டாம்
அச்சியேர்சனாரதனேயிருவிருகு

மருவார்த்தைசொல்லாதே கில்லாதேபோ
வந்தவழிதிரும்பிவிமெறியில்லாவே

வசனம்.

அதேகாவரும் நாரதமகாமுநிவே ஆறுதலங்களிலும் விற்றிருக்
கும்படியான சுப்பிரமணியக்கடவுளை மணஞ்செய்யும்படியாய் சொ
ன்னீரல்லவா அப்படிக்கு நீர்சொல்லுது தருமமல்லவந்தவழியே திரு
ம்பிப்போகலாம் நாரதமுனிவரே.

நாரதர்சொல்-விருத்தம்.

பிள்ளைவாருக்காரியமுன்சொன்னேனென்சொற
பிழைநீயமுன்சொல்லுபகை யாளியானேன்
உன்னுடையமனதிலேவன் வீண்பொல்லாப்பு
உடையவன்கக்தாவென்பா ரெனயாபமா
என்னையுன்காப்பெய்துவ காரியமுமல்ல
இம்மைக்குமாலைகண்ணுடி மெதுத்தாலல்லோ
கன்னமாபதனெரியுமவோ மகற்குமுன்போ
நான்சொல்லத்தெரிந்திடுமோசன்னுவாயே.

வ-ம். தேஜுபாய் வள்ளித்தாயே நான்முன்னும் நடக்கும்காரியத்தை
உனக்குமுன்னேசொன்னதால் என்பேரில் கோபங்கொண்டு ஆறுவகை
முடியை முகத்துக்கெதிர்பார்த்தால் தெரியுமல்லவா அதுபோலவருங்
காலக்கதைபாபாதாம் அதனை மணஞ்செய்வாரோ அதற்குமுன்னே நான்
சொலத்தெரியுமோ சொல்லுமம்மா வள்ளித்தாயே.

வள்ளியம்மன்சொல்லும்-கண்ணிகள்.

இ-ம-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

விண்பேசப்போகவேண்டாம் நாரதனே இந்த
விரட்டுடைவாதிங்கே நாரதனே இங்கே
போமபோமவந்தவழியேநாரதனே
பெருந்தவார்த்தைசொன்னுப் நாரதனே சற்றும்
கந்துவகையாலெய்தகுமாரமதமோ
வளியாமற்சொல்லதுவுஞ்சம்மதமோ இங்கே
வாக்கலையேவலருக்கிணைக்குவைப்பேறு
யாவருமுமென்னிசைச்சொன்னாயிநிருமின்பே வம்பு
வெற்றிக்குறக்குலமென்றறியாமல்
வின்றுதிசீரொக்கன்சேதிதெரியாமல் குமரா
சற்றுநீசெந்நைசொட்டுப்பாராமல்
சஞ்சித்தனம்போகவிநீர் சோராமல் வந்தால்
அன்னைமாரிட்டனத்திலு வருவாரோ
அப்புவிலகெவித்தான் சேதுபொருந்துவாரோ இவ
வின்னைட்டிநாரதனே எங்கரவேறு
வேடக்கொண்டதமமா வீண்தரவேறு

வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்.

சடைமுடித்தகோடைமெல்லாக் கதமமாவேறு
தவமுநிவெய்ப்பேறுபொருக் கன்சொல்லாவிராசு
வழிவெடிப்பபோகவும் கடவாதிந்த

வீண்பேச்சுநாரதனே மிஞ்சவேண்டாம்
அடம்பிடித்தியேயென்னை வருவார்வந்தால்
அண்டவிட்டோர்கண்டவுடனமைபரிவெய்வார்
இடமுடன்முன்னிவைசேபேசுபோபிந்து
செய்யுசையதியாதுகம்பா செப்பினீரே.

வசனம்.

அப்போவாரும் நாரதமகாமுனிவே நீரிவனைப்போலசடைவைத்த ஆவிசேனா கந்தனுக்குநீரன்சென்றவார்த்தை சொன்னீரல்லவா அது [illegible] இப்போதாங்கணவ்வனமார்கள்வருவார் உம்மைகண்டால் அம்பாவெய்வார் அதற்குமுன் போய்விடும்நாரதமகா முனிவே

நாரதருக்கும் வள்ளியம்மனுக்கும்-தர்க்கம்-கண்ணி.

இ-ம்-கண்டா-அடதாளம்.

கடக்கவார்த்தைசொன்னும் காரியமோசவாவித்தாயே எங்கள்
கந்தனைமருவிறற்கவக்குறையுண்டோசொல்வாயே

வள்ளியம்மன்-சொல்,

குடக்தவார்த்தைகசொன்னும் தூரம்போமாநாரதமுனியே இந்த
நன்மார்க்கமெமினிலெம்மாதரகர்தருகிலே

நாரதர்-சொல்

இந்தவிணைப்புனத்தி லிருக்கவிதிபோவள்ளியாளே
விணையிக்கொண்டாலும்கேயெவரும் கைவெபேப்பார்கவ்வீதவே

வள்ளியம்மன்-சொல்

உத்தன்மதயோதிலற உறபோகிவெகுஜஸ்யச்சிக இந்த
உலகுக்கொல்வாதிலுகு கலகம்பண்ணுதேவிண்பேச்சு

நாரதர்-சொல்.

பேச்சுடதல்லவோபேதையியோசனைதேநானும் கந்தன்
பெரியவனைகனேநீ மருவச்சம்மதித்திடவேனும்

வள்ளியம்மன் சொல,

வாய்ச்சமகிதாயமுன்கமுக்குஞ்செல்வாறுகேள் நாரதனே நட
வமெத்தன்குறகுலம் வழக்கம்பொல்லாதுகாண்நாரதனே

நாரதர்-சொல்,

குச்சுக்குடிலுங்கட்டிக் குடியிருப்பதுமங்கல்லவாழ்வோ எங்கள்
குமரனைமணக்துபொற்கோவிற்குள்ளிருப்பதுந்தாழ்வோ

வள்ளியம்மன் சொல்

குக்கல்குடிலுஞ்செம்பொன்கோவிற்போலிருக்குங்குலத்திற்கே
கொஞ்சத்தனம்பேசமிஞ்சிவந்தாயிந்தத்தலத்திற்கே (இவ்

நாரதர்-சொல்

வன்றுகோடுபோதிகமக்கு திருவள்ளித்தாயே கந்தன்
வடாதுயவருவாரிக்கே சுந்தமொழிகளைசொல்லுவாயே

வள்ளியம்மன்-சொல்,

தன்வீட்டைக்காக்க சாமிகாக்க ஏனுஞ்செல்வாதே இங்கே
அணிவுசொல்லநாரதமுனியே போடிப்பேசநில்லாதே

நாரதர்-சொல்

வடிவேல்குமரனைப்போல் மாப்பிளையெவிளிக்கிடையாதே வள்ளி

மங்கையேகுமரனைமருவமனதுசடையாதே

வள்ளியம்மன்-சொல்

சடைமுடிநாரதாசான்விட்டேனிதுவரைமாப்பு என்முன்
சமாசாரமிதுசொன்னுற சண்டைவருமினிபொல்லாப்பு

நாரதர்-சொல்

குஞ்சிக்குங்காடிக்குங்கைகுறிப்பார்த்திடுக்குறத்தி எங்கள்
கந்தனைமருவினுலகனமுண்டுமாகதர்விருத்தி

வள்ளியம்மன்-சொல்

மிஞ்சியமருந்துள்ளமேன்மைக்குறவர்குலகாமே மட்டு
மீறிப்பேசியபேச்சிறிபிளந்துசொல்வோமே

நாரதர்-சொல்

வார்த்தைடைக்கவழித் தூர்ந்துபோங்குறமயிலே வள்ளி
மங்கையேகும்ரனை மணந்துக்கொண்டால்வெகுறுயிலே

வள்ளியம்மன்-சொல்

எதிர்த்துப்பேசுகிறு யிணங்காதிந்தவார்த்தையெட்டுமோ வீண
எட்டாப்பழத்துக்குக் கொட்டாவிவிட்டதால்கிட்டுமோ

பொது-விருத்தம்,

எந்தெந்தவிதத்திலு மிகவசனங்கள்சொல்ல
சிந்தையில்பதித்திடாமல் சீறியேவார்த்தைசொன்ன
சுந்தரவள்ளிவான்போற் றுலங்குபாதாதிகேசன்
வந்தநாரதனும்பார்த்து மடல்தனில்வரைந்திட்டானே,

வசனம்,

அகோதெப்படியென்றால்இந்தப்பிரகாரமவள்ளியம்மனுக்குவேண்டியபுத்திமதிகளைச்சொலவி கேளாமலிருக்க அவளுடைய ரூபசவுந்தரியத்தை சித்திரப்படத்திலெழுதி சுப்பிரமணியருக்கு காண்பிக்கும்பொருட்டாய் நாரதர்கழுகுமலைக்கு வருகிறார்

சுப்பிரமணியர்வருகிற-விருத்தம்,

தருக்களும்வாவிகூடத் தங்கியற்பலவாய்கல்ல
பெருக்கமாய்மூகிவர்காற்கால் பொற்றியேமிருகமோடு
கருக்குயிலமயில்கள்மேவுங்கழுகுமாமலையிலவாழுந்
திருக்கையில்வடிவேலேந்துஞ் சிவசுப்பிரமணியாவந்தார்

வசனம்,

இந்தப்பிரகாரம் நாரதர் கழுகுமலைக்குவருஞ்சமயத்தில்அவ்விடம்கழுகுமலையில்சிவசுப்பிரமணியாகொலுவிற்குவருகிறவிதங்காண்க

சுப்பிரமணியர்-வருகிறதரு

இ-ம்.சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

சிவசுப்பிரமணியர்வந்தார்-கழுகாசல
சிவசுப்பிரமணியர்வந்தார்

அநுபல்லவி,

சிவசுப்பிரமணியர்வந்தார்-தவமுனிவர்கள்குழ
சித்ரகலாபமயில் தத்திமிதிமியென
கீர்த்தனஞ்செய்திடச்சித்தர்களும்புகழ் (சிவ)

சரணங்கள்.

ஆறுமுகக் துலங்க பன்னிருகையின்
அழகுமிகுந்து இலங்க
கூறுசெய்திடும் வேலும் மணிக்கிரீட
குண்டலம்பணி மேலும்
வேறுபடச்சூரனை மாறுபடச்செங்கோல்,
வெட்டிக்கொண்டிருக்குஞ் சகலமணிமந்த்ரவான்.
கைத்தலமதிலேயிந் துத்தவுணர்களபடை
கலங்கிரோமஞ்சிலங்க துவோடிட
இலங்கைளோமிருந் திலங்கவேலவர்
விசாகபத்மாலையே கனம்
பேசிலேயெஜமுன் நேசமகச்செய்த (நிஷ)

பொது-வசனம்

இந்தப்பிரகாரங்குருமலைக்கந்தசாமிதமது சொரூபவிஸ்வத்துவே வர்களாருமிருக்கும்போது அந்தசமயத்தில் நாரதர்வந்து சொல்லுகி றவிதவசனம்.

நாரதர்-வசனம்.

ஆயிரமண்டகோடி பிரமாண்டபகிரண்டங்கோடி ஆயிரப்பிரகா சசந்திரானந்த ஆதிபராபர வஸ்துவாகிய ஆதிபரமேஸ்வரர்புத்திரசி காமணியாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளே சரணஞ்சரணமையாசுவாமி

சுப்பிரமணியர்சொல்-வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளாய் நாரதமகாமுனியே யிருந்தைக்கொழுமா ய்வந்தேகிருந்து வருகிறாய்சொல்லும்பிள்ளாய்.

நாரதர்சொல்-விருத்தம்

விண்ணுலகுமண்ணுலகும்பார்த்துவந்தேன்
வெகுதேசந்தலங்களெல்லாஞ்சுற்றிவந்தேன்
கண்டீசைக்குபேணவனத்திலுளளினைப்போற்
கண்டதில்லைசுப்பிரமண்யக்கடவுளோனே
எண்ணியத்தப்பெண்ணுடையசொரூபமெல்லாம்
இனங்கமைசித்திரத்திலெழுதிவந்தேன்
கண்ணியக்கடவுள்தானிருக்குதிப்போ
சடக்கவேண்டுமெனைகமையசிஇதுவிரோ

வசனம்.

ஆஆ சொல்லுகிறேன்கேளுமையா சுவாமி தெய்வலோகத்திலிரு ந்து பூலோகத்திற்கந்து வெகுகோடிதலங்களெல்லாஞ் சுற்றிப்பார்த் திருக்குள்ளடையதினைவனங்கோக்கிவரும்போது வேள்விமலைக்குறவே னத்துவொருத்திருக்கிடையாத வள்ளியம்மையென்றொருபெண்மீரக ண்டேன் அந்தஅம்மனுடையவடிவையொருபடத்திலெழுதிவந்தேன் சுவாமி.

சுப்பிரமணியர்சொல்-வசனம்.

ஆஆ மெத்தசந்தோஷங்கல்லதுசேர்ப்பிக்கின்வெகுஅழகப்பெ ண்ணுடையசித்திரச்செனையாய் இன்னமொருதரஞ்சொல்லுஞ்சொ ல்லுணருயிசித்திரத்தை.

நாரதர்சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம-புன்னாகவராளி-ருபகதாளம்-

சத்திவடிவேல்குமாரசாமியுந்தனை சரணம்
தமிழ்சொல்காரதமுனிவனு நானுந்தன் சரணம்
புத்தியுடிவேள்விண்ணைப்பம்புகலுகிறேன் சரணம்
போற்றியுந்தனசெவிமினதைச்சாற்றுகிறேன் சரணம்
விவந்தபரமேஸ்வரனைச்சேர்வைசெய்தேன் சுவாமி
தெளிந்தபொதிகாசலத்தைத்தேடிச்சென்றேன் சுவாமி
உகந்தகும்பமுனியைக்கண்டிடமநுதினை கோவே
குண்டிவடவகைவழிச்சென்றுவரும் போது
மேவட்டுணர்ந்தவர்கள்செய்யும்வேழ்விமலைக் குறிஞ்சி
விளைந்துவரும்போதொருபெணவிளைந்ததினைக் காத்திருக்க
தேடிதினைப்புனத்தருகேசென்றெதிர்த்துக் கொண்டேன்
தெய்வாசந்திரோதயமபோலதேன்மொழியைக் கண்டேன்
வள்ளியென்னும்பெயரிந்துமகிழ்ந்தேன் சுவாமி
வடிவேலர்க்காகுமென்றேமதித்துக்கொண்டேன் சுவாமி
புனிமயில்வேலனைசீபுணர்வாயென்றேன் சுவாமி
பூவைவள்ளிளக்கென்னபுமபோபோவென்றான் சுவாமி
சுப்பிரமண்யர்க்கினைக்குமென்று துணிந்துசொன்ன போது
தூரம்போவென்றனைமிரட்டித்துரத்துகின்றாள் மாது
இப்புவியிலதிருபமினைக்குவள்ளி பேரழகை
எழுதிவந்தேன்சித்திரத்திற்பார்த்திடுக்கண் குளிர

நாரதர்சொல்- விருத்தம்.

இகமிதமாய்க்கூறியுலகோமல்வள்ளி
இருதனமுமதிமுகமுஞ்சோதிமெய்யும்
பதமுமவன்துகிலிடைவங்காக்குபார்த்து
மணபுபெறுமவயவங்களகுறைவில்லாமல்
விதம்விதமாய்ச்சித்திரத்திலெழுதிக்கொண்டு
விரியமாய்விடம்விட்டுவிளைவாயிருந்து
கதிபுதவுங்குருமலைதனிலெழுந்துக்
கந்தவேள்சித்திரத்தைக்காட்டுவேனே

வசனம். அகோகேளுமையா சுவாமி அந்தவள்ளியம்மனிடத்தில் உள்ளச க்குறித்துவேண்டியதர்க்கங்களசெய்தும் அம்மன் கேளாததனால் அந்த அம்மாளுடைய பாதாதிகேசமுதல் திருவுவைப்படத்தில் சித்திரம யாசொருமெழுதிவந்தேன் இதோஇதைப்பார்த்துகடக்கவேண்டியதை அந்த சொலவேண்டுஞ்சுவாமி சுப்பிரமண்யர்(வசனம்) ஆஆ அந்த சித்திரப்படத்தைக் கொடும்பிள்ளாய்பார்ப்போமகாரமகாமுனியே.

பொது-விருத்தம்.

வனகனியாமுனைத்திகொரதனுக்தந்த
படம்மெழுதுஞ்சித்ரவடிவைப்பார்த்து
குகவேல்குமரன்மிகுமையல்கொண்டு
கேட்டிடிகொன்றுமபித்தனைப்போற்றனையமா
மிகவுமனமயங்கியுருகிச்சோர்ந்து
விரமதன்சயப்புரிபெலிந்துசோர்ந்து

சுகமயிலே சித்திரமே கிளியே யென்னத்
தான் ஒருவர் புலம்பியக்குவின் ஒருவரே

வசனம்,

இந்தப்பிரகாரம் நாரதமகாமுனி கொடுத்த படத்தை சுப்பிரமணியர் கண்ணாலே பார்த்து பயித்தியங்கொண்டவரைப்போல் புலம்புகிற விதங்காணக

சுப்பிரமணியர் சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-முகாரி, அடதாளம்

கையில் மடலின்னமே காதிபெறுஞ் சொர்ணமே	வடிவமந்த
மையலுங்கொண்டேனே வார்த்தையும் விண்டேனே	மதிமயங்கி
கண்ணே கணமணியே கனவுருக்கிசைந்தகனியே	பெண்ணே-எந்தன்
பொன்னே பொன்னொளியே பேசும்பசுங்கிளியே	என்மனதோடு
தேனே தெள்ளமுதே தேடுக்கிரவியமே	நான்முன்னைத்
மானே மாங்குயிலே வடிவேசொர்ணமயிலே	மரகத
கண்கொண்டும்பாராயோ கட்டியே சேராயோ	என்னைக்கொஞ்சி
வன்கண்ணைப்போட்டாயோ மஞ்சத்திற்கூட்டாயோ	என்னைக்கிட்டி
மனதிற்குறியாயோ மயங்குவதறியாயோ	பெண்ணே உன்மேல்
சுதியீதம் தாராயோ காதலைத் தீராயோ	நான்கொண்ட
திரும்பவும் பார்க்கிலையோ செவியிலுங்கேட்கிலையோ	நான்சொல்வதுன்
துரும்பிடைதுலங்காதோ துக்கண்டெதிர்துலங்காதோ	செவைவனகள்
உன்னை மறப்பேனோ உறவும் பொறுப்பேனோ	மதன்கணைகள்
என்னென்றிருப்பேனோ எனதுயிர் தரிப்பேனோ	உனைநினைந்து

பொது விருத்தம்,

சைவதேவர்கள் கொண்டாடுஞ் சாமிசித்திரத்தைப்பார்த்து
மெய்யுறும் விசாரங்கொண்டு மெத்தவே வருந்தும்போது
மைவிழிவடிவுறுகோல மயிலெனக்கடையுங்கொண்ட
தெய்வயானைப்பெண்மாது திறமுடன் கொலுவந்தாளே

வசனம்

இந்தப்பிரகாரம் சுப்பிரமணியக்கடவுள் சித்திரப்படத்தை பார்த்து

மயங்கிப்பிரலாபித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவ்விடந்தனது மனைவியாகிய தெய்வயானை திருக்கொலுவிற்கு வருமெயித்காண்க.

தெய்வயானை வருகிற-தரு-இ-ம-மோகனம் ஆதிதாளம்

தெய்வயானையும் வந்தாள் - திருக்கொலுமுன்
தெய்வயானையும் வந்தாள்

துய்யசோதியென் மெய்விலாசமிகு		
சைவமார்க்குதவுதையல் தேவர்பணி		(தெய்வ)
வாசமலர்கைமலர்ச்	செண்டு	கையிலெடுத்து
மனதிறகிருபையது	கொண்டு	கிளியெனவே
ஆசைபயில் மொழிதம்	கண்டு	சூர்யஉதைய
மானதுபோலவன்மேனிவசிரக		
மேன்மைகுலாவுகிர்பாபதிபூரணை		(தெய்வ)
சித்ரமுகவிழி	மூழ்க	மலர்சொரிந்து
தேவர்கள் வர்துவக்கு	வணங்க	இருபுறமுஞ்
சத்ரசாமரைக	ளிலங்க	திவ்வியவதன
சந்திரனைவிருஞ் சங்கரன் மருமகள்		
ஐந்தருவளர் திருஇந்திரனிடமகள்		(தெய்வ)
செந்தாமரைப்பாத	மிலங்க	துவண்டகொடி
சிற்றிடைபட்டாடை	துலங்க	கனகரத்ன
குந்தளவேர்லைக்	குலுங்க	வளைதுலங்க
கோதைமாதரசேவெனவளர்திரு		
சோதிமாமதியாமென்னதிர்வரும்		(தெய்வ)

தெய்வானைசொல்-விருத்தம்,

சங்கரசம்புதவு வரபாலர்குரானை
சரவணகுகாதிபவென்சாமிநீரும்
செங்கைதனில்மடலேந்திப்பார்த்துபார்த்துத்
தியங்குவதேன் மயங்குவதேன் சிந்தைவேறாய்
அங்கமதுமெலிவானேன் புலம்புவானேன்
ஆர்மீதிலாசைகொண்டாகையாமெய்யா
செங்கனிவாயறுமலர்கதிங்கடியாட்குள்ள
சேதியெல்லாந்தெரிந்திடவே செப்புவீரே.

வ-ம். சரணஞ்சரணந் தேவர்சேநாபதியாகிய என்பிராணநாயகரே தாங்கள் ஏதோ ஒரு படத்தைக்கையிலேந்திப்பார்த்துப் பார்த்துத்தியங்கி மயங்கிப்புலம்பிநிற்பதேனோ எனக்குத் தெரியச் சொல்லும் பிராணநாதா

தெய்வானைசொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி
ஆதிதாளம்.

தெய்வமே நீரெவ்விதமோ சித்திரவடற்றனைப்பார்த்து
தேட்டமாய் மயங்குவதை தெரியச்சொல்லுஞ்சுவாமி
ஐயனே தேவரே நீராமீதிலாசை கொண்டீர்
அந்தரங்கமெந்தனிடமறியச்சொல்லுமசுவாமி
தேசத்திலில்லாததிசயந்தானோ நீருமிப்போ
தேகமெலிவாகிமாம்போருவதேன் சுவாமி

ஆசை தந்த நாருமக்குமாயா ளுயிக்கிருக்க
அம்பிகைதோ பெண் மேல்விரகம்வைத்ததென்ன சுவாமி
உறுதிசொல்லியடியாளையுகந்துமணஞ்செய்தவர் பின்
றெருத்திமேலாசைகொண்டவருந்துமென்ன சுவாமி
இருமனைதோமனை தாவிருந்தவர்வருசமரிலாந்தால
னையுடையகாலமினிமேயன்னசெயவேன் சுவாமி

தெய்வானை சொல் விருத்தம்,

ஏதொரு பெண்டானைச் சதிமன் றெனைனீநீராக
என்னிலேயுமதிகவடிவாமோவாத
மாதிசமுகக்கண்டேரோயார் கண்டு
வந்துசொன்னபோதனையோ கேழ்விதானே
நீயுடனெந்தனுக்குடந்தவார்த்தை
நிட்சயமாயொளியாமற்சொல்லவேண்டும்
மாதவத்தோர்புகழ்த்தேத்துமவிவ்மிதேறும்
மன்னவரேநின்றிவிலைவழுத்துவீரே.

வசனம்,

அதேவரும பிராணநாயகதாக்கள் ஏதோ ஒரு பெண்ணின்பேரி லிச்சையல்கொண்டதைப்போற்காணுகின்றது அவளென்னிலும் அதிக அழகுள்ளவளோ ஆகிலும்முன்னுனென்னை மணஞ்செய்யும்போதும க்கொருபெண்ணை காடேனென்றுசொன்னீரல்லவோ அப்படியிருக் கஇப்போ ஒருபெட்டைப்பார்த்து இவ்வளவு மயங்கயிருப்பது தருமமோசொ ல்பிராணநாதா.

பொது-வசனம்.

இந்தப்பிரகாரந்தெய்வயானை தன்னாயகராகிய சுப்பிரமணியக்கட வுளைக்கேட்டபெதினுத்தரஞ்சொல்லாமையைக்கண்டு அவ்விடத்திலின்று கொண்டிருக்கும்நாரதனைப் பார்த்துக் கேழ்க்கிறதெப்படியென்று

தெய்வானை சொல்-கவி.

விண்ணின்னாரதனே அண்ணலாரிடத்தில்
வண்ணமாய்ச்சொன்ன தின்னிநீசொல்வாய்

வசனம்,

ஓ கலைப்பிரியாகிய நாரதனேயென்நாயகரிடமென்னகோளனை த்தாய் அதைச்சொல்லும் கலகப்பிரியநாரதனே.

நாரதர்சொல்-விருத்தம்.

தாயேகோன்கண்டசேதிசொல்லக்கேளு
தலங்களைசுற்றிக்கைலைவழிச்சார்ந்தேனங்கே
வாயாதுவினைக்குஇளைக்காத்தாளோர்பெண்
உடக்கவடன்றுபமெல்லாமுன்னியவள்ளி
மாயாதேசொல்லிருமடியாதேனென்று
அஞ்சகாரில்லாதபடலொழிவக்கு
ஆவலுடிவேலைப்பாலொன்றதல்லா
ககமணஞ்செய்யென்றடியேன்சொல்லிலேனே

வசனம்.

அம்மாகேளாரும்மா தெய்வயானைத்தாயே நாலுலகிலேயுமமேவிதிரோ ஈந்தசிடமவருகும்போது வேழ்கிமலைக்குறவிலொருபெண்ணினைப்பு கைதிருந்தான அவளருபவதைத்தைவரத்தில்சொல்லிருமையாதென்று றுபடநத்தியெழுதிவச்சு அவரிடமுதக்காக்க செல்லவிரையாகு மணஞ்செய்துகொள்ளாமச் சொல்லவிலலையம்மா தாயே.

தெய்வயானைக்கும்-நாரதருக்கும்-தர்க்கம்.

கண்ணாரிகளை-ரூ-ம்-கண்டா ஆதிதாளம்.

தெய்வயானை-சொல்லல்.

சொல்லவிக்கேளயன்றுசொசதுய் அக்கபாணந்மாதின்
தொழிலெல்லாமதிவேரேறுபாவிநாரதா
மௌனமௌனப்பேரிக்கேயல்லோர்க்குஞ்ஞானமேளிவைத்த
விக்கைகவைதிதீயபேறுபயவிநாரதா

நாரதர்-சொல்லல்.

தாயேநீசொன்னவார்த்தைத் தம்பிரட்டிதுவண்டோ
சற்றுமென்மேல்குற்றமில்லையம்மணித்தாயே
மாயமுள்கபடமோர்மேருகளெல்செய்தவேலாயுத
மதமெருருவாகளேசெய்வாரோ அம்மணித்தாயே

தெய்வயானை-சொல்லல்.

இக்கணையுஞ்செய்துநீ கத்தரிகாட்டினவன்
இல்லையெனவறியேறுபாவிநாரதா
லித்தாசைசெய்துவோ லிச்சிறைடைமெப்பார்த்து
விரும்பிமெளியவைத்தாய்பாவிநாரதா

நாரதர்-சொல்லல்.

நிறுவார்த்தைசொன்றுயுமக்கேராப்பலவேனவரும்
நிலையாதபொய்யனையா ரம்மணித்தாயே
பசப்பிவும்மையைஞ்சித்துமுறுகனைசெய்தநிர்க்கும்
பாமார்த்தனென்றுசொன்னு யம்மணித்தாயே

தெய்வயானை-சொல்லல்.

உறங்கிக்கண்றூடிப்பூனைப்பாலருடித்ததப்போ
துலனைநிதைகருசெயதாயோபாவிநாரதா
மறந்துவிடுவேனேறுபிதராடைந்தநுவேல்வா
மயக்கினைதறிபேறுபாவிநாரதா

நாரதர்-சொல்லல்.

உலக்கபறக்காரஞ்சேதியாழதாதுஞ்ஞிரித்தாவென்று
றுனைப்பதுநீறுமாச்சேயமாமணித்தாயே
நிறுத்தனைதாலைசொன்றுநுக் குண்டணிசொல்வாயென்றே
கேடுதுமுள்ளேபேச்சு அம்மணித்தாயே

பொது விருத்தம்.

கன்னிநூத்கண்டசேதி கூறியசவினைக்நுபோற்றி
புண்ணியநாரதனார்கிறாய பொருக்கியசேவைர்தாமும்
கன்னியதுரைப்பேறுநுனா காண்கண்டுமெருவேவனென்றே
வள்ளியதெய்வயானைக் கிசைக்தடைவியத்திட்டபின

வசனம்.

அகோ தெப்படி யென்றால் நாரதனை தெய்வானையம்மன் கோபித்ததர்க்குசெய்துரைக்குஞ்சமயத்திற்சுப்பிரமணியர்தெய்வானையை சம்மதிக்கும்படியாய்ச்செய்து குறப்பெண்ணைக்கண்டுவரும்படி கேட்கத்தெய்வானை அவருக்கு விடைகொடுக்கிறவிதங்காண்க.

தெய்வானைசொல்-கொச்சகம்.

மின்னும்வடிவேலரித்த வேலவனேகாவியமுதும்
மன்னவனேயுமையுடையமனம்போலக்குமரனே
கன்னல்மொழிவள்ளியெனுங் காணக்குறத்திபிடம்
பொன்னடிபேணுவாய்ப் போய்மீண்டுவாருமையா

வசனம்.

சரணஞ்சரணமென்பிராணநாதா தாங்கள் எண்ணியகாரியத்தை நான்தடைசெய்யாமல் கேட்பீர் நல்லது உங்களுடையமனம்போலஅங்குபோய் அக்குறப்பெண்ணைக்கண்டு அதிசீக்கிரமாகமதுரைமுருகமலைக்குவந்து சேருங்கள்சுவாமி.

சுப்பிரமணியர் வசனம்.

நல்லது அப்படியேயாகட்டும்தேவி நீயொன்றுக்கும் யோசிக்கவேண்டியதில்லை என்பிராணநாயகி அகோவாருமய்யாபிள்ளாய்நாரதமகாமுனிவரே அந்தவள்ளியென்னும்பெண் இருக்கிற தினைப்புனமும் அந்தத்திசையும் அவ்விடத்திலிருக்கின்ற அதிசயமும் அவளிருக்குமலையின்வழியும்சொல்லும்பிள்ளாய்

நாரதர்சொல்-விருத்தம்.

ஆனைமலைக்குத்தாலமலைக்குத்தானுமப்பால்
அதற்கடுத்தபொதிகைமலையாமேயுமப்பால்
மோனதவவிசுவாமித்ரன் வேள்வி
முடித்தமலையுமப்பால்தேவர்முழுக்கமுமப்பால்
ஞானகிரிகளுமயிலகுமலையுமுன்னக்
தாடகையைவென்றதுமதலத்திலேதான்
கானமலைக்குறக்கொடியாள்வனமுமங்கே
கண்டுசென்றாலடையாளங்காணலாமே

வசனம்.

கேளுமையாகருணாகரசுவாமியே அந்தவள்ளியம்மன்இருக்கப்பட்டவிடத்திற்சமீபமாய் ஆனைமலைகுத்தாலமலைபொதிகைமலை விசுவாமித்திரர் வேள்விசெய்தமலையும் ஸ்ரீராமர் லட்சுமணர் தாடகையைவென்றவிடமும்தேவர்களுமுனிவர்களும் வாசஞ்செய்யும்படியான இடமும் சூழ்ந்ததினைப்புனத்தில வள்ளியம்மனிருக்கிறாள் வெகுபின்னேவந்தால் காண்பிக்கிறேன்சுவாமி.

சுப்பிரமணியர்சொல்-வசனம்.

அகோவாரும் நாரதமகாமுனியே அந்தவள்ளியிருக்கிற இடத்திற்குப்போகவேண்டுமானால் என்னசொரூபமெடுத்துப்போகலாம்பிள்ளாய்.

நாரதர்சொல்வசனம்,

சரணஞ்சரணமய்யாசுவாமி ஆறுமுகமும்பன்னிரண்டுகையுமாயிரங்களையும்விட்டுவேடர்உருவங்கொண்டுபோகவேணுஞ்சுவாமி

(சுப்பிரமணியர்வசனம்-) அப்படியேநல்லதுநடவும்பிள்ளாய்
சுப்பிரமணியரும்-நாரதரும்-தினைப்புனமவருகிற
கண்ணிகள்-இராகம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்,

மையல்கொண்டுவேலர்குமரனைத்தேடியே ஒரு
மானிடவடிவங்கொண்டுபாதைகூடியே
தெய்வநாரதனைகூடச்சேர்ந்துவாவென்று கந்தன்
சீக்கிரங்குறப்பெண்ணினைப்பார்க்கலாமென்று
வில்லெடுத்துஅம்புதொட்டுவேடர்போலவே வடி
வேலவன்தலத்தைவிட்டுமீறியேகவே
செலவழிகேட்டுக்கேட்டுதிசையைநாடியே வேலர்
தேன்மொழிவள்ளியைக்காணத்தேடித்தேடியே
தண்டினைப்புனமும்வள்ளித்தலமுமெதுவோ அவள்
தன்னைக்காணவெக்காலமோசமயமென்றைக்கோ
கண்களுக்கெட்டாத்தினைகாடுதூரமோ மலர்க்
கந்தவள்ளியைநான்காணுமெந்தநேரமோ
நாரதாவள்ளியிருக்குமலைக்குங்காதமோ அந்த
மலைக்குத்திசையுமெனக்குவிளங்கவேணுமே
நாரேவாவிட்டேவாவழிசொல்லுமலைக்கே வள்ளித்
தோகைதனைக்காணவைத்தால்கருத்துனக்கே
என்றும்வேலர்புனத்திலேகியபோதில் அங்கே
இணங்குநாரதனும்மையல்விம்புவாங்காதில்
மன்றல்வள்ளிதன்னைத்தேடிமகமெலிவானேன் தினை
வனத்தைக்காட்டிவள்ளியையுன்வசத்திற்சேர்ப்பேனே
மகத்துயரவேண்டாம்சுவாமியுன்மனத்தின்படியே குற
வள்ளியுன்வசஞ்சேர்த்தவைப்பேனடியேன்
தினைப்புனமும்வள்ளியையுஞ்சீக்கிரத்திலே கையிற்
சித்திரம்போற்காணவைப்பேனிச்சணத்திலே
இரணைகோழிகைக்குள்வள்ளிகாய்கிறுமன்னே இந்த
நேரமேகொண்டுவிடுவேன்கேளுமேசொன்னேன்
கண்டேவள்ளியையுமதனைவசத்திலே கூடிக்
கலந்தணைந்துசேர்ந்துகொளுங்காணிஜத்திலே
சக்கனாசினியென்றேயேநகன்னில்லவளைந்து அதைத்
தாவெடுத்துக்கின்னாசந்தருமோவிளைந்து
சொற்குறப்பெண்டனைமணமுற்றுட்சொல்லியே நீயுஞ்
சொன்னதல்லாலவன்முகத்தோறைவில்லையே
நாரதர்வாவென்றுவேலர்நடந்தார் தோகை
நாகமலைக்கப்பால்கடந்துவந்தார்
தெரியுமுகேக்குஞ்சுந்திடைவுமேயறியே] வேலர்
செண்பகவனத்தில்வந்துசிகதைகேறியே
வெள்ளிமலைதன்கமலைக்கொடிமுடியுமடே அதில்
விளாகமுஞ்சந்தனச்சோலைவேலவருகண்டே
கிளையும்பூங்காயிலையும்தினைபெருக்குமே கூவக்
இனிமொழிவள்ளிப்பெண்ணதைக்கொட்டிருக்குமே

தோகைவள்ளிக்கவலைதோகைபறவைதைக்கண்டார் மட்டி
சூழ்ந்திமோலோலோவெனச்சத்தமுக்கண்டார்
வாகையணிகந்தன்திருப்புனக்காவலிருந் ஆக்கே
வள்ளிதன்வடிவழகைக்கண்டுதெரிசித்தார்

பொழிப்புரை.

இந்தப்பிரகாரஞ்சுப்பிரமணியக்கடவுளும் நாரதமகாமுனிவரும் கழுகாசலத்திலிருந்துதினைப் புனத்தில்வந்து நாரதர்வள்ளியைக்காண பித்து காணிருப்பிடத்தெய்தவிச் சுப்பிரமணியக்கடவுள் வள்ளியம் மனையிடமிருந்துபோது அப்போதுவள்ளியம்மன்தினைக்குருவிகளை வாராமல்ஆயலோட்டுகிறதன்மை

வள்ளியம்மன்ஆயலோட்டுகிறது-ராகம்-

புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

ஆயலோ-ஆயலோ-பட்சிகளே-ஆயலோ-ஆயலோ,
அன்னக்கிளிகளே கல்ல
சிறுசிறைவண்டினமே
கன்னங்கருங்காகங்களே திரு
காடைக்குருவிகளே (ஆயர்)
வெண்மைபெறுபுள்ளினமே நீல
செவ்விறகுகோழிகளே
மெல்லவருமயில்களே சோலை
மேவியசெம்போத்துகளே (ஆயர்)
காகங்களே ஆயலோ புனி
மைனாக்களே ஆயலோ
காடைக்குயில்களே சிட்டு
கம்புட்களே ஆயலோ (ஆயர்)
வர்ணவரால்நாரைகளே தாரா
வாத்துகளே ஆயலோ
செங்கால்நாரைகளே அன்றில்
கொக்குகளே ஆயலோ (ஆயர்)

சுப்பிரமணியர்சொல்-கலித்துறை.

காந்தளின்கைவிரல்கிளைப்பெருமைபொற்கமலைதிர்தரல்
மாந்தளிர்செந்நிறமுமைமெய்யமைவைதிரால்
ஏந்துங்கலைபிரண்டைக்கதியோடிடைதுந்திரே
யேந்தபெல்லாருங்கருநொங்கைசொன்னதுபூவையரே

வசனம்.

தோகைபெண்ணே உன்னையால் கவலைநீங்காவ் நிலைபெறுமே லிருமயில்போலிருக்கிறதே இரண்டு தனமுங் குதுங்குமே இடை கெலேகல்லிடைக்குடாபெண்ணே நீயார் சொல்லுவாயோ,

இதுமுதல் விருத்தம்.

கோலைமேனியிலேமாயினை கொஞ்சுமிசீர்லோதலே
காந்தளவுள்ளகவிதைக்காமப்பொலிவிரவ்வலோநேன்
தோகையனைத்தினிசோக்கிளைப்புனக்காக்கவிடத்த
சிந்தையைவிடுகிடைப்பொருவிழகைமனசொல்லவோ

வசனம்.

ஆ-ஆ-குயிலே மயிலேயானவிடத்தில் கொஞ்சம்படியாயிய கிளி யே பயம்பயமைபிரம்ம்தயை உனைப்பிறப்பித்து இந்தகானகவிலே தினைப்புனககாக்கவிவைத்தாலல்லவா தலது உன்முகம்மேலகல கொணர்ந்த உனக்கிடத்தல்சுழிற யாத்தைபடையா மண்முகோர குறிதமான பெண்ணே.

இதுமுதல் விருத்தம்

சிரிட்டமுகத்தைகேக்கிரகுமேமையனைநை திர
எரிம்பொயாநக்தார்வாக்தை பியாபிறுள்ளப்பருகமேலா
வாரிட்டதனம்பெண்ணேசெவ் வாய்முதுவச்சந்துமோகின
பேரிட்டிருந்தெய்தமு பேசுவாய்பேசுவாயே,

(வ-ம்) கோளப்பெண்ணே உன்னுடைய சமுதுபொருந்திய முகத் தைச்சற்றே எடுத்துக்கண்டேயார்கள்யா இருதனத்தையுடையபெண் ணே உன்வாயைத்திறந்துபேசாய பேசினால் உன்வாய்முத்துச் சிந்தி யபோகுமோ உன்னுடையபெயரைதெரியசொல்லாய்பெண்ணே.

சுப்பிரமணியர்-கண்ணிகள்-இராகம்-தோடி,

வாசகுறப்பெண்ணே துலங்கிய
மரகதக்கொடியே இரசம்பொழி
மதுரிதக்கனியே வானக்கிள்ப
வரிசைமைத்துனியே
கனத்திருமாதே மருக்கற்ற
கட்டிசெக்கீதே எனையுன்
கண்கொண்டபாராய் நான்கொண்ட
காம்லீரிராய்
பங்கயத்தேனே மன்மதன்
பசுதிபெய்தானே கின்னமப்
பாசக்கொண்டேனே ஆனைக்கிட
நேசங்கொண்டேனே
சக்கிரக்குயிலே மரகதக்
தனிவன்பயிலே உடம்பனுட
தாகங்கொண்டேனே என்மன
மோகங்கொண்டேனே
ஜெகமிதுமாதே நீயுமவந்
சகமுமாதே கயமுகனுக்
சரசகொந்திருவாய் ஏகைகொரு
வரமுத்தந்தருவாய்
கல்மதரிதேய கிலமொளி
சோதியாமதியே மன்னத
கயிற்தமித்திலியே மதுரித
குவிதழுக்கனியே
இலக்கிலக்கினத்தேன் உனைகாண
தேடியுமலைத்தேன் கொஞ்சிடியே
செவ்விதழுமைக்கு சிந்தர

தெய்வானையெனக்கு
அனுகூலஞ்செய்தவ — உனதுதினைப்
புனத்திலேகிளிகடிதேன் — என்னையுன்
அணைமேற்சேர்ப்பாய் — மதன்செயுஞ்
சண்டையைத்தீர்ப்பாய்
ஒழுக்கமுமில்லையோ — மிறந்தொரு
மொழியுஞ்சொல்லாயோ — என்னையும
உன்வசஞ்செய்தால் — புணைவிய
முண்டுமெய்தான்
பழிகுலக்குறப்போ — உன்மனம்
பாறையோயிரும்போ — பகற்றும்
பச்சிலேநீறுத்தாய் — தனத்தையும்
கைவிளாமறைத்தாய்
சரிவளக்கையா — விந்திர
சாலமுமெய்யா — கின்றிடுஞ்
சாதனையுனக்கே — மன்மதன்
வேதனையெனக்கே
வரிசைதப்பாதே — இனியின்சொல்
மறந்துசெய்யாதே — உன்னுடன்
வருந்தனிற்பேனே — என்மன
அறுதிவைப்பேனே

வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்,

எட்டாதபழமிதுவென்றெண்ணிடாமல
எட்டியெட்டியண்ணாந்துபார்த்துப்பார்த்துக்
கொட்டாவிவிட்டதனாலவருவதுண்டோ
கூறுதவார்த்தைதனைகூறவேண்டாம்
ஒட்டாதுநீருரைத்தவார்த்தைசும்மா
ஓடிப்போய்நீர்நின்று யுயிர்க்கோமோசம்
கட்டானகுறவரெங்க ளண்ணமார்கள்
கானகத்தில்வருமுன்னேகடந்திடாவே

வசனம்,

அகோவேளுமையா வேடர்நீர்பேசுகிறதைப்பார்த்தால் எட்டாத பழத்திற்கு மூடனொருவன்கொட்டாவிவிட்டு அண்ணாந்துபார்த்து ஆசைப்பட்டுப்போயிருக்கின்றது ஆனால் உம்முடைய பேச்சிக்கே கடவாது இதோ என் அண்ணமார்கள் வருவார் சாக்கிரதையா யோடிப்போம் வேடனே,

வள்ளியம்மனுக்கும்-வேடனுக்குந்-தர்க்கம்-கண்ணிகள்

இ-ம-பந்துவராளி-அடதாளம்

வள்ளியம்மன்-சொல்,

ஆநங்கீனும் நீரெவ்விடம் — உமக்
கார்சொன்னதோகபடம்
காருமறிக்கேசெல்லுமோ — உன்சம்ப்ர
யமென்னைவெல்லுமோ

வேடன்சொல்,

சிறுதேவள்ளிப்பெண்ணே — உன்
சிநேகமறவேன் கண்ணே
பாரமாய்ப்பேசுகிறாய் — சும்மா
பார்வையேகணைகளை வீசுகிறாய்

வள்ளியம்மன்-சொல்,

விள்ளாதே நாணமில்லாது — நீயுன்
வீட்டிலிலையேதெல்லாஞ்சொல்
வள்ளியென்றறியாயோ — சும்மா
வாதுகள்கூறுவதுமநீயோ

வேடன்சொல்,

தள்ளாவிருந்ததன்னை — நாரந்
தளவுமபோமோவென்னை
எள்ளளவாகிலுமே — என்மேல்
இரக்கமில்லையோமானே

வள்ளியம்மன்-சொல்,

ஜல்லிப்பேச்சிக்கேசெல்லுமோ — உன்சம்ப்ர
தாயமென்னைவெல்லுமோ
புல்லவுனக்கேதிர் — அது
போதுமெங்களண்ணமார்தான்வருவார்

வேடன்சொல்,

சொல்லிற்குறமாதே — நீயிச்
சொல்லவும்போகாதே
கல்லாதவிலையோ — வள்ளி
காயமிநீயுஞ்சொல்லாயோ

பொது-சந்தவிருத்தம்,

சகிமாருடனேசிறந்திடுமேபாவைவள்ளிமுன்னேருகன்
தாங்கியமேலனவேடயனுசொனுஞ்சாயசாம்பிரதாயத்தால்
ந்திபேயாரேனரமாய்கிழவனேடன்கின்றுருமாறிய
லங்கைமாமாமாகினர் வடிவேலர்மாயதாகவே

இதுவுமது - மூன்றுசந்தவிருத்தம்,

இப்படிமாயவுருத்தொடுவேலவிருக்கையிலையவள்முனே
ரப்பொடுவாட்டுடிவிற்கணைவாரியுறத்துடனேவிரைவாய்
செப்பியவள்ளிகலைக்குறவோர்கள்கடுந்தொழுவோர்திரளாய்
கொப்பெனவந்துபுனத்தை விசாரணைகூறியுகந்தனரே

வசனம்,

அதோதெப்படியென்றால் சுப்பிரமணியவேடரும் வள்ளியம்மனும் மோக்கியோரும் தர்க்கஞ்செய்துக் கொண்டிருக்கும்போது அக்கவள்ளியம்மனுடைய அண்ணமார்களுங் கிலகுறவர்களும் பிணைப்புனம்விசாரணைசெய்யவந்த தருணத்தையே சுப்பிரமணியா சமீபத்தில் வேங்கைமரமாகவிருக்க அண்ணமார்கள்வருகிற விதம் எப்படியென்றால்

அண்ணமார்-வேடர்கள்வருகிற தரு-ஆ-பி-ராக

அடதாளம்

மலைவேடுவர் காவுர் தோன்றினாரே

வில்லேந்திக்கொண்டவர் வில்லேந்தினாரே
வாய்க்கொண்டை-கீழ்நுனைகோர
சாய்த்துகொண்டை-சிரம்பெற

புள்ளிமான்வருதே போதுபோறேவலே
பொடிக்கிடவுடன்-துடித்திடுகின்ற
வெய்க்கிடமிக-விடதுடன்மலே (௨)

கிழவேலநுபர்மாமரமேதேவலே
கிளைசுதுக்கனிமேலேறக்கிளை
வளைக்கவைப்பர்-வளைக்கவைத்திட (௩)

இதுதானிலையோமரமேதேவலே
இருந்தப்பத்-தடித்துக்கைக்
கடித்துப்போற-நடிக்கவியே (௪)

அண்ணமார் குறவர்களைப்பார்த்துச்சொல்

விருத்தம்

செக்கினைவேங்கைமர மிணையைக்கேளு
கிளைக்கவுடன்மாமரமும் வருமோசொல்வீர்:
சோத்திரத்திற்பெரியதமபி ராஜேனே
கூடவந்தகுறவரும்முன் பார்த்ததுண்டோ
ஆத்தின்மலைத்தேற்றி னைநுகத்திப்பார்க்க
அவசரமாயெல்லோரும கடந்துவாரும்
சீறநடனவேங்கைமர :மிக்கைகாமுன்
சிந்துமிக்கவெட்டி வொவ்வொருப்சேர்க்கலாமே

வசனம்

ஆ-ஆ-வாரும் வேடர் குறவர்களே கேத்திலாத வேங்கைமரமின்றைக்கு வக்கவித மென்ன எங்கள்தந்தையாயபாரோயுகம் கேசநடபடக்கிரமென அப்போது நினைவிலாக்குப்போதும் பயிரைப்பாக்கும் பேர்த்ததிக்கமிலையே ஆ-ஆ இதபுதுமையாயிருக்கிறது இதைவெட்டிஒன்றுக்குப்போம வாருங்குறவர்களே (குறவர்-வசனம்) ஆனலப்படியேபோய்ப்பார்க்கலாம் அண்ணமார்களே,

அண்ணமார்குறவர்களும்-வேங்கைமரத்தைப்பார்த்துச் சொல்லல்,

பொதுகண்ணிகள்-ஐ-ம்-புந்துவராளி-ரூபகதாளம்,

வேடர்கோன்நம்பிராசன்மைந்தருங் குறவரோடு
விளைக்கிடுக்கிளைப்புனஞ்சுற்றிப்பார்த்தார்
கூடிக்குறவர்பாதுக்கெதிர்சென்றார் வள்ளித்தாயை
கொண்டாடிமாவிகைய்மெய்மறுமண்டார்
ஏதுக்சியம்வேங்கைமரமென்பார் அதிலேஒருவன்
இடிதுப்பலேக்கடித்துக்கெடுப்பான்
மோதிவெட்டென்றொருவன்சொல்லுவான் அதிலேஒருவன்
முறிக்கத்தகர்த்தொருக்குவேனென்பான்
மூர்திவெட்டுவேனென்றொருவன்சொல்லுவான் அதிலேஒருவன்
மூலைத்தமரத்தின்வளத்தைப்பாரென்பான்
இந்தமரத்தின்பிரித்தஞ்சொல்லுதென்பான் அதிலேஒருவன்
இதைக்காதலைப்பார்த்துசொல்வேனென்பான்
வேறொருத்தர்கள்செய்கதில்லையென்பான் குலதெய்வமம்ம
வேலர்செய்துறைபோலிருக்குதென்பார்
கூறும்வள்ளியைவேலர்மணஞ்செய்ய வேங்கைமரமாய்க்
குறித்ததெய்வீகமிர்த்தஞ்சொல்லுதென்பான்

விருத்தம்,

மட்டிலாவடிவும்வேங்கை மரத்தனிமிர்த்தன்கொண்டு
வெட்டவொன்றுமிலின்னம் விவரித்துக்கேட்போமென்று
சட்டமாய்ப்புகழ்ந்துவள்ளித் தாயினைமகிழ்ந்துவாழ்த்தி
திட்டமாய்வேங்கைவந்த சேதியேதெனக்கேட்பரே,

வசனம்

இத்தப்பிரகாரம் அண்ணமார்கள் வள்ளியம்மனைக்கேட்கவள்ளியம்மன்சொல்லுகிறவிதமெப்படியென்றால்.

வள்ளியம்மன்.சொல்-விருத்தம்.

தண்டமிழ்வல்லோர்தன் தமையரேசொல்லக்கேளீர்
வண்டுறைவனத்தில்வேங்கை மரமதுமுளைத்திருப்ப
துண்டென்றுமில்லையென்று மொன்றுமானறியேனிங்கு
கண்டதுமில்லையிந்தக் காரணமறியேனே.

வசனம்.

அதோவாருங்கள்ளதுயிர்க்குயிராகிய அண்ணமார்களேயாளும்புறக்கிமாருப்பட்சிகள்வாராமற்றினைபுனக்காத்திருந்தோமேயல்லது

இந்தமரமிருக்கிறதென்றாம் இல்லையென்றும் நாங்கண்டதுமில்லை இதுவரைபுதுமையாகவிருக்கிறது அண்ணமார்களே,

அண்ணமார்சொல்-விருத்தம்,

நல்லதுநிழலாம்வேங்கை நற்றுணைவள்ளித்தாய்க்கு
அல்லதுவன்னையர்தாமு மயிற்குமரேசருண்டு
மெல்லவேயன்னைகோபோறும் மெலிக்கிடாதிருப்பாய்சேதி
சொல்லவேண்டியதெல்லாநீ துரிதமாய்ச்சொல்வாயம்மா,

வசனம்,

கேளுமம்மா எங்கள்தங்கையாகிய வள்ளித்தாயேஇந்தவேங்கைமரமிருக்கிறதுநிழலாயிருக்கிறபடியா யிருக்கட்டும் அப்படியாதொருவேளைக்தாலும் நமதுகுலதெய்வமாகிய வேலவரிருக்கிறார்கல்லாதிப்பாதுகாக்க மனைக்குபோகிறோம்நீசொல்லவேண்டிய சேதியெல்லாஞ்சொல்லுமம்மா வள்ளித்தாயே,

வள்ளியம்மன்சொல்-கண்ணிகள் இ-ம்-சங்கராபரணம்.

அடதாளம்,

வேழ்விமலைக்காசே சிற்றாரின்
வேடுவவண்ணமாரே பொருள்
தாழ்விலாவாழ்க்கையுள்ள என்னிட
தமையரேநீர்கேளீர்
என்றந்தைதாயாரும், என்னைத்தேடி
ஏங்கியிருப்பார்களோ என்னை
அன்பாய்க்கேட்டாரோ அவ்விடத்தில்
அலவருந்தகமோ
அன்னைதந்தையிடத்தில் தங்கைக
மாயிருக்கிறேனென்று நான்
சொன்னபடியேபோலே நீங்கள்போய்ச்
சொல்லுவீரண்ணமாரே
சேடியர்பாங்கியுடன் தெய்வமலைத்
தொண்டுபுனங்காத்து வள்ளி
வாட்டாமலிருக்காளென்று தந்தைதாய்க்கு
வண்மையாய்ச்சொல்லீரே
மாடப்புறாவன்னமும் குயிலும்
மயிலுடனேகானும் இப்போ
கூடிப்பிரியாமல் நானிருக்குங்
கோலத்தைச்சொல்லீர்களே

வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்.

அருள்ளெனுமுந்தைதையன்னையுமென்றேடொத்த
மங்கைமார்திரளுமுந்த மனிதருசுகயோமிவ்வூ
இங்கிதத்துடனேவள்ளியின்பமாய்கேட்டாளென்ன
துங்கவில்லுடையபிரீருஞ்சொல்லுவீர்சொல்லுவீரே.

வசனம்,

அகோவாருங்க ளண்ணமார்களே ஆக்குளமெனுமுந்தைதாயாருஞ்சுகமோவென்றுநான் லட்சந்தரம்கேட்டுக்கொண்டதாகச்செய்தியென்றுசொல்லுவீர் அண்ணமார்களே அண்ணமார்வசனம் அப்படியேபோய்ச்சொல்லுகிறோமம்மாவள்ளித்தாயே.

பொது விருத்தம்.

ஒன்றியகுறவரேமி முயர்க்கிரிமேண்ணமாருஞ்
சென்றுதம்பதிக்கேபோக செயமிதுகருணையின்றே
தென்றிசேர்வேலன்கொண்ட வோலைகையின்செருப்பாதி
மன்றல்மாவிடர்போற்மின் தூய்வள்ளிமுகமேருவதிருகே.

வசனம்,

ஆகோதெப்படியென்றால் குறவர்களும் அண்ணமார்களும்தங்களபதியாகியசிற்றாருக்குச் சென்றபின்புறுதுதவச்சமயமெனநுகைப்பிரமணியர்வேங்கைமரமுருவமாறி முன்போலவேடருபங்கொண்டுவள்ளியம்மன்முன்வந்துசொல்லுகிறவிதங்காண்க.

வேடர்சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-முகாரிஆதிதாளம்.

மறக்குமனக்கூடவில்லை வள்ளிமாதே உன்றன்
மையல்கொண்டுவேங்கைவேறுகாளிப்போதே
உறக்கமும்வருகுதில்லைஎன்செய்குவேன் அன்னம்
உண்ணவுமியலவில்லைஎன்னசெய்குவேன்
குயில்மொழிவள்ளியேயுன்கொஞ்சுமேனியே என்னைக்
கொஞ்சியிருக்கத்தக்கவளாய்வஞ்சியானே
மயில்போலழகுடையமாதரசே கூடி
மருவியணையவாராய்மின்னரசே
கம்பிணைபோர்க்குலஞ்சகஞ்செய்யலாகுமோ உன்னை
காதலித்தநானுமனிமங்கலமாகுமோ
வம்புசேருங்கொங்கைகளும்முன்னடியிற்றாதே முத்து
மாலையாய்க்கிடக்கவாமபெற்றிலேனே
துள்ளுமென்விழிகிட்டவையதாகவே நானுன்
துலக்கமாய்ச்சேர்ந்ததில்லை பெய்யதாகவே

வள்ளிபுன்முகத்திற்பூச மஞ்சளாகவே — இப்போ
வந்தனைக்கிலைபுல்மனதனுசமாகவே

வள்ளியம்மைசொல்-விருத்தம்.

வெறும்புளியங்காய்த்தின்றவிறைப்பக்கெரியதல்லால்
வருங்குதிபொரசுதமில்லையப்புளித்ததுவெயிச்சம்
பருபுல்லுதம்பசித்தால்பசுமைபுல்லுத்தின்னுமோதான்
வெருக்கிநீபேசவேண்டாங்கினைத்ததுமுடியாதனையேனை.

வசனம்

வோராயண்ணே வேடரே வெறும்புளியைத்தின்றால் சவுரியு மல்லவோ அதினுலெருவு தொண்டதில்லை அப்படிபோலபுலியசிதகா ல்லுங்கிலேத்தின்னுமோ ஆனையால்நீநினைத்ததுமுடியாதுவீணவார்த்தை பேசவேண்டாம் அண்ணே வேடரே

வேடர்சொல்-விருத்தம்.

செப்புமலரணையிதுமணச் சேர்த்துகொள்வேன்
தென்மொழியேமதனகலைத்திறமையச்செய்வேன்
நுப்பெனவுன்னுயிருமென்னுயிருமொன்றாய்
உகந்தமலர்வாசமும்போனுவர்தேனுமாய்
தப்பிதமில்லாதிருப்போமென்றேயென்னை
நகப்பக்மேலாலையிட்டுத்தருவேன்பெண்ணே
ஐப்படியுமயின்கருணைவிசக்கியினால்
இப்போதேநன்முகூர்த்தமினைக்குவாயே.

வசனம்.

ஆ ஆ-பெண்ணே உன்னைசப்பிரமடமஞ்சத்தில் சேர்த்து பூவி ல்வாசமபோல் மன்மதனுடையலீலையைச்செய்வேன் ஆனால் என்பே ரில் சந்தேகம்வேண்டியதில்லை அப்படிசம்மிக்கைவேண்டுமானால் என வாக்கையகவேபரிப்பாவசந்துசெய்து தருகிறேன்சுப்புவாய் இதுநல் லமுகூர்த்தவேளையானபடியால் இணங்கடிபெண்ணே.

வள்ளியம்மன்சொல்லுகிறவிலக்கம் இ-ம-கம்போதி,

அடதாளம்.

என்னவார்த்தைபேசுகிறாய் — அண்ணேவேடா
கண்சிமிக்கமாட்டேன்
இன்னையுமவாய்மொழிகேட்கிறாய் — இது
பித்தாய்பிதற்றியமல்லவோ
காட்டில்வேட்டையிட்டுப்போ — அல்லாதிந்த
நகன்னாவேட்டையிட்டுப்போ
நலையமட்டிப்பேசுகிறாய் — இதற்கெல்லாதா
ஊ... மிடப்பெண்ணிளை — இதற்கெல்லாத்

சொன்னத்தெருவிநுரி — சவம்பாய்வீசே
கேடகிறாய்ப்பேசி
ஜலகிபுமடியாதே — வக்கவிநீதே
காணபோகச்சலயாதே
பொறுக்றதுக்கதமெருவில் — சன்றுசிபிச்சைப்
போய்வாமெலகுமுண்பட
ஜாதிகொக்கக்மெபிச்ஜாம — வன்முனவிய்து
ஜனடிக்கனயபேசுகிறாய்
கவெற்றுருநக்கசய்து — அதிலொரனும்
மாசகமொருசொருநீதி
நம்கருவார்த்தைபேசுகிறாய் — இதுதகாது
சம்மயபேசுகிறாய்

வள்ளியம்மன் சொல்-விருத்தம்.

வேடரேளன்முனமேனீர் பேசினுமதன்போலவிங்கு
ஜாடையாய்ப்பேசுகிறீர் காமுகலம்மைமெனனுமல
ஆடைக்கமுக்துலச்ச மதனைப்சுகனைசிறப்பிக்கக்
குவியாருனபோகீர்தான் சொல்லுவதுதகாதுகாணே.

வசனம்,

ஆகேள்வேடரே நங்கைதிம்பதிக்கின்ற சுக்கிரத்தைப்புக்கவோசிற பதிக்குச் சூவாரா அதுபோல நீரோ உள்க்குலம் நாமோ நாமுக் குலம் இதகுறப்பெண்ணைப்பார்த்து ஆசைப்படுவதுசரியல்ல ஆறு ல் என்குலத்தில விருத்தார்த்தருசொல்லுகிறேன் கேளுமண்ணே வே டரே.

வள்ளியம்மன்சொல்லுகிற ஆனந்தக்களிப்பு.

இன்னமின்னமகேட்குமசகக்கெனு — வேட
அண்ணவேபென்களகுலவழப்பபெங்களனும் (இன்)
காட்டுமான்பிணையதனைப்பிடிப்போம் — காட்டில்
சுற்றயல்யலையிதுன்னத்தேனயிர்தன்றுடிப்போம்
குட்டியைச்செட்டுவாய்துடிப்போம் — காட்டுத்
துஷ்டமிருகங்களைசொன்னபடிமுடிப்போம் (இன்)
ஏழ்வித்துன்னேசமுமகரித்துக்கொண்டோம் — உறவு
கடைசுபெண்களைபுகைப்பூட்டியிரத்தப்பிசிப்போம்
மனமுறைபொறிமையுனைதைப்புச்சுமிப்போம் — நானுமு
டைகருநிலைசமைத்துபலமலைவித்துச்சுகிப்போம் (இச்)
சகருவணிபல்துபணிபூட்டுவோம் — குறவர்
தாழ்க்குபொருளைச்சனையுதிருட்டோம்
காககவிந்தமருபொருளூக்குனசுப்போம் — குலத்தாள்
கின்னியதைத்தனதனைவேசேசக் குறுக்கட்டுவோம் (இன்)

வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்.

தேனும்புத்தேன்களிரசமுங்குடிப்போம்காங்கள
கூடாதபெண்களையுங்கூட்டிவைப்போம்
வாழ்புக்கேசனைடைசெய்யோமதனைவேசிவ
வய்யவாதசனைடையையும்விடவுமாட்டோம்
நம்பிச்சேர்ந்தவரையடைக்கலமாயக்காப்போம்
நல்லசங்குமணிபுனைவோமிதுவேமார்க்கம்
சொமபுந்தேறகெம்பாமலிருப்போமசொன்ன
சொற்றவறுக்குறவாகுலத்தோனைகாணே.

வசனம்,

கேளுமையாவேடரே எங்கள்சாதியினிடமுக்கம் காட்டில் பிருகசாதிகளைபபிடித்துச் சுட்டுத்தின்கிறது மலையிலுள்ள கனிவர்க்கமும் கொம்புத்தேனுஞ் சாப்பிடுகிறது கூடாத பெண்களைக் கூட்டிவைக்கிறதுமலகள் தொழிலமற்றொருவருக்குக் காண்பிக்கிறதில்லை நம்பியடைக்கலமானவரை காட்டிக்கொடுக்கிறதில்லை நாங்களதரிக்கிற சங்குமணியல்லாது வேறேமணிதரிக்கிறதில்லை ஆகிலும் நான் மாலமுளளவனாண்டியால் நீர்பேசுகிறவார்த்தை சரியல்லபோம்போம்வேடரே.

வேடர்சொல்-விருத்தம்,

அறக்கொடுமைசெய்யாதபழிகோரகின்
அகியாயமுழுச்சகர்த்திகாருமோதான்
உறக்கமிலேயமணதிவெண்ணிபெண்ணி
உள்ளமெலாமுருகுகமிதிரும்பிப்பார்த்து
திருக்கருணைபுரியமனமிருப்போகல்லோ
தெய்வமிலேயாவெந்தன்திறத்தைப்பாரு
உறக்கொடிகாளினைத்தபடிபேசாதுன்னைக்
குவித்துமணஞ்செய்துகொண்டுகுடிவைப்பேனே.

வசனம்.

அகோவாராய் வள்ளிகோரகுசித்மாணவள்ளிப்பெண்ணே நான் உன்னைகத்தமதிறமவுருக்கியும் உன்மனமிரங்காதது என்ன இரும்போகல்லோ ஆனால் எனக்குத்தெய்வமில்லையோ நல்லதாகிபேசுகிறது ட்டாமல்பேசுகிறாய் இப்போதுன்னைக்கலியாணஞ்செய்யாமல்விடுவேனோ ஆகிலுமென்திறத்தைப்பாரும் வள்ளியாளே.

வேடனுக்கும்-வள்ளியம்மனுக்கு

தர்க்கம்-கண்ணிகள்-இராகம்-சங்கராபரணம்

அடதாளம்,

வேடர்சொல்லல்;

உன்னைமணஞ்செய்குவேன் உன்னைவிட்
டெபாருபாகமாய்போவேன் என்னை

அன்னியனென்றுநினைந்துக்கொண்டாய்-எனக்
காதரவென்றுமுண்டோ

வள்ளியம்மன்-சொல்லல்

ஆதரவென்றுசொன்னாய் எனக்கில்
கமித்தநினைநீயோ முத்து
வேதகமபணணினால்நான் சகியேன்இனிப்
பேசாமலோடிப்போபோ

வேடன்-சொல்லல்,

ஓடிப்போவென்றுசொன்னாய் எனக்கு
உயிரில்லையில்லிருக்க எனக்
கூடிக்குலாவிநீகொஞ்சிக்கொண்டாலுன்
குருகளுக்கேபுண்ணியம்

வள்ளியம்மன்-சொல்லல்.

புண்ணியமுமக்காரும் மடந்தனிறு
போனதுசெய்வார்களே இக்கது
சனையவளர்தனிறபுண்ணியஞ்செய்யென்றால்
யாரின்குசெயயப்போறார்

வேடர்-சொல்லல்.

ஆரிக்கேயென்றுசொன்னால் நீயல்லா ல்
ஆதரவென்றுமுண்டோ என்னைச்
சேரும்படிக்குநீசாப்பிக்கொண்டாலுன்
இனைகமறவேன்பெண்ணே

வள்ளியம்மன்-சொல்லல்

ஆற்றாடபாமலே மதிகெட்
டலைகிறாய்தானறிந்து சும்மா
பிற்றுமற்போவுந்தன் மட்டுக்குறந்தக்காய்
பெசினுக்கோபமவரும்

வேடர்- சொல்லல்

கோபமுள்ளயிடத்தில் அதிக
குணமுண்டெனபார்களே மனத்
தாபம்பொறுத்துநல்சஞ்சலந்திருந்தால்
தன்னாள பிருப்பேன்

வள்ளியம்மன்-சொல்லல்

தன்னாளாயிருக்க உனக்குநீ
தாய்தகப்பனிலையோ மேன
வொன்றுதேமெத்தயின்றுதேறினி
உன்றுவென்றதைப்பார்

வேடர்-சொல்லல்

கட்டாத்திங்கோளாவைப்போல் மயங்கி
காலுக்தயங்கிறேனே சற்றும்
ஒட்டாமற்பேசுகிறாய்ச்செட்டிச்சேர் என்மீ
தருக்கமிலாதபெண்ணே

வள்ளியம்மன் சொல்லல்

நற்கலிசெழுஷிமலே நித்தாங்கி
சாடிவலைத்தெடுக்க வர்மப்
பொற்கிளிகாதுக்குக் கைக்குளகப்பட்டேனோ
போபோதிலையாதே

வேடர்- சொல்லல்

பஞ்சைபறுதியைப்போல் நானிக்கு
கொஞ்சமிங்கிநின்றேனே சற்றும்
கெஞ்சிரக்காமலேபஞ்சமாபாதகி
நில்லாதேபோபோவென்றாய்

வள்ளியம்மன-சொல்லல்

வாய்மதம்பேசாதே உனக்கு
மரியாதைதக்காது சற்றும்
நாணத்தைச்செய்யாமலோடிப்போகிட்ட
ஈனத்தைச்செய்யாதே

வேடர்-சொல்லல்.

சாதகமல்லபெண்ணே உன்போலான்
தழுவிப்புணரவந்தேன் காமா
வாதுபண்ணுமலேவிட்டவாவென்றும்
வாய்முத்தமிட்டுயோ

வள்ளியம்மன்-சொல்லல்

வாயும்வலியாதோ உனக்கு
மனமும்நடுங்காதோ நான்
ஒயாமலேநியும்சேர பில்லாமலே
உன்மனம்பேசுகிறாய்

வேடர்சொல்லல்

தாவிக்கவந்திடுலே கெஞ்சிக
தவித்துமயங்கிறேனே இனி
கோதைக்கவிக்கினக்குமெய்நேசிலே
சிற்றவும்போலைத்துக்கொள்

வள்ளியம்மன்-சொல்லல்,

கேரணிசெய்யாதே இதயைக்
கோபம்பொறுத்திருந்தேன் இனி

ஆசென்றம்பாராமல் பாதகியைவிட்டு
அடித்துவிட்டச்சொல்வேன்

வேடர்-சொல்லல்.

அடித்திடவென்றுசொன்னால் எனக்கு
அவளவுலட்சம்பொன்னே மூன
பிடித்திடும்பிட்டுக்குமண்சுமந்தேயடிப்
பெற்றதுஞ்சொக்கரன்றோ

வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்.

கற்குணத்துடனேநீயு நடக்துபோவல்லவென்றால்
தாகம்பண்ணுதேயென் தமையன்மார்வருவார்வந்தால்
விற்கரத்துடையவாளால் வெட்டுவார்முகம்பாராமல்
மற்றுநியெதிர்நில்லாதே வருவதுநீசொல்வேனன்னே

வ-ம் கேளாய்அணணேவேடனே என்றேடு நீ தருக்கம்பண்ணுறது சரியல்ல என்து அண்ணமார்கள்வருவார வந்தால் அம்பாலேயது கொலைசெய்வார்கள் ஆகையால் தப்பித்துப்போவாயண்ணே.

பொது-விருத்தம்.

கொடியிடைவள்ளிமிக்க கோபமாய்வேடர்முன்னே
கடியதாய்வார்த்தைசொல்லித் தூரப்போவென்றுபோது
கடிமலகடப்பந்தான் கண்வளைசுமந்தசெட்டி
வடிவதாய்வள்ளிமுன்னே வந்தெதிர்தோன்றினுரே.

வ-ம். இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மன் வேடனை தூரப்போய்விடு என்றுசொல்ல சுப்பிரமணியர் வேடனுருக்கவுருமாறி வள்ளிமுன் புவளையல்விற்குஞ்செட்டியைப்போல் வருகிறவிதங்காணக.

வளையல்செட்டி-வருகிற-தரு இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வளையல்செட்டியும்வந்தான்-வள்ளிமுன்பாக
வளையல்செட்டியும்வந்தான்.

அநுபல்லவி.

இளைஇளையாய்த்தொங்கும் வளையற்பொதியை
சீர்த்தியுடனெடுத்துப்பார்த்துத்தோளினில்விட்டு (வளைய)

சரணங்கள்.

தலையிற்பாகையுமணிந்து நெத்தியில்காமக்
தான்விளங்கவேதுணிந்து
நிலையாய்க்கம்பிளிதனை நெத்தியுடன்போத்தி
நீணிலமாதருக்குநேசவளையலிட
நிகரிசென்று பலவளையல் கொண்டுவிலை
ஜெகதலத்தனிலேஞானமக்கூறி
திகமுக்காணைத்திலிருக்கும்வள்ளியிடம்
நேராகவிலைகூறியெடயிட்டு (வளையல்)

வளையல்செட்டி-வேடம்வரும்-கண்ணிகள்.

இ-ம-ரூபகம்-ஆதிதாளம்.

வளையல்செட்டி-சொல்லல.

காக்கைநீலவளை கொள்ளவாரும்பெண்காள் நல்ல
சுரத்தவளைபச்சவளை கொண்டுவாரும்பெண்காள்
மனதிற்கொத்தரத்னவளை கொள்ளவாரும்பெண்காள் உங்கள்
வரிசைபொருந்தவளைகொடுத்துக்கொள்ளவாரும்பெண்காள்.

வள்ளியம்மன்-சொல்லல.

சொன்னீரேங்கள்வளையல்செட்டி நில்லுநில்லுங்காண் இப்போ
கோலவளையல்பேர சொல்லவாரேன்காண்
தேனூர்நாவுக்காரேன் வளையல்தாரேன்காண் கவனச்
செட்டிமையப்பரணிரவிகளி விரோதவகதேய்காண்

வளையல்செட்டி-சொல்லல்.

மடந்கொடியேகுறமாதே இட்டவேலோராய் நல்ல
வார்த்தைகளைப்பேசியெத்த வருகினில்வாராய்
கொடியிடையேவள்ளிமாதே கையைநீட்டடி உத்தம
கும்பமுலைச்சேரவெனக்குச் சந்தோஷட்டடி

வள்ளியம்மன்-சொல்லல்.

அடியோபாங்கிமின்னார்களே சேதிகேட்டீரோதான் இந்த
அசந்தையானவளையல்செட்டி மிரட்டிப்பேசுகிறான்
பிடியடிபாங்கிமார்களே இவனையேசிக்கவ பொல்லாப்
பித்தனைப்பிடித்தப்படித் தள்ளிவிடுங்கள்

வ-ம- அப்போவாருங்கடிபாங்கிமார்களேஇந்தவளையல்செட்டிசொல்ல அசந்தையானவார்த்தைகளைப் பார்த்திரகள அடாவளையல்செட்டி ஏன்வார்த்தைபேசினாய் கலந்தாகட்டும் அப்பாலேபோ.

வள்ளியம்மனுக்கும்-வளையல்செட்டிக்கும்

சம்வாதம்-கண்ணிகள்-சௌராஷ்டிரம்

அடதாளம.

வள்ளியம்மன்-சொல்.

வாடாவளைசெட்டிதினைப்புனத்தில்வந்ததேது
போடாவதிகருக்காகவென்புருஷர்கள்வருவார்

வளையல்செட்டி-சொல்.

வந்தால்வளைதாரேனுந்தன்மணிவாயிதழ்தாராய்
சுந்தரஞ்சொண்டு அடிமானக்குறமானே

வள்ளியம்மன்-சொல்.

சுந்தருணிக்கநீதானுசொல்லவேண்டும்
இந்த[illegible]ண்டோங்கண்ணர்வெகுரூர்

வளையல்செட்டி-சொல்.

குறவர்தானொளிவேலுக்குப்பெறும்பிள்ளைத்தினையில்
மாரன்செயும்வினைதீர நிதிமாதேசிப்பியோகே

வள்ளியம்மன்-சொல்.

சுறவத்தேடுவோரூகுதியகலார்க்செட்டிநீதான்
திறனுசொல்லிகிமுடியாகடா தெண்டனிழிவிடுவாய்

வளையல்செட்டி-சொல்

அடித்தாலுனைவிடாக்கட்டியணைப்பேனடிமானே
பிடித்தபிடிவிடுவதில்லேபாப்பதகட்டுமினாயாதி

வள்ளியம்மன் சொல்.

அடக்கசெட்டியுந்தவிடமுகிக்குசொன்னவாயை
அடக்கும்படிசெய்யவெங்களண்ணமார்கள்வாரார்

வளையல்செட்டி-சொல.

குறவர்தம்மைவணங்கலடிகூறவேண்டிவளையல்
பருவமுள்ளமாதேயிளம்பாவையாகத்தேனே

வள்ளியம்மன்-சொல்.

கூறுநடாசெட்டிமலைக்குகையிலொளித்திருடா
மாறுகவேனன் அண்ணமார்களவருவார்கள்

வளையல்செட்டி-சொல்.

சிறைமாமலைக்குகையிலொளித்திடவேசொன்னாய்நீயு
மாதேயிக்தவார்த்தைக்கெல்லாமயங்குவேனோ

பொது-விருத்தம்.

ஊர்க்கயிருக்குறவரிக்குவருவரென்று [illegible]
முதுகடிமேலடிநெருங்கிவிழு[illegible]
நிர்க்கமுடன்வளையல்செட்டி[illegible]
சேனையுடனக்னாதிறனு[illegible]கார்
மார்க்கவளையஞ்சின்றாள்[illegible]வலர்
வளையலசெட்டிகோலமவி[illegible]மாதவம்போய்
ஆர்க்குமெய்யன்றிருந்திட[illegible]ளி[illegible]சாத்தி
ஆண்டாளாம்பொற்குறவர்[illegible]ஓடி[illegible]னே.

இதுவுமது-விருத்தம்.

பஞ்சுபோற்றலைகளைக்[illegible]
பதியையகுருகெக்கிற்றலன்போல[illegible]
மிஞ்சிவெகுசைலங்களெல்லாமுஞ்சுற்றிவந்து
மிருக்கபோதவெவ்வுடலைடன்கொண்டு
மஞ்சாவெயிற்றுங்காதகுடைபிடித்து
மாத்திரைக்குகாலேவிவருமவழிதன்னாடு
தஞ்சமென்றேதோருமன்றோண்டாளாய
தத்தண்டிக்கெண்டாடிதாள்வந்தசேர

வசனம்:

அகோதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மை வீட்டி ல் வேலைவலசெட்டி வாதாடிக்கொண்டிருக்குஞ்சமயத்தில் அவிடம் பி ள்ளைப்புனத்திற்கு சுப்பிரமணியசுவாமி வருவதைக்கண்டு வள்ளிய ம்மையைத்தாற்கவே அப்போது வேலைவலசெட்டியாயிருக்கு சுப்பிரமணி யர் குறவர்முன்பு ஒருபெரியபண்டாரக்கிழவனைப்போல் உருவங்கொ ண்டு வருகிறவிதங்காண்க.

பண்டாரக்கிழவன் வருகிற-தரு-ம்

மோகனம்-ஆதிதாளம்.

வேலைப்பாசாங்குக்கொண்டு - வந்தார் - கிழவனைப்போல்
வேலைப்பாசாங்குக்கொண்டு - வந்தார்
காலமறிந்துவித்தாரலம்புரிக்கிழவனி
சாலம்பெரும்பண்டாரக்கோலங்கொண்டதன்னாடி (வேல)

முத்திக்கதம்பருத்ராக்ஷமும் கொண்டுசிப்பெரு
முச்சவிட்டைபயறுமணு விழுந்துகால்லை
கைத்திருத்தடியென்னைக்கிடந்து தாடியாடு
செய்கிழவன்போல்கடந்துபண்டாரம்போலே (வேல)

காதில்குண்டலங்களும்பூட்டி திரிக்கமெத்தக
கந்தலாயொருகாவியுடுத்தி புனைந்துவேடர்
பேதையைக்கும்புத்திகாட்டி குளறிமொழிப்
பேசிக்குறவர்களுன்காசிப்பண்டாரம்போல (வேல)

கண்ணைத்தோடுகள்ளகங்கொட்டியபற்களெல்லாம்போய்க்
கடைவாய்வழியேயெச்சில்கொட்ட உள்ளியுள்ளியே
குடம்பிகுறைபோருமைழுட்ட கிலேசங்கொண்ட
கலிக்கிழவன்போலக்காலக்குறவரிடம் (வேல)

காசிக்குடைக்கோல்கொண்டேன் அலைந்தலைந்து
காலினாலொவ்விதிவரமுடன் [illegible] அப்பசேகீனை
பேசிக்கொண்டிருக்கதுக்கண்டேன் என்றனைக்காத்து
பெருகும்புண்ணியஞ்செய்தால்முருகனுண்டென்று (சொல்லி)

விருத்தம்.

வைதிருவாய்குமரகுருகிழவனைப்போல்
கம்பூன்றிப்பாசாங்குகாட்டிநின்று
கவைதிருத்தவேழ்விமலைக்கனமைக்கர்
கண்கைவில்விழுதிகொடுக்காரப்போது
சிவசிவவென்றணிந்துகொண்டு ஐயாவெம்மைத்
தேடிவந்தாரியமேதென்றாய்கே
பலமைக்கன்னிவருமிந்தித்தமாடிப்
பலப்பெறவந்தோமென்று பகர்ந்திட்டாரே.

வ-ம்; இந்தப்படி சுப்பிரமணியக்கடவுள் கிழவனைப்போல்வடிவங் கொண்டு கையில்தடியூன்றி குறவர்முன்பாக வந்து அவர்களுக்குவிபூதி கொடுக்க அவர்நெற்றியிலணிந்துகொண்டு ஐயா நீரிமெத்தப்பெரி யவராயிருக்கிறீர் எங்களைத்தேடிவந்த காரணமென்னவென்று பண்டார க்கிழவன் தான்கன்னியாகுமரி தீர்த்தமாடப்போகவேண்டுமென்று வந்தேன் என்று சொன்னார் அதன்பின் கிழவர்கள்சொல்லுகிறவிதமெப்ப டியென்றால், குறவர்சொல் வசனம்;

சாமிசாமி! அகோ சாமியாரே ஐயா பெரியவரே நீர் எங்கேயிருந்து தலங்களைப்போய்பார்த்து ஆனைத்தெய்வங்களுக்குத்தீர்த்தஞ்சொல்லுமையா ஐயா பெரியவரே.

கிழவன்சொல் விருத்தம்.

கண்டிகதிர்காமம்வடகாசிபாரூர்
கதியருணாசலந்திருவேரகமாமக்
எண்டிசையுமிருவரும்வெள்ளைகாளகத்தி
திசைக்குங்கோபிகைமஞ்சமலைக்காசி
உண்மைக்கன்னியாகுமரித்தீர்த்தமேதாம்
உடற்கெறுவங்கிதிருஞ்செந்தூரதனில்
கொண்டுவந்தால்நல்லதென்று வெள்ளிமலைக்
கொள்கையுடன்வந்தேனிந்தக்குறிச்சியிலே.

வ-ம்-கேளுமப்பா குறவர்களே நான் கண்டி கதிர்காமங்கள்முதல் ஸ்தலங்களுக்கு சுற்றிவந்தேன் இவிடம்கன்னியாகுமரிக்குப்போக எண்ணி செல்லுகிறோம் ஆகையால் நீங்கள் கன்னியாகுமரிக்குப்போகும் வழியைக்காண்பிக்கவேண்டுமென்றான்,

குறவர்-ஐயனையார்களைச்சொல்-விருத்தம்

நாங்கள்செய்தபாக்கியந்தானோ வேடர்களேநீர்
கோங்குபூம்புனத்திலெங்கள் குலதெய்வம்போலேவந்தீர்
பாங்குடனேயடிசிக்கும் பாதம்தொழுதுமையா
நீங்குசெய்யாமல்க்கு சேர்த்தருள்மைதானே.

(வ-ம்) அகோ சாமியாரே நாங்கள்செய்த பாக்கியமோ எங்களதிருக்குலதெய்வம்போலேவந்தீர் ஆதலால்இந்தப்புனத்தில் புளிகளும்மை வழியில் பட்சிக்காமல் விட்டு உம்மைக்கண்டது நாங்கள்செய்தபுண்ணியம் ஐயா பெரியவரே

குறவர்சொல்-வண்ணம்-தரு-ம்-ஆதி-அடதாளம்,

ஐயாவேயண்டாரகுமரி ஆண்டாசெய்யமி வாரே
பசியுதவமுக்காதேவையனையதெய்வமேபோதவந்தீ வாயா
வெருதாரமோபோனாலைக்குறிவைத்திறைத்தவந்தீ வாயா
தெய்வத்திருமைப்போதபாதமெயவருமிறை வாயா
காங்களைசெய்தபுண்ணியத்தாலேதாயேவந்தீ பண்டாரே
நீக்கிவைதெய்வமேக்கரசுதெய்வமேபோதவந்தீ வாயே

கற்போருமுயிர் பாட காடுடனே — வீரர்
உள்ளிருக்கும் போதகன் உயிர் போலவே — கவரி
தனைக்கவரிலே வந்த சாகரமே — விடமி
சாவுநிறைவமொழி காலமே — கைவரி
எனைத்தழைத்த நாயகனே — மிக்கவே
தேவர் கருப்பவே செய்திருப்பவனே — போசு
மேற்பிறந்து வேடர் கண் வேலவன் — யாருமே
தழ்ந்த நாயகனைத் தூற்றாதே — காரி
ஆண்டவர் தரும் ஆயுதமாம் சொல்லு — தேறும்
நான் வள்ளிக்கு அதனால் சொல்லுகிறேன் — சேறும்
வள்ளியென்ற தன்னை உன் குறைகளை — மூண்டு
மெள்ள மெள்ள நினைத்து நினைப்பாரு — மையலி

(வ-ம்,) அடியோர் ஆனைமுகன் பண்டாரகவர் மீண்டு போது சாவுமேற காலத்தில் கல்லோர் குமரர்களுக்கு அப்போதிருந்தவண்டாம் வள்ளி தனை வள்ளிக்கு நினைப்புக்கு கொண்டு வருக என்று அவனுக்கு தெய்வம் போலக் கூட்டி நாயகனைக் கேட்டு தலைவன் தருவதற்கு போது அந்த பண்டாரம் நினைப்புடன் தந்து வாருகவரி.

பண்டாரக் கிழவன் சொல்-விருத்தம்.

வள்ளிபெறும் பெண் ஒருத்தி அங்கே புண்பேர
வளர்த்த நினைப்புடனே முருகன் புரணம்பேர
கள்ள மொழி போர் இரண்டு சொல்லி நின்ற
காணக நிற்கும் தனைக் கட்டியணை
மெள்ள மெள்ள ஆகிய நிலை யார் கேட்டுமே
கேளாமல் அது கொண்டு ஆடி வந்தேனே
தள்ளி நில் என்று பிறர் மறைக்கச் சொல்லுவர்
தருவார் உன் குறைகள் நலம் தந்தேனே.

(வ-ம,) வேடர் குலர்கள் அவரே அங்கே வள்ளியென்ற பெண் ஒருத்தி இருக்கிறாள் நினைப்புடன் வந்த போது இருந்தால் அந்த வள்ளியிடத்தில் என்னைக் கூட்டிச் செல்லுவீர் கேட்ட அவரும் அதுபோல செய்தால் ஆயவர் நாளும் அவர்க்கு வேட்கையே.

அரிகசர்கள் வாசகம்.

அப்படியே நல்லது என்று வருவோம் நீ புறப்படுவீர்
அன்னமாகிய வள்ளி கண்டு [illegible]-விருத்தம்
[illegible] வள்ளி [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

பாவம் அரும் பிறவி நீக்கியதே
பாவம் தீர்ந்தவர்கள் கொடுத்த செல்வம்
இனியவரோடு முறையாக பணிந்து
குறைவில்லாமல் கண்டு அபயமே.

(வ-ம,) பெருமையாகிய தங்கையாகிய வள்ளிக்கு ஏக மனமுள்ளவர்க்கு சொல்லுகிறோம் இக்கப்பெரியவர் நமக்கு உதவுவார் என்று கூப்பாடாய் காவலையும் தந்து கொண்டு இவர் நிற்கிறார் தங்கைக்கு இவர் செய்யப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கும் காலம் (வள்ளியம்மன் வசனம்) அப்படியே நல்லதாகியும் என்று அவனைப் பாருங்களேன்.

பொருட்-கண்ணிகள்-இ-ம-சௌராஷ்டிரம்-ரூபகதாளம்.

ஆண்டவனைப் பணிந்து பரிவாரத் தழைந்து
காத்திருக்கின்றோம் — நல்ல
அறிவுடைய அம்பிகையாகிய அவர்களுக்கு
இடமுடையோம் என்றோர்
ஆண்டதம் மணிவிளக்கில் கூடவே வரியாள்
வள்ளி புரமகிழ்ந்தான் — அங்கே
தொன்றுதாயவன் என்று ஆயவன் முன்னே
பற்றாகிய அக்குறிக்காள்
தப்பாமல் இன்னும் இதற்கு நீக்கொண்
நெஞ்சில் பாய்க்கண்டான் — நல்ல
ஒருமையுள்ள பெரியவரென்று அவள் தூவள்ளி
மகிழ்வன் புகழ்க்கண்டான்
தப்பாமற்றவர்க்கு சொல்லத் தகுமோ
புகழ்ந்தவள் வள்ளியென்றான் — ஆண்டவர்
தலைவராம் மயிலேறி வள்ளியோடு
பெண்ணாக வள்ளி சொன்னான்

வள்ளியம்மனுக்கும் கிழவனுக்கும் தர்க்க-கண்ணிகள்.

இ-ம-சௌராஷ்டிரம்-ரூபகதாளம்.

வள்ளியம்மை-சொல்லல்.

பருத்தாக்கப் பழுக்க தொந்திப்பண்டாரப்
பெரியகிழவனே — நீரும
பல வீட்டிலும் மனை தோன்றும் பெரிய
பொருளும் ஆயினீர்
விருத்தமாகி நீ தேவருக்கு நேரம்
பசிபொறுக்கிலையா
வெற்றிமலர் அடி பணிந்தேன் சுந்தரமாம்
புசித்திருப்பன் மெய்யா

பண்டாரக்கிழவன்-சொல்

ஆட்சியான பூரணி [illegible]
அம்மையப்பர் [illegible]
ஆனைமேலேறு [illegible]
விட்டுவெகுக்கவிழுமே
நாட்டிலிருந்தெங்கள் [illegible] ஊருந்தானிருப்பார் ... இக்க
கொஞ்சமனையிலிருப்பார்
தருணமுள்ளவிலிலே அருமையான பெண்
ணுடன்பிறந்திருக்கிறார்

வள்ளியம்மன்-சொல்.

கல்லைக்கரைக்கும் [illegible] ... இவ்வ
பசிதீரப்போவீரே
[illegible]
காண்டமாகப்பாரும்
கல்லிருக்கின்றபோதுமக்குத்தமணியிடித்துக் ... காசின்
திரிகைதிரிக்கவேண்டும்
மடக்கிப்பிடித்துக் கொடுக்கும்படி
உயிர்போகச்செய்வேன்

பொருள்வேற்படு-கண்ணிகள்-

நல்லபலா [illegible] ... இரு
வாளித்தகளவள்ளி
கொல்லைக்கருகாலாண [illegible] ... வேலிய
செக்கிளையுமடேதப்பி
பொன்குசற [illegible] ... மாங்கிப்
பிரைக்குண்ணவேண்டுமே
பொசிவுமையாவெல்லா வள்ளிமாபொருந்தும்
இருவனுக்கொடுத்தான்

இதுவுமது-விருத்தம்.

இன்றிருக்கின்றதுப் பொண்ணிகந்து [illegible]
திரைமேலுமலைக்குவளரிக்கு [illegible]
உன்றன்மன்றன் பண்டாரக்கிழவன்வாக்கு
துருவதுண்டமாய்ப்பிறக்கவு [illegible]
கணவிழியாவி [illegible] ... கத்தல்
[illegible] வெல்லாவல்லா [illegible]
தண்ணீர்கேட்குதுவயதுவலக்குகென்றே
தயங்கியவள்ளிமுன்றுவாறியமயங்கினளே.

(வ-ம்.) இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மன் பாணவீட்டிலிருந் பண்டாரனைக்கப்பிட அவாயரிக்குதென்ன கல்லது பசியைத் தணி த்தேனென்று வள்ளியம்மன் திரைக்கதிர்கொய்து குத்திமாவி

வாக்கி தெய்வீட்டுப்பிரைக்கு உருண்டைசெய்து தேக்கிலையிலவைத் துக்கொடுக்க பண்டாரஞ்சாப்பிட்டவுடன் கொஞ்சமடைகொடுத்து வா ய்க்கக்குதென்றுதியம்மைப்பி நாகத்திற்குத் தண்ணீர்கேட்கிறவித காணக.

பண்டாரக்கிழவன்சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-காம்போதி

அடதாளம்.

தண்ணீரில்லாமற்றவித்துப்பறக்குதென்றுவி ... உன்சேர்
சத்தியமாய்காவைச்சுற்றிவரட்டுமேபாவி
உண்ணுவதன்றேயுமன்றிகெசீழுக்கெதியுமே ... உடல்
நடுப்பலமேயபெருமிட்டிவென்றுவிருந்தயுமே
பித்துக்கொண்டாற்போற்கிறதுக்குக்கலைசற்றுமே ... புத்தி
பேசுமாய்ச்செவியடைக்குக்கொண்டநேவற்றுமே
முத்திகண்ணீர்த்தாகமெத்தவெடுக்குதேபாவி ... என்ன
மேசைஞ்செய்யக்கூடிப்போனேகேண்டுமாகவி
மாப்பலகாரமென்றென்னிமைகபயாமெரித்தாமே ... ஊழ
வாஞ்சைகஞ்செய்தெதவிகுளிக்கூடிகெடுத்தாமே
வெப்பிலேபோலக்காக்குமோகேள்திகைமாவும் ... வெறி
மீறமோதொண்டைக்கன்னறிச்சுறு [illegible] காவும்
ஆதிவித்தலமைப்புமில்லாவுகாலேறு ... தூசு
அறியொளித்தாலுமாகாலச்சுமாலவினோறு
ஜாதிகுலமென்றவில்லையென்றுவிளைப்பேறுமே ... காயம்
தண்ணுலேகிடக்குதாவிதேனைத்தண்கண்மயே

பண்டாரக்கிழவன்சொல்-விருத்தம்.

தமிக்குறைசொன்னதவர்கள் குதலைமொ
கனமெயமாசெல்லாருவெகூராக்காண்கூட்டி
அடைக்கலமென்றுன்னிடத்திலிட்டதமே
அவகேடாய்மாவெனவேகஞ்சைக்காகம்
இதிக்கெனக்குப்பாவம்போல வாக்கியுண்டேன்
செவியடைத்துக்கண்ணிருட்டி இருமல்விக்கல்
எடுக்குதடிமாவிதண்ணீர் சேலக்குக்காணம்
இன்னமலைமிரங்கிலேயோ பெண்செய்கேனே.

(வ-ம்) கொரவ்வள்ளிப்பெண்ணே உன்றனையன்மார் குமரர்களு ம் எனக்குஇத்தவசஞ்சொல்லி உன்னிடத்திலவிட்டதுபோயிருக்கிறா கேயும் அவர்களுகு எனயேபோகிக்கொண்டு எனக்குத்தெய்திரைமா வென்று விழுத்தைக்கொடுத்தாய் காறுதின்றது அதைகாண்டுகிய ன்றுவாங்கிசாப்பிட்டதின்பிறகு செவியடைக்குதுகண்ணிருட்டுகிறது இருமல்விக்கலெடுக்கிறது ஆனபடியால் இப்போதாவதுதாமயிரங்கி தண் ணீர் எனக்குத்தராய்பெண்ணேயாவி.

வள்ளியம்மன்-சொல்-விருத்தம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

வள்ளியம்மன்-சொல்-கண்ணி-[illegible]-அடதாளம்.

[illegible]

(௩-ம்.) [illegible] பண்டாரக்கிழவனுக்கு [illegible] ஆண்டார்கிழவனுக்கு.

பண்டாரஞ்சொல்-வசனம்.

[illegible] (வள்ளியம்மாள்) [illegible]

பண்டாரக்கிழவன்-வள்ளியம்மன்-கண்ணி-[illegible]-அடதாளம்.

பண்டாரக்கிழவன்-சொல்.

[illegible]
[illegible]

வள்ளியம்மன்-சொல்.

[illegible]
[illegible]

பண்டாரக்கிழவன்-சொல்.

[illegible]
[illegible]

வள்ளியம்மன்-சொல்.

[illegible]
[illegible]

பண்டாரக்கிழவன்-சொல்.

[illegible]
[illegible]

வள்ளியம்மன்-சொல்.

[illegible]
[illegible]

பொது-விருத்தம்.

[illegible]

(௩-ம்.) இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மன் [illegible] ஆண்டார்கிழவர் தண்ணீர்குடித்து தாகந்தீர்ந்து வெளியேவருகிறசமயத்தில் கால்தள்ளாடி விழுவோனைப்போல் பாசாங்கெடுத்து தண்ணீரில் முழுகியெழும்பி குருவென்று [illegible] சொல்ல வள்ளியம்மன் சொல்லுகிறதெங்கனமெனில்.

வள்ளியம்மன்-பண்டாரஞ்சொல்-விருத்தம்.

[illegible]
இக்கிழவன் [illegible] தனிலே விழுந்தானே போ
[illegible] பண்டாரக்கிழவனே
வாரும் [illegible]
[illegible]
பதட்டமெல்லாந்தீர்ந்ததென்றன் பாக்கியமென்னே
[illegible] தண்ணீர்தந்தாயே யெந்தன்
தாகந்தீர்த்து மோகந்தவிர்ப்பாய் நீயே.

(வ-ம்.) ஆ ஆ-கல்லாகியும் வல்லாகியும் இருக்கிறவளே [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (பண்டாரம்) [illegible]
[illegible]
[illegible]

பண்டாரக்குறவன் சொல்-வண்ணக்கும்மி-இராகம்
நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

[illegible] புண்ணிய
[illegible]
[illegible] ஒரு
[illegible]
[illegible] நிற்பவ
[illegible]
[illegible] நீயுஞ்
[illegible]
[illegible] ஞானம்
[illegible]
[illegible] எனக்
[illegible]
[illegible] கொப்
[illegible]
[illegible] முக்கு
[illegible]
[illegible] இக்க
[illegible]
[illegible] குற
[illegible]

வள்ளியம்மைசொல்-கண்ணிகள்
இராகம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்.

[illegible] குற
[illegible]
[illegible] தங்க
[illegible]
[illegible] கெட்ட
[illegible]
[illegible] கட்டு
[illegible]

[illegible] நீயுங்
[illegible]
[illegible] நீயும்
[illegible]
[illegible] இல்லு
[illegible]
[illegible] இவ
[illegible]

வள்ளியம்மைசொல்-விருத்தம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(வ-ம்.) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

பொது-விருத்தம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இதுவுமது-சந்தவிருத்தம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] (௲)

[illegible] (௲)

[illegible] (௲)

[illegible] (௲)

விருத்தம்.

[illegible]

(௩௨) [illegible]

[illegible]

விருத்தம்.

[illegible]

(௩௩) [illegible]

[illegible]

தழுவவேண்டுமென்றுநீ உத்தம்
மதயானையைப்போல் நானுமையா
மைத்துனியென்றுரைப்பாய் உமக்
கிதமாய்ச் சொல்லுகிறேன் பிராணநீ
[illegible] ஏத்தம்
[illegible]
[illegible] உமக்
[illegible]
[illegible]

பண்டாரக்கிழவன்சொல்-மேற்படி-கண்ணிகள்.

இராகம் [illegible] தாளம்.

[illegible] பெண்ணே
[illegible]
[illegible] தாரும்
[illegible]
[illegible] பெண்ணே
[illegible]
[illegible] தந்தால்
[illegible]

வள்ளியம்மை சொல்-மேற்படி கண்ணிகள்.

[illegible] உத்தம
[illegible]
தம்பா [illegible]
[illegible] ஆனே

பொழிப்புவிருத்தம்.

[illegible] வள்ளி
[illegible]
[illegible]
[illegible]

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மனை யானைத் [illegible] வள்ளியம்மை பண்டாரக்கிழவனிடம்போய் [illegible] பண்டாரக்கிழவன் [illegible] அதுபோல வள்ளியம்மன் [illegible] பண்டாரக்கிழவன் [illegible] போகச்சொல்லுகிறதெப்படியென்றால்,

பண்டாரக்கிழவன்சொல் விருத்தம்.

இமையவர்ப்பாய்ப்போற்று மிறைவனை [illegible]
தமையனே [illegible] திருவையாம்
கமலமின்வள்ளியெந்தன் கைவசமாகுவிப்பே
சமயமிச்சமயங்கண்டுன் தலமதிலேகுவீரே.

(வ-ம) ஆகோவாருமனைதுதமையனாகிய யானைமுகக்கடவுளே [illegible] இந்தவள்ளியம்மையை [illegible] யாலிப்போதநீரிந்ததலத்திற்குப்போய்விடுந்தமையனே.

ஆனை சொல்-வசனம்

[illegible] அப்படியே போய்வருகிறேனப்பா.

பொழிப்புவிருத்தம்,

இளவல்போல்வந்தவேலன் [illegible]
[illegible]
இளமையில்வள்ளி [illegible]
[illegible]

இதுவுமது விருத்தம்.

[illegible]
[illegible]
வேலன்மருட்டியகோடாலெல்லாம்விட்டு
மெய்ச்சொரூபங்கொண்டுவடிவேலுக்கரங்கில்
கோலமயிலும்பனிரண்டாயங்கையோடு
[illegible]
சோலையிளங்கிளிவள்ளிமுன்பேதோன்ற
[illegible] காட்சிகொடுக்கின்றாரே.

(வ-ம.) அகோதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் பண்டாரக்கிழவன் வள்ளியம்மனைக்கூடிப் புணர்ந்து தான்நினைக்கதுமுடிக்கவென் [illegible] தெரியவேண்டுமென்று [illegible] பன்னிருகையோடு தன்சொரூபத்தைக்காண்பித்து வள்ளியம்மனுக்குக் காட்சிகொடுக்கிற விதரணை.

சுப்பிரமணியர் வள்ளியம்மனுக்குக்
காட்சிகொடுக்கும்-தரு-இ-ம-நாதநாமக்கிரியை,

அடதாளம்,

காட்சிகொடுத்தார் சுப்பிரமணியர்.
காட்சிகொடுத்தவர்
காட்சிகொடுத்தாரே-தாட்சிவாராமலே
[illegible]-சம்பாசக்கிய-வள்ளிமுன்னே
கோலமயிலும்-பனிரண்டுதோளுடன்
[illegible]

வாசகுமாரமுதாகவேலாளி
சாலகுருபரவேலைத்தெரிசனைக் (வட்டி)
பூரணசெளைமலைக்குறமை
பூர்த்தியுமாதிருச்சேத்ரவ சாலரும்
காரணமெய்த்திருநீரணி கோலமும்
காட்டிவேதமெய்ப்பொருள் நீட்டியவேலவர் (காட்டி)
காட்டினிவேலருமவேல்வராய்ச்சொற்
சுடைமபொருள்தியமாணிடராயுரு
வாட்டுங்கிழவடிவினராய்க்குற
மாதேவரைச்சேரும காதலுடமெனக் (காட்டி)

வள்ளியம்மன்-போற்றிவிருத்தம்.

சரவணபவவேபோற்றிச் சடாக்ஷரமுதலேபோற்றி
காதலமணாபோற்றிக் குமரமலையேபோற்றி
ஆறாறுமுகாபோற்றி ஆறுமாமுகவனேபோற்றி
வாமுகேகுருவேபோற்றிவரதவேபோற்றிபோற்றி

(வ-ம்.) ஓம் ஆறாறுமுகா சரவணபவனே சடாக்ஷரசொரூபாகு
காவை ஆறுமுகக்கடவுளேகுரு முகக்குருநாதவிளக்கின்றவாத
னேபோற்றிபோற்றிவைமி.

இதுவுமது-தனிவிருத்தம்.

வேதவேதகசினைக்கேதரையுத்தம்
விந்தையறியாமலெம்பெண்புத்தியாலே
கதிதனைத்தெரிந்தறிந்தறியாதமுறைசெய்
குற்றமும்பொறுத்தெனையாட்கொளவரவையை
ஆறுமுகனேதுணைவேனெனத்தாள்சேர்க
அருமைமணவாளமெயாமனையாமெய்யா
தேறதலைவடியார்க்காததேவுன்றன்
தெரிசனைதக்தருள்தருவாதேவர்தவே.

இதுவுமது-விருத்தம்.

ஆவலுடனெக்கனைப்பெற்றெடுத்ததந்தை
அன்னையுடன்செயதபெறும்புண்ணியத்தாலோ
காவலனைத்தினைக்காக்கவருமபோதேகான்
கண்டகுலப்பலனோகவேநீர்தேன்
கவுமாதேவியதற்சொரூபங்கண்டேன்
கடிவினையாடினைத்திடவும்பெற்றேன்
பேசியதின்னைதீர்க்கவேதினமுதாதம்
செம்மடியேனைஎனையுமுழுதாண்டிடுவீர்.

(வ-ம்), சரணகுரைணமெய்பிராண காதரே நான் பெண்புத்தி
யாக அவ்வினைதெரியமுறை சொன்னகுற்றத்தைபொறுத்துப் பூரண
கிருபைபுரிந்து என்னையுமது சொந்தமனைவி யாகக் கொளவேசு

அருபாமாக்காக்கவேண்டும்சுவாமி ஆ-ஆ-எனைப்பெற்றெடுத்த தந்தை
தாய்செயதபுண்ணியத்தாலோ அல்லது காவல்தினைக்காக்கவருமபோது
கண்டகுலப்பலன்தானோ காவனே மயில்வாகனரூடராயுங்களைகே
டிக்கைகுதிடவும் பாக்கியம்பெற்றேன் நான்செய்தபிழைபு நீக்கிதேன்
உமதுபாதாரவிந்தத்தைதாடியேன் என்னைமுழுமையும் ஆட்கொள்
ளுகசுவாமி பிராணநாயகரே.

வள்ளியம்மன்சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-புன்னாகவராளி

ஆதிதாளம்.

வேதநிலைகடசொன்னவேதநிதியர் என்னைச்
சொந்தமென்றுசொந்தனைவைக்கவரவர்
வேதநிலைதச்சேர்வைதநானம்யோயாண்டவர் நான்செய்
குற்றமெல்லாம்பொறுகவேதண்மேலன்புடனே
அருமியிலும்பேரும்போலென்னைப்பணைத்துமருவுவாய் உம்மை
அனைத்திடதிருக்கச்செய்வையதருவாய்
கண்டவர்தன்னிவேலாமுருகமறைப்பணிகேபியோ இனி
மறந்தொருதிருஞானமயிலவாமன்வரமருளவாயே

சுப்பிரமணியர்சொல்-கண்ணிகள் இ-ம்-புன்னாகவராளி

ஆதிதாளம்.

செந்திலரக்கனைக்காவரிதடிதேனேமெபண்ணே நீசெய்
குற்றமெல்லாம்பொறுத்தின்பக்திதடிதேனும்பெண்ணே
இதில்லைமற்றோர்தனைத்தீக்குவாராகுத வள்ளித்
தேன்மொழியேயுத்தனிடச்சித்தைதாராதே

சுப்பிரமணியர்சொல்-விருத்தம்.

ஆதிதிசேலதிருமாலின்மகளாயுன்னை
ஆணைவருகமலமகட்பெற்றாள்நீயும்
மேதினிச்சரவணப்பொய்கைதிலேசமயை
மேவுதற்குத்தவம்புரிந்தாய்சதிர்துமுன்னஞ்
சேதமடைமானைவிற்றிதபிறப்பாய்வேடர்
தெரிந்தெடுத்துவளர்த்திடவாய்சேர்வோமென்றேன்
ஓதியசொற்படிபோலவேசதோமிருந்தோ
உக்குமிருதவைத்தழுவியுகப்போம்பெண்ணே.

(வ-ம்.) ஆகோ கேளாய்பெண்ணேவள்ளி ஆதியில் நீதிருமாலின்மகளு
க்காய்மகாலட்சுமிபெற்றாள் நீ பருவமாவதின்பிறகு சரவணப்பொய்
கையில் என்னைப்புணருவதற்குதவஞ்செய்தாய் அப்போது நான் உன்னி
டத்தில்வந்து இதனைதினமுமுனக்குச்சேருகிறேனென்று நீ சரவணத்தில்
மான்வயிற்றிலிருந்து வேடர்கையிலேதவளர்ப்பாய் அப்போது நான்
உன்னைச்சேருவேனென்றேன் அதுபோலவிர்தாகையால் உன்னை
ச்சேர்க்கோம்பெண்ணேவள்ளி (வள்ளியிடம்சமம) ஆறுமுகங்கரு
டையபிரமும் என்னுடைய விருத்தாக்குன் தெரிந்தவெக்ஷண்டே

ன் மகாசக்தோரூடைச்சது இனிப்புனம்போவோம்வாரும்சுவாமி (சுப்பிரமணியர்வசனம்) சுல்லதப்படியேசீமுன்னேநட இதோபின்னால்வருகிறேன்பெண்ணே.

பொதுவசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் சுப்பிரமணியரும் வள்ளியம்மையும் கூடிப்புணர்ந்து பூர்வீகதையைசொல்லியபின் வள்ளியம்மன் சுவாமியைத் தினைப்புனம்தனக்குக்காமிருங்கோபோய்விடு காப்பின்னால் வருகிறேனென்றுசொல்ல அப்போது வள்ளியம்மன் தினைப்புனம் வரும்போது அவ்விடம் பாங்கிமார் அம்மனைக்கேட்கிறதிதன்னவென்க.

பாங்கிமார் வள்ளியம்மன்சொல-கண்ணிகள்.

௩ம்-ஒருவழிரூபகதாளம்.

பாங்கிமார்-சொல்.

முன்னமேபோனவளாகிக்கேரமென்னசெய்தாய் உத்தர்
முகமவாடிஇருப்பதென்னமுனேக்கதேதிசொலவா

வள்ளியம்மன்-சொல்.

கல்லைக்கொழிப்பார்க்கியபோனவதந்திநசெய்தேன் அப்பே
காலைவலப்பிதழக்காறுகிடாய்போனதேன்

பாங்கிமார்-சொல்.

இதுவனைவிலேக்கேபோனதைத்தெரியச்சொல்வாயம்மா போனா
இடத்தலிலேகடத்தேதினியப்பிரிவாய்கம்மா

வள்ளியம்மன்-சொல.

கிழவுராஜன்வீக்கிலைவக்கொக்கவுரேகண்டேன் நான்
களிக்குதிலேகிராகக்கவைதந்திருசென்றேன்

பாங்கிமார்-சொல்.

வருஜியேவனைக்குறிரோவயெதுநமாதே இப்போ
மக்கலையேசின்னவெர்தமாதவேமுதிப்போது

வள்ளியம்மன் சொல்.

சொல்லக்கிளிபாக்கியரோகாவையேசேரீ காட்டில்
கெடுரேமானவெளிவதிரவணிலக்குகடிகொஜீர்

பாங்கியர்-சொல்.

கள்ளைகரேவுன்னக்கினைக்கருதிகளோறு அமை
கன்றுகவெங்களுக்குகனிமூனாவிப்போறு

வள்ளியம்மன்-சொல்.

மன்னையரேமார்மித்துநிக்கதுக்கெதரியாதே. இப்போ
வண்ணமையுடன்செழுமுனைபட்டாவைழுவுந்தோருதே

பாங்கியர்-சொல்.

உயிர்க்குவிரவயர்ரூநிருரர்கெரேனிக்கின்றுயே இன்று
உள்ளதுசொலவெ இதுயாள்முரைதுகனிக்கின்றுயே

வள்ளியம்மன்-சொல்.

இபத்தையோஇதுவுத்தருக்கார்சொன்னார்கள்மதிபோ காட்டில்
வளைதிலீக்கசொல்லவென்றுவிமின்வதிபோ

பாக்கியர்சொல்-விருத்தம்.

மைமுகில்போலிருணடறுமுல்காரிக்காவாறும்
மணிவயிரமணிக்கவசரவம்கம்லையலாம்
கைகழுவியிருப்பதுபோறதாறுடைவாமும
கருப்பயவுமளிதழ்மெனமைமாட்மடொறும்
செய்யசெழுங்கமலமுகசொல்லையின்மை
சென்னைகரக்குழியழுக்திகெரிக்கவாறும்
பொய்யுரையாதேமக்குமுடியவிஜூமதாகப்
புகலுவாய்பூவையரேபொருந்தக்காவே

இதுவுமது-விருத்தம்.

காதளவுமாய்ந்தமகந்தேறக்கயற்கண்ணிபுத்தன்
கணமெல்லாம்
வதெனவுக்கேட்பதென்னதாய்மாமன்குலத்தெய்வ
மெல்லுமன்டோ
பேதமையாதசெய்கசிறுமின்னோருந்றம்பொருக்காத
பிதாவுமுண்டோ
சோதனைகாவசெய்யவில்லைநடந்ததேதுவென்னியாமற்
சொல்லுவாயே

(வ-ம்) சேனாயம்மா வள்ளிக்காவே உன்னுடையகூந்தல் சரிந்தும் கைவளையல்கழன்றும் உன்னிதழ் வெண்மைநேமாறியும் இரண்டுகொங்கையின்மேல் நகக்குறியும் இவ்விதமாவிருக்கிறபடியால் என்கருணையோயமற்சொல்லுவாய் உன்னுடைய கணமெல்லாம் வெங்களுக்குத் தெரியும் தாயாருடன் கூடப்பிறந்தமாமன் குலத்தெரியாது அப்படிப்போனசெய்த தெய்வருக்குத்தெரியாகா வென்னைசெய்தனுக்கும் பிதாபொறுக்கவேண்டும் நடந்தசேதியைச்சொல்லுமம்மா தாயே.

வள்ளியம்மன்-விருத்தம்.

உயிர்களுவிசாய்காமிருந்துமெனதுநெஞ்சம்
உளைதுதெரியாதோதாஉண்மையோது
சலிக்கினவாவென்னை நிலிப்புதிக்தவார்க்கைக்
தால்கேட்கநிலைசமோசமிடுவெனாலே
பயில்குணமாய்ப்போரதேறுவார்க்கண்டால்
பக்ரமதந்திரிண்பழிநையபாவமாமோ
நெருதேக்கஉன்னுல்றமுகதுப்போமுபோமோவென்ன
சேதிசொன்னரிசேடியாரேநிமமாய்த்தாலே.

(வ-ம்) கேளும் பாங்கிமார்களே நாமுயிர்க்குயிராயிருக்கும் என்மனமுங்களுக்குத்தெரியாத கிஜூவார்த்தைகளைச சொல்ல என்னை சீசை

ன் காவுக்கேற்றபடி சொன்னாள் அதுவுமென்றன்கிழவேந்தன் கிள்ள அப்படிக்குச்சொல்லவேணுமுதலிலேபாதொருகாரியமுன் னணினுல் நுகவாய்ப்பார்த்தால் சொல்லுவதல்லாமல் பார்க்காமற் சொல்லக்கூடாது இதுகளெல்லாமறியாமல் கினையாமல்சொல்லலாகு மோபாகவிதாக்கனே.

பொது-விருத்தம்.

காணமின்றிவள்ளியும்மாங்கியர்கண்முன்னே
காணநீயென்றுமெனவிரும்பிபோதே
வாவியவேலவர்வேடருபன்கொண்டு
வாக்குமிகொணநேகவரும்வழிமிலேன்றன்
பாணமுபட்டிருடுபெருமானுமக
ஏக்கமைந்தநடந்தையன்பார்த்துவைத்தேன்
வாணிசோமாவமுநீரெணக்கெளிக்க
வணவெனதகுறிபகுன்கூறினாரே.

(வ-ம்.) இந்தப்பிரகாரம் பாக்கியமாரிடத்தில் வள்ளியம்மன்தர்க்கஞ் செய்துகொண்டிருக்க அவ்விடத்தில்வேலாயுதக்கடவுள் ஒருவேடவே ஷமெடுத்துக்கையில் விலைப்புகொண்டு புனத்தில்வந்துபாக்கிய பிடமென்னுமாதெனுமாட்டுக்களிடம் வந்ததாவெனக்கேட்கும் போது பாக்கியமார்களை இவன் கள்ளனைப்போலிருக்கிறதென்று வீக் கொண்றும்போதுவேடனுப்வந்தவேலர்சொல்லுமெதிர்கதைகளை.

வப்பிரமணியர்-வேடருக்கும்-பாக்கியமாருக்கும்
சம்வாதம்-வண்ணிகள்-இ-ம்-காம்போதி-அடதாளம்.

வேடன்-சொல்.

கைக்கிளையாவெய்கமானிம்தேதான்வரக்
கண்டதுணடோமின்னேகாள் — அம்மா
காணக்கணவில்லாமதுள்ளதைச்சொல்லுங்கள்
கண்டீரோபின்னைகாள்.

பாக்கியர்-சொல்.

இக்குத்தமொழிநீயிங்கேவோநானுக்
கிடைத்தவந்தவென்றுபண்ணே — இப்போ
நீமாயக்கிசெய்தாவிக்கொண்டுலோம்
திரும்பிபோய்விடுமன்னே.

வேடன்-சொல்.

சக்கிவெக்கிடக்கேதாடியேவந்தான்
இக்கேவிட்டடக்கெயோகும் — அம்மா
இல்லையென்றாத்தட்டுஞ்சொல்லாதேயினே
இங்கேசொல்லாய்பாரும்

பாக்கியர்-சொல்.

அக்கரையாய்மிரானுமக்குக்கெடிகைவேங்கை
அண்டையிலேவைக்குவேடா — உன்சொல்
அடுக்காதிங்கேதேடுக்காதுவினைசண்டை
அண்ணேகேனிகேளு

வேடன்-சொல்.

கள்ளவடிவுமெய்யனிடியாரம்
கல்லாக்கன்னமென்றாய் — காம்
மெய்தமானிக்குவாரமல்லவிடப்போம்
இயமமிக்கிரகன்றாய்

பாக்கியர்-சொல்.

உள்ளத்தைக்குன்னே நீவருத்தக்காட்டுகிறாய்
உன்னதாங்ககைது — விறும்
உக்கிக்கிரணம்பொட்டுக்கியுநீசிம்
குவாதமாக்கிக்கா

வேடன்-சொல்.

ஆரணக்கேவந்தமானைபொளிக்கும
அதிசிலோமென்றுரைத்தீர் — இது
அநியாயமல்லவோஎன்மானைக்காதென்தீர்
அதைநீகள்விட்டிடுவீர்

பாக்கியர்-சொல்.

காரணமாகவேநீயெயதுமானுக்குக்
கால்ரெண்டுகையுமுண்டோ — இது
காதும்பொன்றேசேயுங்கொதுகுமுதும
கருத்திற்பணியுமுண்டோ

வேடன்-சொல்.

மங்கையேசக்கிவேடியொருகாரியம
வாக்கினிற்பேசுகன்றே — நீ
வழுக்கியசொற்படிவர்கள்மானுக்கு
வகையுணடுரைப்பேனின்றே

பாக்கியர்-சொல்.

இங்கேயுரைத்திடுவோமென்றுசொன்ன
தெனக்குத்தெரியுமன்னே — இனி
ஏக்காதுந்தனக்கிக்கருப்பைக்கியே
இதுநீயலலையன்னே

பாக்கியர்-சொல்-விருத்தம்.

தனித்துரைக்கவேண்டுமென்றுசொன்னீரக்கதை
சமாசாரமயமநீயேவக்காரத்தீசேகளும
இனித்தமொழிவளளியும்சேர்கனைக்குப்போனா
இட்டதிவிவேசேர்ந்தனைத்தெண்ணருசேதோ

மனத்திடமோமாயமிதோவுதவியளை
காதிலலாமற்புணர்ந்தாலமருக்கோசேல்லாய்
உலகநுமலைனன்தனக்குவொருவரைவொமல்
உனக்குவிரயகாபமதெய்வருமைதாடாயே,

(வ-ம்.) ஓகோ பெருமையா வேடரே நீர் எங்களுக்குத் தனித்த சொல்லுவேனென்ற சமாச்சாரம் எங்களுக்குத்தெரியும எங்களவ ளியம்மையை நீ வனக்குப்போனவிடத்தில பொக்கனைத்தேனென் றுதோ இது எங்காமாயமோ காரணமில்லாமல் நீர்புணர்ந்தது மரி யாதையோ உங்களிருவருக்கும் யாதொரு இடரில்லாமல்காக்கப்ப டவர் யாவர் சொல்லுமையா வேடரே.

பாக்கியசொல்-விருத்தம்,

மைக்குழல்சேர்த்திருவிழியுருசிவப்பச்செவ்வை
கனிவள்ளியிருவொருவருமருவும்போது
மக்கலூயவாயொருவரில்லாவிட்டால
பலர்பர்க்குந்தெரியமற்பளைவைத்தெய்தாந்
நிக்கெட்வெமயிடத்திலிதுசொல்லொணாதோ
தேவிவளளிக்கென்னமணக்தெரிந்திடாதோ
அக்கைபோவெமக்கினிமேல் விளவொல்லாய்பு
அனுபவிப்பீர்வருவதும்பட்டறிகுவீரே,

இதுவுமது விருத்தம்.

நடந்தகாரியக்கள்முன்னே நடந்ததைசொல்லியென்ன
துடர்ந்துயானைவைத்தான்குநிச் சொல்லுநன்மறைப்போரங்கள்
மடந்தையைவைத்திற்கூடி வந்துபோயிருப்பிர்ந்த
இடந்தனிலகில்லும்யாகை ளோடியொவாரோமையா.

(வ-ம்.) இன்னும் கேளுமையா வேடரே எங்கள் வள்ளித்தாயை நீர்மருவும்போது எங்களையறியிருந்தால உங்களிருவருக்குமேன் மையுண்டு அவ்விதமடவாதகாரியத்துக்குயாவருக்கும்பகையுண்டாம் இது எங்களுக்கு ஆகிறதென்ன முன்யானையைக்குத்தியொருபெண் சொல்லுநன் மறைத்தாள அப்படிப்போல நீருமுடையனனை தை யெங்களுக்குத்தெரிவித்தால் வரப்போகாங்கள் நடத்தோமா இனுஞ்சாக்தமிலலைநீரிவ்விடமிருமயாங்கள் வள்ளியிடம்போய் அ துயடியும் வருகிறோமையா வேடரே

பாக்கியசொல்விருத்தம்

சாந்தநுணமானின்றவளிதயே
தகைமெயாமோரோனையிற்றுவொன் றாந்தி
மாந்தவிளிரோனரேந்தியொருமானைத்தேடி
வந்தானென்றுநீயறிந்தால் வருத்துநுகம்மா
மாங்கிவின்றினகொளியாதேசொல்லாய்த்தேறும்
மாவருமட்டுவிருவெனப்பழமுன்னாது

சேர்ந்திருக்கும்வேற்றுமையேசெயகாயுந்தன்
செதியெலலாந்தெரியுமினிச்செப்புந்தானே.

(வ-ம்.) ஆகோவாாய்வள்ளித்தாயே கையிலொருவில்லும் அம்பு மெக்கி ஒருமானைத்தேடி யொருவேடன்வந்துநிற்கின்றான் அவனை நீ பதித்தாக அறியாமல் எங்களிடதில்சொல்லுவாய் தேனும்பா துமட்ட அதுமயிருமபோலிருந்தாயே அப்படியிருக்க எங்களுக்கு மறைத் தகசொல்லுறாய உன்செதியெல்லாம் எங்களுக்கு மறைத்துச்சொல் லுறாய உன்செதியெல்லாம் எங்களுக்குத்தெரியும் இப்போதாவது இ சவாார்த்தையைச் சொல்லுமம்மாதாயே.

வள்ளியம்மன் சொல்-கண்ணிகள்.

இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

விசுனுதிதேனுண்டு செதிசொல்லவேணாய் சகியே
மெதமெத்தனுடைதை விளம்பக்கேளாய்
களவியில்லாவுங்களிட மறைத்திடுவேனோ சகியே
களிநும்மங்களுக்கும் பொய்புனைத்திடுவேனோ
விதிகைஒருட்டிவைத்ததைக்கூறியாவதேன் வள்ளி
மீதிற்கிளிகளொண்ட மீன்பிக்கைகோலதேன்
பதிவுடனெத்துவேடர்போ லிருவர்களும் என்றும்
பருவைவையப்போத்தஞ்சமென்றே பெருமின்றாரும்
வெல்லகைகாமாயப்பாணி வெலரங்கின்றாரும் சகியே
மெத்தவெனுறக்கிருவனேபோற்றாஸமின்றாரும்
நாங்கானகண்ணவிரதகிக்கூறெனறேங்கினறாரும் பின்பு
தண்ணீர்க்கனைக்காட்டிட காதேனுங்கென்றாரும
ஆசையானபெண்வேயென்றாணைமித்தாரும் சகியே
ஆசையானைறக்காரும் யான்றாமுந்தாரும்.
காதிபாகமென்றிவன் பென்னுமேபோலநாரும் அங்கே
காமதைப்போதுமெனக்கைபிடிக்காரும்
துவிபேயைப்பால் வெதுமபிதுமகண்டாரும் என்க
குகந்துவக்தும்வேலவா வொருபக்கொண்டாரும்
ஆவிமேயான் றடவிரண்டி மடிதிறுறவனே சகியே
அந்தவேலிந்தவேட ராமடிமெனவேனை

பாக்கியர்சொல் விருத்தம்.

அப்படிவேலவனிசெயர்த்தாலிரும்
ஆண்டருவசெவ்வைதை மயிலைத்துக்கொண்டான்
இப்படியென்றெநுவர்த்தைச் சொல்லொணாக
ஈசனொர்க்குலவ்தேடி இனைக்காரங்கள்
செப்புமொருதிருதேர்ந்தா வனைசரீயுந
சேர்ந்திருல்வெநுசோர மவினைப்பெற்றேர

கொப்பெனவேலவரிடத்தி லிற்போய்ச்சொல்
குணமுடனேசேர்வைசெய்து கட்டியகாரம்.

(வ-ம்.) மகாசக்ரோதும் மகாசத்ரவுமா ஆனலாமது குலதெய்வமாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளே திடலோத்துகொண்டது கல்யாணமென் தான் ஆதிதுமெக்களுக்கு துப்ப நீங்கப்பெருவார்த்தை சொல்லக்கூடாதே இப்போதுஇச்செயலிங்கமகெல்லாம சிரக்தான் காக்க அவனை இவ்விடம் அழைத்துவருகிறோமென வள்ளித்தாயே (வள்ளிவசனம்) எலவப்படியே அழைத்துவாருங்கள்தோழிமார்களே.

பாங்கிமார்சொல் விருத்தம்.

அருமையுடனிக்குவர்த வேலக்குமார
அக்காங்கமாகவும்வர் இங்கேகூடி
மருவுதர்க்கெத்தனே பாகியம்பெற்றோம்நீரும்
வரக்கருணையின்துபெற்றோமவருமையுற்றோம்
கருணையுடன்வள்ளியைநீ கைவிடாமற்
கலந்தணைந்துசேர்ந்துசௌகருணைபடிஸ்மாதிப்
பரணமீதிலிருந்திருந்துவள்ளியீது
பட்சமவைத்துமெக்களையாட்சிப்பீரே.

(வ-ம்.) சரணஞ்சரணமையா கருணாகர சுப்பிரமணியக்கடவுளே போற்றிபோற்றி எங்கள் வள்ளியம்மனைத் தாங்களே சேரும்படியாய் எத்தனைபாக்கியம்பெற்றோம் இப்போதுவள்ளியம்மனிருக்கும் பரணமீது தங்களைவந்து வள்ளிநாயகியுடன்கூடிவிளையாடியிருந்து இரட்சித்து எங்களையும்பாதுகாக்கவேண்டும் சுப்பிரமணியக்கடவுளே. (சுப்பிரமணியர்வசனம்) அப்படியேபோவோம் வாருமாபாங்கிமார்களே.

போதுகண்ணிகள்-ஆ-ம்-சாரங்கம்-ரூபகதாளம்.

ஜாடையறிந்தேதமோர்கள்தன்புனத்திற் — போந்தார்
தருணமென்றேவள்ளியிடஞ்சுவாமியும்பின் — சேர்ந்தார்
கூடிவிளையாடிருக்கக்கொடுத்துவள்ளி — மகிழ்ந்தாள்
குமரகுருபரன்கலவிகூர்ந்துசெய்ய — வந்தாள்
பிள்ளைமுல்லையைநெருடிவள்ளித்திருமார்பிற் — கூர்ந்து
கந்தரவென்றிக்கயற்கேதடிவிளை — யாடி
அமரர்பணிவேலர்வள்ளிக்காசைமெள்ளக் — கொடுத்தார்
அன்புவைத்தேவள்ளியும்பின்னதிசமோகங் — கொடுத்தாள்

வள்ளியம்மன்சொல்-கண்ணிகள்.

அறிந்துமறியாது குறையதுசெய்திலுத்சுவாமி
அன்புவைத்தென்னையணைந்து ஆதரிப்பீர்சுவாமி
மறந்தென்னைவிட்டகலாமல மருகும்பாரமல்
வாஞ்சையுடனேசேர்ந்தணைந்து மருவுமையாசுவாமி.

சுப்பிரமணியர்சொல்-கண்ணிகள்.

ஆமெனக்குரியாளுண்டடி — பெண்ணே
அவளிலும்நீயின்மானை கொளைவைட்டோ — கண்ணே
இனைமயிலுன்னைச்சபைக்கவசெய்து — தனக்கே
இணைந்துவிளையாடித்தருவோம்செயல்தருவேன் — முனக்கே
வள்ளிக்குறமாதே சமரசத்தோ — குயிலே
வகம்போலவெனையணுகவாய்ந்தவந்திடை — மயிலே
என்னளவும்பிரியலில்லையென்மொழிதப் — பாதே
இருவருக்குமலங்கல்பிராய்மிகைக்திருப்போ — மாதே
கோலமயிடாதுநவரீதிகைசெய்ய — வருவாயே
குலத்துடனேசோறுறிதுரைக்குடியிருப் — பீரே
மாதரசேபோயிறுவின்லாதுகைசமத — வாதே
மனதிலென்னேகியவுடன்வருவேனமலை — யாதே

பொது-கொச்சகக்கலிப்பா.

கானேயவொருவும்வள்ளிவிடஞ்சேர்ந்தமுருகு
கோதும்புரந்தக்குப்பட்டுகசெய்துபின்பு
ஏனற்புனக்காத்திருக்கும்வள்ளிதன்னிடத்தில்
காலக்குறவர்கதிர்கொய்யவந்தனரே.

(வ-ம்.) இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மனுக்குச் செலுத்தியதின்சொல்லி வேழமிமலைக்குநாமைச் சுப்பிரமணியர்சென்றபின் இந்தத்தினைப்புனத்தில் வள்ளியிடம் அண்ணமார்களும் சிலகுறவர்களும் தினையறுக்கவருகிறாரிதமெய்படியென்றால்.

குறவர்-வேடர்-தினையறுக்கவருதல்-கண்ணிகள்.

ஆ-ம்-மோகனம்-ரூபகதாளம்.

குறத்திதன்றவர்தினைப்புனத்தினில்கூடிவேலி — லாடியே
கூடையும்பண்ணுவாக்கதியுக்கிகாணவேசவுடையோர்க்குக் — காத்திவ
உறத்திறவளிக்கைத்திறசேர்ந்தமேய்பார்க்குமபாதரு — செய்புகள்
உலக்குமகுவெண்கலிகலிக்குயிர்குயாளி — தூண்டவே
அரத்தக்கத்தக்கதிட்டமாக்கவெந்தனையிலராகவெறு — கட்டுவார்
தங்கைமெய்த்திட்டவாவள்ளிகரிலையுமைழத் — திட்டவே

அண்ணமார்-வசனம்.

அதோவருமம்மாவள்ளிநாயகி காலம்பயிரிட்ட இதினைக்கதிர்களை நாங்களு ம்செய்து அவரவர்களைமையத் தங்கிதிலவைக்கொண்டு சீக்குருக்குப்போகிறபடியால இனிமேலுமிடம் இருக்கவேண்டிய காரியமில்லை கூடவேவாருமம்மா வள்ளிநாயகி.

வள்ளியம்மன்-வசனம்.

நல்லது அப்படியேவருகிறேன் தடவுங்கள் அண்ணமார்களே.

வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்.

அதிக்குவாபாக்கிகோளா யண்ணமார்க[ள்] [illegible]யொய்து
பதிக்குடன்கூவிபூர்க்குப் பண்புடன்வ[ந்]தென்றுரே
பொருந்திவேனென்னைச்சேர்த்து புணர்[ந்]தாயகன்றுன்வந்தால்
உருந்தியேசமியேயதேடி வசியோரநத்[தெ]ன்செய்வேன்.

(வ-ம்) சேனுங்கள் எனதுயாக்கிமார்களே [எ]ன் அண்ணமார்கள்வ
து நினைக்கநினைக்கொப்புக்கொண்டு என்னை [இ]ருசிற்றாருக்குக்கூப்
பிடுகிறபடியால் என்னைச்சேர்க்கவென்பேரனை[ய]ர் என்னைத்தேடிக்
கொண்டுவாவோரே அதற்குநான் என்னசெய்[வே]ன்தோழிமார்களே.

வள்ளியம்மன்-புலம்பல்கண்[ண]ிகள்

இ-ம்வீலாம்புரி-திரிபுடை[த்தா]ளம்.

அண்ணமேவென்பாக்கியமாரே ஏன்
அண்ணர்வந்தழைக்கின்றாரே
என்னசெய்வேன்தோழிமாரே அண்ணர்
என்னையுமழைக்கின்றாரே
வேலவனைவிளிக்காணயேனோ நானும்
விட்டுதனித்திருப்பேனோ
வாய்முருகனைக்காணேனோ விட்டு
மனைக்கெப்படிநான்போவேனோ
பேழுமுந்தவன்றிலையேனென் கல்லும்
பிணைபிறக்ககலைப்புதானேன்
கூழுமுக்கட்டியேயோனென் மரக்
கொம்பிழந்தகொடியதானேன்
யாவேலவந்துதேடுவாரே வேலர்
பாதகிதனைவிடுவாரே
வெருக்கினைப்புனத்தைப்பார்ப்பார் இனி
மிஞ்சிப்போசகதென்றுள்ளம்வேர்ப்பார்
கண்டனுப்பிப்போவோமென்றால் அண்ணர்
கடிதகோபமாவரென்றுலை
விண்டுமெனைக்கேகலாமோ வடி
வேலர்மனமென்னவாமோ

(வ-ம்.) அகோவாறும் பாக்கியமார்களே என்பிராணநேதராகிய
வடிவேலனைக்கண்டு விடைபெற்றுக்கொண்டு ஊருக்குப்போகவே
ண்டுமாறும் அண்ணர்களடிக்கடி கூப்பிடுகிறார்கள் அவர்களுக்குத்தெ
ரிக்கறக்கடிக்குமார்த்தைசொல்வார்கள் இதுக்கென்னசெய்யலாம் பா
க்கியமார்களே (பாக்கியசனம்) ஆனால் வாருமம்மாகளவித்தாயே கப்
பிரமணியக்கடவுளருவேலை இங்கேவந்து உன்னைக்காணுதிருந்தால்
சிற்றாருக்குவருவார் ஆகால் உன்னையவரிடஞ்சேர்க்கிறோம் இப்போது
து போகலாம்வாருமம்மாகளவித்தாயே,

வ[ள்ள]ியம்மன்சொல்-விருத்தம்.

என்றுயமார்பட்டுத்தசொல்லெக்கேட்பர
இன்னமுடிவேலன்வாரன்கோடுர்ன
சென்றிடச்சிற்றாருக்கேயக்கிலலே
யிக்கியமபெயனையுமைனமறுக்கிறார்கள்
கின்றுமின்றுயார்க்கு உயிரங்குவழிகலே
அவ்விடமேவியவாரேப்போயமைபேகாள்
அவ்வயலந்தாலவர் வணக்கிதருளுவீரே.

(வ-ம்) அகோவாறுங்கள் மரிக்கன்குரிவ்ரமரகள் பட்சிகளே மிருகங்
களே என்பிராணநாதர் இவ்விடங்கள்னைத்தேடிவந்தால் உடம்பைக் காணும
வள்ளியம்மைத்தேடிமனதுக்கப்படாமல் நீர்வந்தால் சிற்றாருக்கு
மார்க்கமாய் வரச்சொன்னதாய் நீங்கள் சொல்லுங்கள் பட்சிசாதிகளே.

வள்ளியம்மன்சொல்-கண்ணிகள்.

இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆடதாளம்.

கோகிலமேமின்னைகாண் என்கவாமி
குயில்தெனைத்தேடிவந்தால்
வாருடன்சிற்றார்க்கு நான்போனும்
வழிமார்க்கஞ்சொல்லுவீர்களே
ஆமயூரமயர்கள் புனத்தவிள
இதேயாகாரோமென்று
மதடியேபரிகருவந்தால் நான்போனே
இசைகண்டுசொல்லீர்களே
மாங்குயிலேகிளியே என்னைச்சேர்த்த
மன்னர்தேடிவந்தால்
பாங்குடன்சிற்றார்க்கு நான்போனேன்
பாதைதனைச்சொல்லீர்களே
கும்பிட்டேன்மானினமே ஸ்வாமி
குகனிங்கேதேடிவந்தால்
கும்பிட்டுச்சிற்றார்க்கு வரச்சொல்லீக்
கொண்டாளென்றேசொல்லுவீர்
மாடப்புறாவன்னமே என்னைச்சேர்த்த
மன்னவர்தேடிவந்தால்
நாடியசிற்றார்க்கு நான்போனேன்
நன்மார்க்கஞ்சொல்லீர்களே
விள்ளுமடமயிலினங்களே என்சுவாமி
வேலவர்தேடிவந்தால்
இல்லாமலசிற்றார்க்கு வருமபடி
நீங்களுஞ்சொல்லீர்
பாங்குடன்சேர்ந்து சிற்றாருக்குள்ளே
பாதகித்தேகுமென்னைச்

சேர்க்கவந்தவேலவந்தால் என்சேதி
தெரியுஞ்சொல்வீர்களே
அம்புன்னைவனங்களே என்னவாம்
ஆண்டவர்தேடிவந்தால்
கலிகோளுநுங்களை அதிகாரக்கம்.
கன்றுய்ச்சொல்வீர்களே

வள்ளியம்மன்சொல்-கொச்சகம்.

[illegible]
மென்மொழியைச்சேர்த்தகந்த வேலவனுக்குவந்தால்
ஆவியதுள வாதரவாய்ச்சொல்லும்
[illegible] சொல்லிரே.

இதுவுமது-கொச்சகம்.

அன்னமேபின்னைகளே அழகுநிறைவனங்களே
பொன்னுலகில்வெளிக்கப் புனைதுளிர்கைத்தாக்கால்
[illegible]
சென்னெனவாரிருக்கபோய்ச் சேர்த்துசொல்வீரே.

(வ-ம்) ஆ ஆ அன்னங்களே தாராக்களே மயில்களே குயில்களே
[illegible]
[illegible]
[illegible]
வள்ளியும் அன்னையாருடன் சிறுதுக்குப் போகுதசென்று இ[illegible]
[illegible]
[illegible]

பொது-விருத்தம்.

வற்றுதசேழ்மிலைக்குடிசிற்றார்க்கு
வள்ளியம்மன்வந்தபுனமையாகப்
பெற்றுமேயாதேத்தன்றும்
பிரியமானவனைபெற்ற[illegible]
சந்தோஷமிக்க[illegible]
சார்ந்தகுகசேவர்தாம்சொன்னபடி
குற்றமில்லாமல்லைபுனம்காக்க
குளிர்ந்துமகிழ்ந்துமவளும் தானே.

(வ-ம்) இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மன் பட்டினியாய் சொல்லி
சொல்லிவந்து தங்கியிருப்பிடமாகிய சிற்றருக்குவந்து சேர்த்த
[illegible]
[illegible] வள்ளியம்மனை [illegible]
[illegible] வள்ளியம்மன்
சொல்லுகிறவிதமாவது.

வள்ளியம்மன்சொல்-விருத்தம்.

மாதாவேவனை பார்த்தாவேவுந்தன்
மகிமையினாற்றினைக்காத்துவந்தாலே
பேதாதிபேதங்கள்வந்ததில்லைப்
பின்னையொருமயக்கமில்லைப்பிரஸ்தியில்லை
ஆதாரமாகவுந்தானாதினைக்காத்துமலை
அக்கமதுமேவிக்கல்லாவருணக்கேளு
கோறில்லாவுந்தனைநான்கண்டபோதே
குளிர்ந்தசெந்தளிடமைமறக்குவித்தேனே.

(வ-ம்) அகோவாகுமாராதாயே நான் இனைப்புனம் காத்திருக்கி
றபோதனையில்லை உன்னைக்காணுமலிருக்கவே [illegible] மெலிந்து
மனம்வேறுயிருந்தது இப்போ துன்னைக்கண்டபோதே [illegible]
மனதுக்குளிர்க்கமாதாவே (கல்[illegible]) அப்படியே [illegible]
வம் பெய்யாதிருக்கையால் விட்டிவிறும்மாதவே,

பொது-வசனம்,

இதப்பிரகாரம் சிற்றரில்வள்ளியம்மன்சொக்குதாயாரிடமிரு
க்கும்போது தன்னைச்சேர்த்தவேலவர்க்காதேறுமென்றுதாம் ஆவர்இ
துகோயக்கொணி பாக்கியமோ [illegible] பிரலாபிக்கிற விதமெப்படியென்
றால்.

வள்ளியம்மன்சொல்-தரு-இ-ம-கத்தநேதாடி-ரூபகதாளம்,

பல்லவி,

இன்னம்வரக்காணேனேடி எம்பிரானைநான்
இவ்வளம்வரக்காணேனேடி.

அநுபல்லவி.

அன்னமுங்கைப்பாக்கோ ஆருடன்சொல்லுவேனே (இன்)

சரணங்கள்.

மறக்கமனம்வருகுதில்லையே [illegible]
உறக்கம்வருகுதில்லையே
இறக்கமில்லாததேனோ என்மேலவிரோதம்தானோ (இன்)
காதுபோதாதாரூம் தானோ என்னைத்தேடி
கந்தன்வாராதுமேனோ
மாதேவன்பாலகமாரே மன்னனிட்டுசொல்வீரே (இன்)
மாலைவினைத்தினையும்விசேது வந்தவேளை
வாராதிருப்பதென்ன பேடி
ஏறுவெற்றில்மிசிதிற்கொயம் [illegible] (இன்)

விருத்தம்.

புளகமுலைப்பிரண்டு[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

பானுமடமாதனையுமேசத்தென்றல்
பாய்க்துபுலிபோற்றிறப்பகக்கந்தானை
இலைகயில்போல்வள்ளியும்பருவமாயிற்சேர்த்தே
ஏக்கினான்விரகமுங்கொள்ளப்பாடுகின்றளே.

பொதுகண்ணிகள் இ-ம-மோகனம்-ஆடதாளம்,

ஊரச்சொல்லிக்கொல்லவோ [illegible] வரவில்லையென்பாள்
உறக்கமுமற்றவளாள் தனதுமங்கைசம் உறுதிகொக்கலவோ
பூவைறமையாள ஆவிம்பாவைம் புகட்டியுக்குடியாள
[illegible] காய்ச்சலன்றுதியாள்
சந்தனகலைப்பள் அலைதக்கையாள் தனவாரிமிறைப்பாள
இக்குக்கந்திப்பாள் அனலிட்டு இலர்தமுமழிப்பாள்
அலைமுறைந்தாள கனிரசம் அழுதமுமபொருக்காள்
பொன்வளிமுறர்தன் கைவலையும் போனதுமறந்தாள்
இதுவெனவருகே வள்ளிக்குமங்க இடருமிக்கதோ
மந்திரசமென்றார் தாய்தந்தையில் வைப்போமென்றார்

பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் வள்ளியம்மன் விரகவாதனையி லமுழ்ந்திருக்கும் போது தாய்தந்தையர் இதனைமோ யாதத்திவ்வர்தபிடமோ அல்ல துகுறையென்று பூசைகளபோட்டுப் பார்க்கிறபித மெப்படியே னறல்.

விருத்தம்

ஐயனே இனக்கு மக்களையுங்களிமார்க்கும் அஷ்டதிசைதுஷ்டதே வதைதற்குத்தக்கன், மெய்யதோய்வினக்கு குலதெய்வம்வெற்றிவேல ரதெய்வக்கனக்குமெத்தவேண்டி, கைக்குவிரகாவரிக்கைக்குறவர்கட் டுக், கருககுறவான்வள்ளிதுகைக்கிடுதோர், வெய்யகறுப் பனுகாமல் புலம்பிடமல், மெலியாமற்களியாட்டம்விரும்பினுரே,

பொதுகண்ணிகள்-இ-ம-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்,

கொண்டாடிப்பூசையிடத்தொடங்கிட்டாரே காளக்
கொலைபொலியாதுக்கடிக்குமிட்டாரே
கண்டாரப்பெட்டிறு கைவிலலித்தாரே கல்ல
பனைபுடையிகோலிவந்திக்கடே
சம்பாவரிசிகலப்பிதெங்கார் வாடத்
தங்கிறாதுக்குப்பொங்கல்கப்பைடத்தார்
மக்காரமபோல்மூட்டைபொரித்துவைத்தார் குடத்தில்
அனலியேதன்பாலமுதமடித்துவைத்தார்
செங்கதிரயுநிளநிருக்குவித்துவைத்தார் சாவல்
செக்கிடாவிருநாறுசமைத்துவைத்தார்
கஞ்சியும்வித்களியாறுஞ்சேரும் சொற்ன
கலிக்கட்டிவல்லயகப்பனுதுரோய்ம்
கறுக்குடயிருநூறுக்குதியாவைத்தே மல்லல்
கதியுடன்சாராயக்குத்திடும்வைத்தே

மங்கையாகுறவர்கூட்டிக்கக்குரவிட்டே சுவாமி
வந்தாதலைச்சுற்றியாடிக்குலைவாயிட்டே
சங்கையுடன்பொங்கலவைத்தக்தாணடிருதே சற்றக்
தம்பிரான்கள்பெயர்சொல்லவேணடிருதே
வீரகாளிவனப்பேச்சிசெண்பகவல்லி இந்த
வேலோக்குவக்துகையும்பாதாளமல்லி
ஆரபாரக்கோட்டையலைககுயபடிசாமி வெற்றி
ஜயமாடலாடவிருளப்பசாமி
காவலைத்திலட்டுகெழுள்ளதெய்வமே எங்கள்
கைகெயித்துவேடர்களபோற்றிசெப்தமே வேடர்
செவ்வளிவணங்கிக்கும்பிட்டுகளைகெபிக்கார்
செழிப்பாகப்பூசைபோட்டுத்தேய்வொக்கார் வள்ளிக்
சன்னகக்கொண்டெல்லோருங்குதித்காட
தாதுமைசைத்தருட்கொண்டுமறிக்காட வன்றும்
எனமைசெய்யுமைறுதுகலைக்கதவேலோ
நாடிசோக்கிகும்பிட்டுவாளக்குவேலோ

(விருத்தம்) குன்றவா குறவரெல்லாங் கும்பிட்டன்புடனேபோற்றி நின்றுடன்விபூதிவாங்கி கிச்சயமாய்பயென்று கன்றியேமேவிந்தவள்ளி கன்னிகைதனக்குப்பூசி வென்றியாய்மனைசேர்ந்துள்ள மெலிக்கிடாதிருந்திட்டாரே.

(ஆதவுமது) இருப்பள்வள்ளியெழுந்திருப்பண்மகங்கொள்ளாமை
ஏகமெடிக்குகனேமனதெனணியெனணி
மருக்குமுல்லமுதக்கியாற் வுடலைப்பாரான்
மனைகலேயிரந்தியாள் வகையாய்நெஞ்சம்
உறக்குமொருகையக்காசத்தலையைக்கேத
உடலமெலக்கேயரவெல்லாம்மருவிப்போகம்
பெறுக்கிடகேவுனைவு முழிக்குவாடி
பித்தனைப்போலாசைகொணடிதந்துவாளே.

(இதவுமது) இப்படிவளளியும்புலம்பித்துயில்கொள்ளாமல், இரவெல்லாம்வருந்திமதிமயங்கிக்குளவி, எப்படிநான்சகிப்பேனென் மனத்தி ன்றெனணி ஏக்கமுடன்வளளியம்ம மிருக்கும்போது, அப்புறத்திச் செந்தடிவேலர்தாமும அவசரமாய்த்திலைப்புனக்கருகேவந்து, மெய் யப்புடன்வள்ளியுஞ்செந்திலையுங்காணும் தியங்குவார்கமதுமதி மய ங்குவாரே.

(வ-ம்) இந்தப்பிரகாரம்வள்ளி சிற்றமரில்விரகவேதனைப் பட்டிருக் கும்போது அங்கே திணைப்புனத்தில்வந்துபார்த்து வள்ளியைக் காணு மல் சுப்பிரமணியா சொல்லுகிறவிதமெப்படியென்றால்.

சுப்பிரமணியார் சொலவ-கட்டளைக்கலிப்பா,

தாதுமாதனைப்பூரக்கதுயில்கிடம் தாணுமயானுமேமகமடிதணைகிடம்

சேர்த்துக்கொண்டைக்கலந்துயிர்த்திடம் கொம்பிறேணைப்பாய்ந்துயிர்த்திடம், மாதுமஞ்சளதுவண்டதுயிர்த்திடம் மங்கைசாது மருவிலைந்திடம், காதிலோலைமுன்றதுயிர்த்திடம் காமராசன்பிடிக்கதுயிர்த்திடம்.

(வ-ம.) ஆ-ஆ இதுதானோ திணைப்புனம் இங்கேதான்வள்ளியும் நாதுயரிரக்கூடியினோயுமோம் இந்திடத்தில் இருப்பாளென்று வந்தேன் இப்போது காணேனே இதற்கு நானென்னசெய்வேன்,

கப்பிரமணியர்சொல்-விருத்தம்.

மாதில்லினந்தாளைகொண்டுவந்தேனிங்கு வள்ளியுந்தான் பரண் மீதாரனுதென்ன, இனைப்புனத்திற்கிளிகளையுங் காத்துக்கொண்டு மென்மொழியைக்கூட்டியவர்சென்றாரோதான், மனத்தகவேறாசைய போனமனமைக்கண்டவளைப்போலிருக்குதேதானையோ, தனித்தவள்ளியாகியருமென்னைவிட்டுத் தான்சென்றுற் போலிருக்குந் தன்னமயாச்சே.

(வ-ம.) ஆ ஆ-இதன்னமாயம் நான்நினைத்துவந்த வள்ளிநாயகியுமினைக்கிளையுமகாணேமே அல்லது அவளுடைய அண்ணமார்கள் பேயறுத்துக்கொண்டு அவளையும் கூட்டிக்கொண்டுபோனதுபோற் காணுகிறது இதென்ன மாயமைகண்டவளைப்போல பாக்கியுடன் வள்ளிநாயகிவிட்டுப்போனு விதற்கென்னசெய்கிறது,

கப்பிரமணியர்சொல்-தரு-இ-ம-கேதாரகௌளம்-ஆதிதாளம்.

எங்குபோனுளோ-வள்ளிமைக்காணேனும்-எங்குபோனுளோ.

கொங்கார்திணைப்புனத்திற்-சிகாரமாயென்று
பங்காயிருந்தவள்ளித் தங்காமலென்னைவிட்டு (எங்கு)

மதிமுகவிசோத்தரன் வள்ளியைத்தாவாரும்
வாலிபரணமேவுங்கம்புகான
சதிபோசமறியோ நான்செய்குறை
தானேறுவல்லியோ

பொதுவானிருந்திரு மதுவேசொல்லுக்கவிக்கச்
சதிகாரிபோனவழி எதுவோதெரிந்ததில்லை (எங்கு)

வாசகப்பெண்ணுமோ வள்ளிபெயுமகல்
வனத்திலேபுனத்தாலோ
பாசமிருக்கிறோ பாதிபோன
பாதையைச்சொல்வீரோ

ஆசைகொண்டவனுக்குரோசமுமில்லையென்று
மோசஞ்செய்தேனோயிவ்வேஷஞ்செய்தபாதகி (எங்கு)

நீதான்சொல்வழியே இனைக்கிளை
சித்தம்சொல்லுகிளியே
ஆகாசநீயன்னமே இன்றுசொல்லு
அதிலேசோறன்னமே

ஏதோவெள்ளைமயிரால்லாதென்ன
ருதோனனைந்தாகேசவாசேகூடப்பிட்டுமே (எங்கு)

நீரதமோகம் தந்தெனைக்கூடிச்
சேர்ந்தானசம்போகம்
வாரோனென்றுனைத்தே போனவுடனே
வந்தேனைத்தாதே

ஆறுதத்தியைவைத்து கிறாமுக்கியென்னைப்
பாரமலேர்வசைய கூறும் நுழைவிட்டு (எங்கு)

சுப்பிரமணியர்சொல்-விருத்தம்.

அடக்கமுடன்வெயிட்டுப்பயிரைக்காட்டால் அழிப்பதுதான்வெகு நூணாடேவதுபோல்முத்து, வட்சகலைவயாளி போறேமென் றேர் வார்த்தையுஞ்சொல்லாமலிந்த வனத்தில்விட்டு, கடக்கமகளை பொருந்திரனோதனியேனுபோ கட்டாயதஞ்ச மெனவுட்டான காளி கைவிடத்தினின்றேயினைபுரிந்த மாள்போலானேன் என்செய்வேனி னிமேலு மென்செய்வேனே.

(வ-ம) ஆ-ஆ உலகத்தில் வேலிவைத்தல்லவோ பயிரிடவேண்டும் அதுபோலிந்தவள்ளிக்கு காவலாநேவேயாயிருக்க என்னை கட்டாற்றில்விட்டதுபோலச் செய்துவிட்டுப்போகமனம்வந்தல்லவா.

சுப்பிரமணியர்சொல-தரு-இ-ம-புந்நாகவராளி-ஆதிதாளம்.

சொருகொண்டையழகி என்மன அருகுமருகுநோவி
அமருமாமலர்மேலேனைக்குகந்து
ஆபாரத்துடன்வாரிமுடித்தமலர்ச் (சொருகு)

சரிகைச்சேலையுடையும் மயிலின் சாயலன்னநடையும்
உருவிரம்பைத்துடையும் கையால்ஒருபிடிக்குள்ளிடையும்
மருவிமருவியென்னை மயக்கிக்கலவிசெய்து
வஞ்சிநீபோனதென்று வஞ்சமோசொல்லடி (சொருகு)

கேற்றியானபெண்ணோ ஒரு வார்த்தைசொல்லாயோ கண்ணே
பார்த்ததேயவுபண்ணோ அந்தப் பாமனழியகண்ணே
பூர்த்தமாலலர்மேற் சேர்த்துக்கையாலனைத்துக்
பார்த்துப்பார்த்துநிதம கோர்த்துமுடித்தமலர்ச் (சொரு)

ஜெரியானபாவி மனம் வைத்தேனை மெத்தமேவி
கொஞ்சிகொஞ்சிக்குவிமோகம் கொடுத்தமனதினி
கெஞ்சிவிரககாமப்பஞ்சின்றிப்போதிக்கு
தென்செய்குவேனடியஞ்சமாபாதகி (சொரு)

சுப்பிரமணியர்சொல்-விருத்தம்.

எனினதும்பாரமறசெத்திலேனே எத்தனையோவன்மனைதக்கி ருத்திலேனே, ராகிசெய்தவளுடனே இணைந்தேனே நான் பிரியேனென்றுவெகுரையுஞ்சொன்னேன், காசலையாயிருந்தவள் போனதாலே

செகன்னிக் கட்டளையாகக்கடத்திவெய்ய, மோசம்தா செய்தாயே நலமாவேமோயென முன்னடக்கதாயவிறைமொழிகுவே.

நிறைமது-சக்கவிருத்தம்.

பொருபுட்டோமதபாலனையென்றுபுலவாய்சருரமே
வருந்தைபோலவைகளின்னோகருமலையாலோன்றன்
முருகீன்பேசவுகளிகவேளைமலைமேலகேமேனி வே
நமுருரோச சொல்லனுராளைநியதிமேலுனைரேசெயுமொண்டுடனே,

(வ-ம்) ஆ ஆ-கேட்-கி என்னை யெனைதம் பாராமல உன்னைக்கேட்டு மக்காரமெசெர்ந்த உன்ன மருவினேனே கல்லது ஒவோபாத்திக்கார சடி புளி சில்லைமேல் மாம்மைமேலெனே காள அவளுக்கு மனஇரக்கதகமிவலாமல் ஒருச்சூரா பிரியவென்ற சேவனே அப்படிசெந்த என்னை கடையாக்கை மோசஞ்செய்தாயே ஆவா எக்கழிப்போனை மொலனுமைபட்டெனே.

பொது-விருத்தம்.

இப்படிவேலவர்வளத்தில்மாகலையடி எனமுகவிருகமும் புட்கனையேகேட்டக, செப்புறுமிந்துாசிகைழியேவேசக்தி, நிசமா யமநிலவந்துமேனிம், எப்புறத்திலெலர்களுமேயுநிக்தெடமத், கந்தமும் வக்கம்பமனைக்கிதெரசிக்க, மைப்படியும் கண்டன்கள் வக்கா லோ சது, வணமையுடனேபாகமிமைக்கந்தனே.

(வ-ம) வேலேனெப்படியொன்றால் இக்கப்பிரசாரம் சுப்பிரமணியக் கடவுள நிலைப்புகத்திலக்கு வள்ளியம்மைக்காளுமல் மறுகையக்கி வாடிநிற்ராளைச்சேர்த்து கம்பியாசன் விட்டில் ஆகுமதியால் வளிக்கிருக்க அப்போது வள்ளிவம்முடைய பாங்கிமாகளைவந்து சுப்பிரமணியனைத்தவித்துக் கேட்கிறவிதமெப்படியென்றால்.

பாங்கிமாசொல் விருத்தம்.

கமலையழனியமுமாக்கதேவனே கலக்கள்தான் விலவியெய்வளக்கி அரனர், மங்களமைவிட்டிருதகபணமைக்கசேகரீர், வந்தவையு மன்றச்சவாகசம்பாற்றி சகநையுடனைகமரவனி புனைக்கானுமதி சரணுமனைவிகவேசந்தனைனவாசம் அங்கமகிற்புனியறியாமேல் ஐயா, அயமனதமனைப்போடிக அழைக்தாவதேசம்.

(வ-ம்) சரணுசரணமையா செவைக்கொடியோனெ தாககோ என்னவரானமைவிட்டு இக்கனைசழிகைமெங்கிருந்நீர்கள வள்ளியம்மையிட அனைணமார்கள இவோ உதுத்த வெங்கனை கட்டிவந்திருக்கு உம்மைக்கேறுமல வள்ளியம்மன் எவ் உறக்கறும் பரிமளவாடை இதுசொல்லமவில்லாமல் வைநிராக்கென்றுனே தாக்கள விட்டுப்பிரியமன்க்காப்படிவந்தது சுவாமி, (சுப்பிரமணியா-வசனம்)

அல்லது அப்படியா ஆனாலெனிக்கிராமா அவளை அழைத்துவாருங்கள்-பாங்கிமார்களே (பாங்கியர்-வசனம்) சரணுசரணம் மகாபாக்கியம்இதோ அழைத்துக்கொண்டு வருகிறோம் சுவாமி,

வள்ளியம்மனும் பாக்கியம்வருகிற-கண்ணிகள்.

அன்னையுமதிக்க அனைமைச்சிக்றினை தெரிக்க
சன்னையக்கதிழுங் கூட டிக்கனிருவருக
பாகசாங்குறுங்குறை பதிமுழிப்பா மென்று
தாதியும்வள்ளியுமொளக்களிக்கடந்து
கம்புமவடிவேலா தன்னைசாடிவந்து கண்டு
கும்பிட்டாளைசைநிக்குணமுடன் வள்ளி

வள்ளியம்மன்சொல்-வருநிவிருத்தம்.

மன்னசேசரணமகிபசேசரணம் பின்னியவடிவேல் வேந்தசேசரணம், தன்னிகரில்லாத்தனியசேசரணம், என்னையாளு மிறைவசேசரணம்.

(வ-ம்.) சரணுசரணம் எனதாசைக்கிசைந்தமன்னவரே சரணுசரணநுவாமி.

வள்ளியம்மன்சொல்-கண்ணிகள்.

ஆசைதந்தநாயகனே அரனருள் மகனே
வாசனைக்கடம்பாவெங்கள் மையல்தீர்த்தவா
பாசமவைக்கயெந்தனை நீர்மோசமுற்ற செய்யுமோ
மக்குடனைத்தருகேதா காங்கேயநாதா

(வ-ம்) கேளுமென்பிராணநாதா என்னைத்தனியேவிட்டிருக்க எப்படிமனம்வந்தது இப்படி காண்மெய்வருந்தவும்பார்க்கலாமோசுவாமி (சுப்பிரமணியர்-வசனம்) அகோவாருமபெண்ணேவள்ளி அப்படி உன்னைமோசஞ்செய்வேனோ-கல்லது இப்போதுநாம் இங்கேயிருக்கக்கூடாது நாம்மது மலைக்குப்போவோம் வாரும்பெண்ணே (வள்ளிவசனம்) அப்படியேநல்லபாக்கியம்-கடக்கலாம்சுவாமி (சுப்பிரமணியர்வசனம்) ஆனால் வாருமபெண்ணே.

சுப்பிரமணியர்-வள்ளியம்மன்-வசனம்.

அகோவாருங்களடியாள்பாங்கிமார்களே இப்போதுநாங்கள் எங்கள்மலைக்குப்போகின்றோம் நீங்கள சந்தோஷமாய் இவ்விடத்திலிருங்கள் மகத்மிமார்களே (பாங்கிமார்-வசனம்) அப்படியே நல்லபாக்கியம் போய்வாருங்கள்சுவாமி அம்மாவள்ளித்தாயே உங்கள்மேற்கிருபையிருக்கட்டும்.

சுப்பிரமணியர்-வள்ளியம்மன்-மலைக்குப்போகிற

பொது-மேற்படிக்-கண்ணிகள்.

என்றுபாங்கிமார்கள் செல்லவேமுருகன் வேளை
மன்றல்வள்ளிக்கைப்பிடித்து மலையைநாடியே
மெய்க்குருக்கிருவருமி நாட்டைவிட்டுமே கந்தர்
மைக்குழல்வள்ளியும் வேறுவிடமேயுங்கடக்கா
பாக்கியமேபோல்வந்த குறப்பெண்ணைக்கொடுக்கை விடாமற்றி
வாக்கியமெபொருந்துஞ்சோலைத்தாவணஞ்சேர்ந்தார்

விருத்தம்.

[illegible]

கன்னைகோவிலிப்புலம்பல்-கண்ணிகள்

இ-ம்-கண்டை ஆதிதாளம்.

[illegible]

பொருமெதாடகண்ணிகள்.

[illegible]

சென்றுதனியேபோனதெல்லாது
சிக்கிரமபார்ப்பேட்டியேபோகவேணும்
கன்னைசொல்லவேணும்பிராஜயம்
கைறுடன்கதாரவேவாரகளுட

விருத்தம்.

[illegible]

(இதுவுமது.) [illegible]

(வ-ம்.) [illegible]

வள்ளியம்மன்-அப்பிரமணியர்சொல்-விருத்தம்.

[illegible]

வள்ளியம்மன்-வசனம்.

[illegible]

[illegible]

பொது-வருமிவிருத்தம்.

[illegible]

(உக) [illegible]

வெர்தக்கா ழிசை விருத்தம்.

[illegible]

விருத்தம்.

[illegible]

(உஎ) [illegible]

[illegible]

[illegible]

உடலை பிறக்கும் சந்தாருவாயிருந்தன்

[illegible]

கரதர்வருகிற பொது-விருத்தம்.

[illegible]

(உஅ) [illegible]

[illegible]

(உகூ) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சம்பிராஜனைப்-புத்திரர்சொல் விருத்தம்.

[illegible]

இதுவுமது-விருத்தம்.

[illegible]

வசனம்.

[illegible]

சுப்பிரமணியர்சொல்-சொச்சகம்.

[illegible]

(வ-ம்) [illegible] சுப்பிரமணியர் [illegible]

சுப்பிரமணியர் சித்தார்போய்த் திருப்பரங்குன்றஞ்சேர்தல்.

கண்ணிகள்-இ-ம்-ஆ [illegible]

வெள்ளியங்கிரி [illegible]

[illegible]

சுப்பிரமணியர் திருமணத்திற்கு பரமசிவன்தேவர்கள் வருகிறது-விருத்தம்.

[illegible]

சித்தேவேந்திரனும் - முருகனுடன் முனிவர்களுஞ்சூழ்ந்து முருகனுக்குமணஞ்சூட்டி முகூர்த்தங்கண்டு-மகிழ்ந்து சிவபார்வதி சமேதராக-மால் மருகுமேகமியல்குளுமின்றே.

(வ-ம்) அதேசதெய்வபடியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் திருப்பரங்கிரி யில்சேர்ந்தமையான கலியாணமண்டபஞ்சோடித்து சுகந்தபரிமளமா டைகளைசாத்தி சுப்பிரமணியர் வள்ளியம்மனுடனும் சுவர்ணமுகூர்த்தம் வைத்திருக்க அதை அறிந்தும் முகூர்த்தினுரும் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் சாதபத்தென்னுயிரமகரிஷிகளும் பின்னர் சிப்புருடனோடு டோய்த்திருவர் முதலான அனைவரும் பார்வதிசமேதராக சுவாமி வருகிற விதங்காணக.

பரமசிவன் பார்வதி தேவிகள் வருகிற தரு.

ராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்-பல்லவி.

சம்புசதாசிவன் வந்தார்-வெள்ளிவிடையேறி
சம்புசதாசிவன் வந்தார்

அநுபல்லவி.

சம்புமால்மருகேசுதி-அம்பிகையுடன்சேர்ந்து
ஞானவேளைகலியாணமான
காட்சிமெய்மையேடமாக (சம்பு)

சரணங்கள்.

தேவேந்திரன்முதலோர் அதிகாரனை
தேவிமிந்திரவளியவேளர் புடைசூழ
சைவமாநதனைமாழ்த்துக சங்கநிதிரம்பதேவன்
தந்திமாமுகனுடன் கனகதரும்
வந்திதுவணைமய-சக்ரதரா (சம்பு)
அம்புருசனுரும் சந்திரசூரியரும்
சுகிரபனவர்ணும் தவஞ்செய்வோரும்
கிம்புருடர்கிம்புருஷர் கின்னரர்களும்
சித்தர்பிரகாசிகளும் வேரு
சேதிநாரிய சுரியுழுமலர (சம்பு)
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும்
முனிவர்களுக்கூடி நன்றாய்வந்து
சுப்பிரமணியர்வள்ளி தோகையிருவருக்குஞ்
சுந்தரமாகிய பந்தல்வேமனை
முகூர்த்தமுஞ்செய வந்திருப்பரங்கிரி (சம்பு)

தெய்வயானைக்கு-விநாயகர்-மணஞ்செய்தி கூறல்-விருத்தம்.

பட்டமதுமகப்பார்வதிபுமனின் ஜோதிபதியுமாதாம்
பக்கமதுஞ்சரவணதியும்மைதுமாதாம்
சரவணவேளைக்கணக்குக்குறப்பெண்வள்ளி
தன்னைமணஞ்சூட்டவிதசமயமென்று

இரவிவனுக்கெருமுகனைபமுத்துநீபோய்க்
தெய்வானைதனைக்கூட்டிவாராகுமென்ன
விரைவுடனேபோயவனும் மனமுருகித்த
விதமெல்லாக்குருசனிக்குவிளம்புவானே

(வ-ம்) இந்தப்பிரகாரம் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள் காப்பத் தெண்ணுயிரமகரிஷிகள் முதலோர்த்திகளும் கின்னரர்கள் இருப்ப தற்குகொண்டுசேர்ந்து சுப்பிரமணியர் வள்ளியம்மனுடன் முகூர் த்தவேளையாகுது தெய்வயானையைக்கூட்டி வரும்படி விநாயகரைச்சி க்குப்பரமசிவன் பார்வதிசொல்ல விநாயகர் தெய்வயானைக்குப் போய்சொல்லுகிறவிதமெப்படியென்றால்

விநாயகர் தெய்வயானைக்குச்சொல் தரு-ராகம்-தோடி-அடதாளம்.

கண்மணியேசொல்லக்கேளாய் தெய்வயானையே
கண்மணியேசொல்லக்கேளாய்
தன்மையில்லாமக்கள் இருக்கலியாணஞ்செய்வ
உண்மையோமாதுமகத்தனைமுத்திட வைத்தேன் (கண்)
இராமப்பெண்ணொன்றிருக்கத் திருப்பக்கலியாணஞ்செய்தால்
இரண்டுபொருந்தா எனக்குச்சந்தோஷமும்வேணமே (கண்)
தேடிக்குறத்தியைக்கொண்டாடித் தம்பிமணஞ்செய்ய
வேடிக்கைசொல்லவென்றேன் காடுக்குள்ளிலங்கேனா (கண்)
மண்டலத்தனிலுயர்வருக்கபிரமனுக்கும்
பண்டுவிதித்தவிதியொண்டோமானதால் (கண்)
உன்னைப்பிரியேனென்று உரைத்திருக்கவேபின்று
பின்னொருத்தியைக்கொண்டால் பேசியிதென்னே (கண்)

தெய்வயானை-கணபதிக்குச்சொல் விருத்தம்.

கார்தனுல்முடிக்கதென்க்கேனைச்சொல்ல
காயதிதெய்வானைமெத்தகாலியேபகம்
தாரமிதோதிரியாப்பருகுவுண்டோ
தருவைத்திற்குறத்தியல்தாளகாவேர
வீரமெல்லாமிழந்தவன்காலடிவேல்விழுந்து
விதத்தெரிக்குகரதன் மெய்யிளம்பவேசே
காரமெல்லாமினிபுனைத்தாற்கிரியோவேன்
கந்தர்மணந்தானைவென்றேநமுதினோனே.

தெய்வயானை-மனமகிழ்ந்து திருப்பரங்குன்றமடைதல்-விருத்தம்.

புத்திமெய்தேன்கணபதியேதனையாண்டவமயே
போற்றிமனைத்தேற்றியெழுந்தப்புகழ்நீதனின்று
சத்திவடிவேல்வாக்கியெழில் பீர்த்தனத்
சாமிமனையிசைத்தவடிகட்டப்போன்தன்னை
சித்ரவள்ளிதன்னைமணஞ்செய்கெக்காருத்த
சேர்க்கொருவர்போமிருந்துகாத்தேவனையவே

[illegible]

(வ-ம) [illegible]

[illegible]

கப்பிரமணியர் - வள்ளியம்மையைத் திருக்கலியாணஞ்செய்யும்

[illegible] - ஆதிதாளம் - பல்லவி.

[illegible]

சரணங்கள்.

[illegible]

[illegible]

கப்பிரமணியர் - மணக்கோலங்கொள்ளல் - விருத்தம்.

[illegible]

சோபனம் [illegible]

சோபனம்

சோபனம்

சோபனம்

சோபனம்

சோபனம்

சோபனம்

தேவர்கள்-விருக்கருக்குதல்-விருத்தம்

சக்கரம்வளையும்புகழ்ச் சுப்பரமணியர்க்கு-சுரர்களெல்லாருமேபொழிந்தார் மலர்பெய்தார்கள் - இந்திரன்மாலயன்முதலோர் சகலோரும்-இனிமையுடன்திருவுளப்பிரசாதமுள்ளமை - பக்தியைத்தபடைத்தாசவர்க்கன்புடன் தப்பதிக்குளங்கைத்துவன்னிரதர்- சகதனத்துச்சவாதுதாம்பூலம் கொண்டு-சாமுகிறுக்குமுதுபோற்றினரே.

தேவர்களும்-சுப்பிரமணியரும் வள்ளியம்மையும் நகரைநாடுசேர்தல்-விருத்தம்

திருக்கைலாசமலைசார்ந்தனிலேக்கம் - தெய்வானையாளிவுடன்சேர்த்த கம்பீர முருகருடன்தேவர்கள்யாவர்களுஞ்சேர்ந்து-கடவேதாமய நாதன்பதியிற்சேரப்பெருக்கியமானிடரிக்கச்சியப்பாடிய - பெருமையுடன்வாழவேண்டும்பெறேருக்கு-இருக்கவியாணச்சிறப்பை கேட்டோர்க்கென்றும் சித்திகள்செல்வமிகச்சேருந்தானே.

(பொருள்) அதேதெய்வகுணமுள்ள இக்கப்பிரகாரம்திருப்பரங்குன்றத்திலிருக்கும்வள்ளியம்மையே முதல முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் சுவர்க்கம்முதலான பெயர்களும் குடியிருக்கும் சுப்பிரமணியர்க்கும் அவருக்கு இருமை சேவை செய்து அவரவர் சகிருப்பிடம் போய்ச் சேர்க்கப்பின் [illegible] வள்ளி தெய்வானை இவர்கள் தங்கள் சுகசமயம் [illegible] மாயிருக்கின்றார்கள்.

மங்களம்-இம் பக்தியுமி-ஆதிதாளம்.

மங்கள [illegible] மங்களமங்களமே
[illegible] பராயகிக்கு
[illegible] தெய்வானை சுப்பிரமணியருக்கும் (மங்களம்)
[illegible] மகத்தரிக்கும
பூ [illegible] வள்ளிக்கும் (மங்களம்)
[illegible] பதைப்புகழ்
[illegible] தாக்கும் (மங்களம்)
[illegible] மாயக்கேட்போர்க்கும்
[illegible] படிப்பவர்க்கும் (மங்களம்)
வள்ளியம்மைநாடகத்தைப் [illegible] வோர்க்கு
புவிமேலே [illegible] பெருக்கியாழ்வாரினம் (மங்களம்)

வாழி-விருத்தம்.

சந்திரன்சூரியர்வாழி-செய்யவாழி [illegible] சமுத்திரம் வாழி-முன்னூரண்டாக்குவிக்க [illegible] வாழி-தக்கிராமமெங்கும் வாழி தேசங்கள் [illegible] வாழி [illegible] முழுதும்வாழி-
[illegible] வாழி தம்பி.

வள்ளியம்மைநாடகம்-முற்றிற்று.